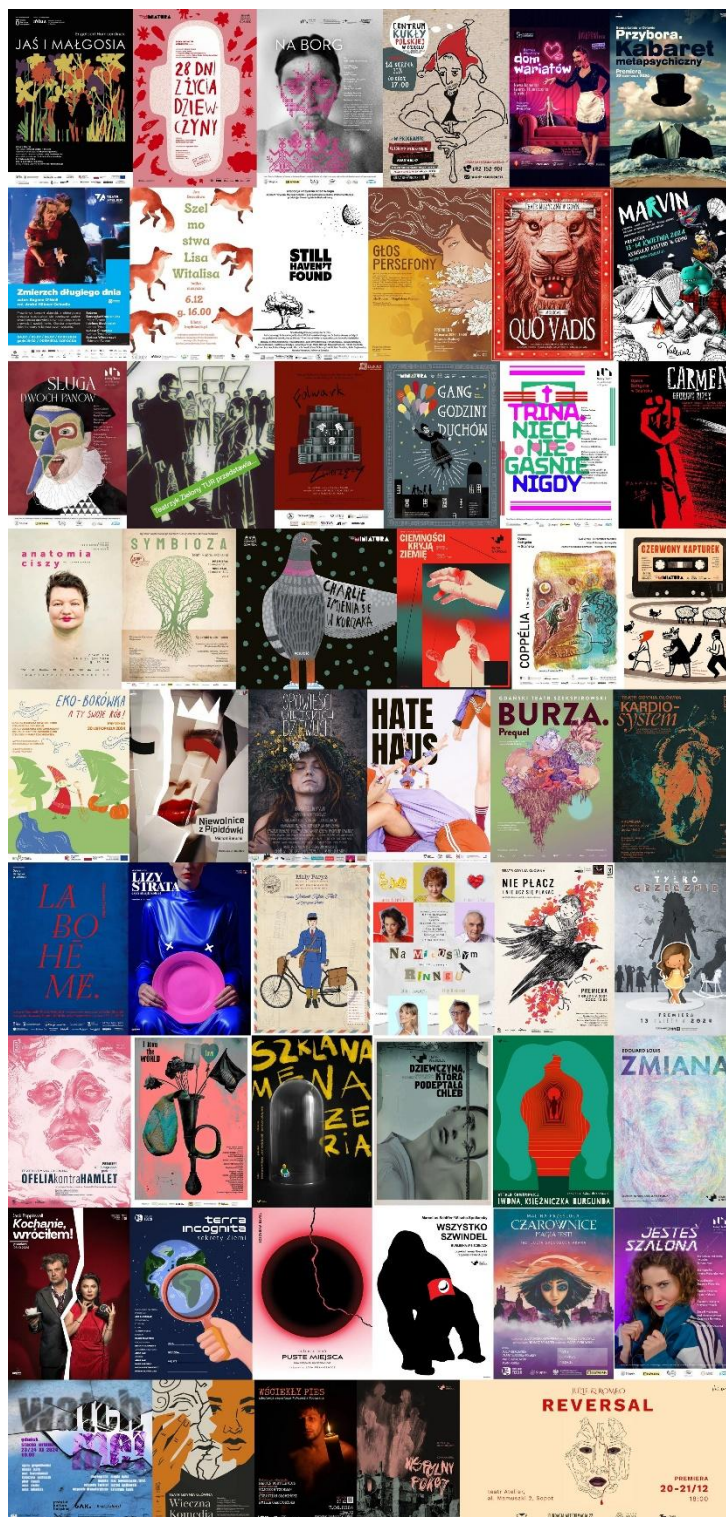

Życie teatralne na Pomorzu 2024

Spis treści

Założenia raportu

Teatr publiczny/institutionalny

- [Teatr Wybrzeże](#)
- [Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni](#)
- [Miejski Teatr Miniatura](#)
- [Opera Bałtycka](#)
- [Teatr Miejski w Gdyni im. W. Gombrowicza](#)
- [Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku](#)
- [Teatr Lalki Tęcza w Słupsku](#)
- [Gdański Teatr Szekspirowski](#)
- [Bałtycki Teatr Różnorodności](#)

Teatr pozainstitutionalny/alternatywny

- [Teatr Gdynia Główna](#)
- [Teatr Komedii Valldal](#)
- [Hertz Haus](#)
- [Fundacja Piotra Jankowskiego](#)
- [Teatr Biuro Rzeczy Osobistych](#)
- [Teatr Barnaby](#)
- [Teatr Mostownia](#)
- [Teatr Razem](#)
- [Teatr Snów](#)
- [Teatr Ubogi Relacji](#)
- [Walny-Teatr](#)
- [Teatr 3.5](#)
- [Teatr Generacja](#)
- [Fundacja Pomysłownia](#)

Teatr inkluzywny/Teatr dla życia

Teatr (dla) imigrantów

Teatr amatorski

Miejsca

- [Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku](#)
- [Wejherowskie Centrum Kultury](#)
- [Gdański Archipelag Kultury](#)
- [Kosakowskie Centrum Kultury](#)
- [Fabryka Kultury w Redzie](#)

Festiwale

Sukcesy (nagrody i splendory)

Krytyka teatralna

Wydawnictwa

Personalia

Pożegnania

Dobre praktyki

Warte odnotowania

Rekomendacje

Założenia raportu

Niniejszy, czwarty już raport „Życie teatralne na Pomorzu”, stanowi, jak poprzednie, najpełniejsze, na bieżąco uzupełniane podsumowanie życia teatralnego na Pomorzu obejmujące teatry instytucjonalne, aktywności pozainstytucjonalne i wyróżniające się zjawiska teatru amatorskiego. Zebrane informacje statystyczne pochodzą z ankiet wypełnionych przez teatry instytucjonalne i zainteresowane zespoły pozainstytucjonalne. Informacje pozaankietowe są efektem monitoringu życia teatralnego w przestrzeni rzeczywistej oraz w internecie przez Fundację Pomysłodalia.

Raport nie ocenia jakości artystycznej przedstawionych zjawisk, pozostawia to odbiorcom. Zainteresowani mogą zapoznać się z szerokim spectrum opinii krytyków i recenzentów, otwierając hotlinki premierowych spektakli, pod którymi kryją się adresy do opinii, materiały uzupełniające oraz wideo. Te ostatnie, zamieszczane przez Fundację od lat, stanowią zapis wyjątkowej sytuacji, jaką jest pierwsza reakcja publiczności.

Stabilność w czasie niepokoju

Poprzednie lata w skali globalnej cechowały nieoczekiwane i trudne do zrozumienia wydarzenia. Pandemia i pełnoskalowa wojna za polską granicą wpłynęły na wszystkie aspekty życia publicznego w naszym kraju, nie omijając oczywiście teatru. Świat się zmienił po pandemii, co szczególnie widać w relacjach międzyludzkich, wpływ wojny, choć nie tak powszechny jak w pierwszych miesiącach agresji rosyjskiej, ciągle jest odczuwalny. Wydarzeń nieoptymistycznych jest dużo więcej, choć już nie tak powszechnych, ale wszystkie one tworzą atmosferę niepokoju i niepewności. Odbiciem tych stanów są tendencje tematyczne i gatunkowe, teatr nie chce powiększać strefy ogólnego dyskomfortu i dostarcza coraz więcej rozrywki a tematów „cięższych” poszukuje częściej w historii lub w losach grup defaworyzowanych. Cieszy mocne wsparcie dla imigrantów i zapraszanie ich jako pełnoprawnych uczestników do tworzenia spektakli i wydarzeń. Wielką pracę na tym polu wykonują przede wszystkim teatry pozainstytucjonalne i organizacje pozarządowe, warto wymienić na pewno niezwykłą aktywność Teatru Generacja pod kier. Róży Kołody i Magdy „Bąbel” Adamowskiej. Nowa inicjatywa na mapie pomorskiego teatru działa prężnie i wielokulturowo.

Moda na teatr

Wizyta w teatrze to obecnie jedna z najciekawszych form spędzania wolnego czasu. Choć bilety są coraz droższe, to dostać je na „Quo vadis” w Teatrze Muzycznym im. Danuty Baduszkowej czy większość spektakli Teatru Wybrzeże jest wyzwaniem. Sukcesy tych teatrów to także rezultat długofalowej inwestycji władz samorządowych, hojnie wspierających te dwie sceny i Operę Bałtycką.

Do teatru czy na spektakl?

Widzowie chcą przede wszystkim iść do teatru, dopiero potem na spektakl. Duża Scena Teatru Wybrzeże po przebudowie to na dzisiaj najnowocześniejsza scena w Polsce, przyciąga możliwościami, stwarza twórcom warunki do realizacji najambitniejszych widowisk. Tak dzieje się już od dawna w Teatrze Muzycznym, który nie boi się wyprodukować spektaklu za ok. 3,5 mln zł., bo wie, że to inwestycja na 10 lat i nie tylko zwróci nakłady, ale przyniesie zysk.

Laury

Było ich sporo w mijającym roku. Teatr Wybrzeże nie tylko konsumował sukcesy z poprzedniego roku („Piękna Zośka”, „Wyzwolenie”), ale dorzucił nowego zwycięzcę w postaci spektaklu „Iwona księżniczka Burgunda” (zwycięstwo na festiwalu gombrowiczowskim w Radomiu). Największy prestiż

przyniosły na pewno nagrody na najważniejszym festiwalu teatralnym w Polsce, czyli „Boskiej komedii” (za „Piękną Zośkę”) i 27 nominacji w corocznym rankingu pisma „Teatr”, w tym najwięcej w kategorii „Najlepszy teatr” (5 na 13 przy trzech drugiego w kolejności Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie). Warto też zauważyć jako formę prestiżowego docenienia prezentację „Piękną Zośkę” w Teatrze Telewizji, w którym pokazano także wcześniej „1989”. W roku 2024 koprodukcja Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego i Teatru im. J. Słowackiego w reżyserii Katarzyny Szyniery i „Zapiski z wygnania” w reżyserii Magdy Umer otrzymały *ex aequo* Grand Prix dla najlepszego spektaklu Teatru Telewizji na XXIII Festiwalu Teatru Telewizji Polskiej i Teatru Polskiego Radia Dwa Teatry w Sopocie.

Kolejny dobry rok dla teatru życia

30-lecie obchodził hucznie sopocki Teatr Ubogi Relacji, rezydent Teatru Atelier, kolejną premierę wystawił Teatr Razem, rezydent Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego, gdyński Teatr Biuro Rzeczy Osobistych sfinalizował współpracę z Fundacją Pomysłodajnia i Teatrem Ruchu Mo-sHe spektaklem „I Love the World” stanowiącym przykład synergicznego procesu współdziałania kilku środowisk. Dzięki aktywności środowiska pod przewodnictwem Teatru Osobliwego, na co dzień prowadzącej Teatr Osobliwości, odbył się po raz pierwszy Festiwal Osobliwości: Teatr Osób z Niepełnosprawnościami w Teatrze Rondo. To kolejny, po Massce (już po raz 23. Międzynarodowy Przegląd Teatralny, w tym roku także w opcji online), Gdyńskim Maglu Teatralnym (reaktywowany w 2024 r.), Kurtynie (Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermana po raz 9.) i tczewskim Międzynarodowym Przeglądzie Teatrów Wspaniałych (po raz 20. w 2024 r.)

Kolejny rok jubileuszowy

W 2024 roku 25-lecie obchodził Teatr z Polski 6 założony przez Ryszarda Jaśniewicza i jego żonę Gabrielę Pewińską-Jaśniewicz, 20-lecie obchodził Nowy Teatr im. Witkacego (po reaktywacji). „10” przybyły na licznikach: Teatru Gdynia Główna, Teatrowi Valldal, Teatrowi Barnaby, Teatrowi Czwarte Miasto, Teatrowi UG Standby Studio, [Teatrowi Medium](#) (ze Starogardu Gdańskiego) i Gdańskiemu Teatrowi Szekspirowskiemu. [15-lecie obchodził Teatr w Oknie](#).

Personalia: zapowiedź zmian

W przyszłym roku odbędą się trzy konkursy, które mają wyłonić kandydatów na dyrektora teatru. Michał Tramer kierujący Teatrem Lalki „Tęcza” od 2015 r. i Dominik Nowak dyr. naczelny i artystyczny Nowego Teatru im. Witkacego w Słupsku od roku 2016 poinformowali o zakończeniu swojej misji i Prezydentka Słupska jeszcze wiosną poinformowała o konkursach, które wyłonią nowych dyrektorów. W grudniu Prezydentka Gdyni poinformowała o zamiarze przeprowadzenia konkursy na dyrektora Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni. Obecnie, na pewno do 31 sierpnia 2025 r., kieruje nim od 2011 (jako dyr. artystyczny, a od 2021 także jako naczelny) Krzysztof Babicki. W Gdyni odbędzie się jeszcze jeden konkurs związany z teatrem. Choć Gdyńskie Centrum Kultury / Konsulat Kultury nie jest teatrem, to specjalizuje się w produkcji i eksploatacji spektakli. Po rezygnacji Beaty Nawrockiej w listopadzie ogłoszono już konkurs, którego rozstrzygnięcie planuje się do 28 lutego 2025 r.

Off umiera po cichu

Teatr niezależny to teatr, który istnieje niezależnie od okoliczności

Adam Ziajski, panelista II Kongresu Kultury Pomorskiej (Scena Robocza w Poznaniu)

W coraz cięższym położeniu znajduje się teatr niezależny. dzielnie i zauważalnie walczą Córy Kultury, czyli taneczny kwartet Hertz Haus (bezdomy na razie), Fundacja Piotra Jankowskiego, Teatr 3,5 z

Dzierzgonia. Incydentalnie kroku próbuje dotrzymać Fundacja Pomysłodalia. Trzymanie się kurczowo pięknego cytatu z A. Zińskiego nie wystarczy, by ten bardzo szlachetny, delikatny choć drapieżny czasami a na pewno najtrudniejszy gatunek teatru przetrwał co jest ważne dla nas wszystkich. Środowisko od lat czeka na zmiany systemowe umożliwiające nie tylko przetrwanie na granicy szaleństwa, ale na godne warunki rozwoju.

Teatr dobrych praktyk i pomysłów

Niepisany „bohaterem” II Kongresu Kultury Pomorskiej był bez wątpienia teatr. Jako integralny składnik finału i wielu Spotkań przedfinałowych, jako najżywsze forum wymiany myśli i pomysłów: od powołania do życia zawodowego teatru kaszubskiego po wyższą szkołę teatralną w Trójmieście; od stworzenia Domu offu po godne zauważanie w mechanizmach finansowania kultury. Kongres szukał nowych rozwiązań, jednym z nich jest Pomorska Giełda Idei, której pierwsza edycja miała miejsce w pierwszym dniu finału 18 października w Instytucie Kultury Miejskiej. Czy biznes pomoże? Na razie jest obietnica kontynuacji pomysłu:

Pracodawcy
Pomorza

POMORSKA
GIEŁDA
IDEI

Teatr instytucjonalny

Jako idea teatr publiczny sytuuje się w dwóch porządkach – życia społecznego rozumianego jako forma spotkania oraz sztuki traktowanej jako rodzaj misji. Teatr oferuje życiu publicznemu wyjątkowe forum, gdzie odbywa się wymiana poglądów, wiedzy i emocji, gdzie toczy się debata, kształtuje się wspólnota, ujawniają się różnice i konfrontują przekonania. W zamian życie publiczne oferuje teatrowi rodzaj służby, wzywa teatr do współodpowiedzialności za kształt świadomości społecznej, jakość demokracji i poziom dyskusji. Z tego powiązania teatru i życia publicznego wynika rozumienie sztuki teatralnej jako misji, w ramach której przeżycia estetyczne, perswazja ideowa, walory edukacyjne i emocjonalna ekspresja służą wspólnemu myśleniu, odczuwaniu i debatowaniu o istotnych sprawach jednostek i zbiorowości ku pożytkowi wzajemnemu (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

[Sprawozdanie roczne z wykonania planów finansowych samorządowych instytucji kultury za 2023 rok \(informacja zbiorcza i informacje jednostkowe\)](#)

Poniżej usystematyzowane dane za 2024 r. pozyskane przede wszystkim od teatrów do dnia publikacji raportu w internecie (31.12.2024); część danych finansowych i frekwencyjnych za 2024 zostanie wpisana po przesłaniu ich przez teatry.

Teatr Wybrzeże

Dyrektor naczelny i artystyczny: Adam Orzechowski (od 2006 r.)

Zastępca dyrektora/Główna księgowa: Grażyna Florek (od 2023 r.)

Zastępca dyrektora/Kierownik literacki: Radosław Paczocha (od 2021 r.)

Sceny:

Duża Scena, ul. Św. Ducha 2 – 351 miejsc

Czarna Sala, ul. Św. Ducha 2 – 80 miejsc

Scena Malarnia, ul. Teatralna 2 – widownia mobilna do ok. 100 miejsc

Scena Stara Apteka, ul. Teatralna 2 – 136 miejsc

Scena Kameralna, ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot – widownia mobilna do ok. 145 miejsc

Scena Letnia Pruszcz Gdański, Międzynarodowy Park Kulturowy Faktoria, ul. Zastawna – 900 miejsc

Misja Teatru: tworzenie i upowszechnianie kultury

Liczba premier z tytułami: 8, [Dziewczyna, która podeptała chleb](#), reż. Mariusz Grzegorzek, [Puste miejsca](#) reż. Lena Frankiewicz, [Ciemności kryją ziemię](#) reż. Tomasz Fryzeł, [Iwona, księżniczka Burgunda](#) reż. Adam Orzechowski, [Szkłana menażeria](#) reż. Stanisław Chłudziński, [Wszystko szwindel](#) reż. Paweł Aigner, [Zmiana](#) reż. Radosław Rychcik, [Wspólny pokój](#) reż. Radek Stępień

Liczba pokazów własnych na własnych scenach: 396

Liczba pokazów impresaryjnych: 3

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 5

Liczba czytań: 2

Liczba wydarzeń edukacyjnych: 292

Działania na rzecz dostępności: 44

Inne:

Zorganizowano 15 pokazów z napisami w języku angielskim oraz zwiedzanie teatru od kulis z anglojęzycznym przewodnikiem. Zespół szkolił się w użyciu sztucznej inteligencji, a przestrzeń teatru zieleń się. Pozyskano pieniądze w ramach projektu KPO dla Kultury [„Ogród Teatralny, czyli zielona społecznościowa przestrzeń na dachu Teatru Wybrzeże”](#).

W Teatrze Telewizji został wyemitowany na początku grudnia najczęściej nagradzany spektakl Teatru Wybrzeże „Piękna Zośka” Marcina Wierchowskiego i Justyny Bilik, w reż. Marcina Wierchowskiego.

W lipcu odbyła się kwerenda „Stokłosa Editions” w archiwum artystycznym Teatru Wybrzeże w ramach projektu mającego na celu digitalizację archiwalnych nagrań muzyki teatralnej.

Nagrody i wyróżnienia:

Werdyktem **XVII Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego „Boska Komedio”** „Piękna Zośka” została nagrodzona w trzech kategoriach:

- Nagrodę za najlepszą reżyserię światła otrzymał Szymon Kluz za zbudowanie niepowtarzalnej przestrzeni świetlnej spektaklu, wykreowanie zmiennej atmosfery widowiska, podkreślającej skrajne emocje postaci.
- główną nagrodę aktorską otrzymała Karolina Kowalska za tytułową rolę. Za siłę w kruchości i zaangażowanie publiczności w osobisty i polityczny dramat bohaterki.
- nagrodę za najlepszą reżyserię otrzymał Marcin Wierchowski. Za wizję przedstawienia, która trzyma widza w nieustannym napięciu, nadając boleśnie aktualne znaczenia osadzonej w przeszłości prawdziwej historii.

Festiwal Sztuki Aktorskiej, 64. Kaliskie Spotkania Teatralne

„Piękna Zośka” (Grand Prix dla Karoliny Kowalskiej, Nagroda aktorska dla Piotra Biedronia, Honorowa nagroda dla Marcina Wierchowskiego)
„Wyzwolenie” (Nagroda aktorska dla Piotra Biedronia)

48. Opolskie Konfrontacje Teatralne

„Wyzwolenie” (Nagroda Główna dla spektaklu „za radykalną odwagę formalną całego zespołu twórczego oraz umiejętność wejścia w dialog z wymagającym tekstem dramatycznym”, Nagroda aktorska dla Piotra Biedronia, Nagroda za ruch sceniczny dla Maćko Prusaka, Nagrodę za wizję plastyczną dla Mirka Kaczmarskiego)

30. Ogólnopolski Konkurs na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej

„Piękna Zośka” (Nagroda dla zespołu aktorskiego w składzie: Karolina Kowalska, Piotr Biedroń, Marzena Nieczuja Urbańska, Katarzyna Dałek, Maciej Konopiński, Marek Tynda, Justyna Bartoszewicz, Grzegorz Otrębski, Nagroda im. Jana Świdorskiego ex aequo Karolina Kowalska i Piotr Biedroń, Nagroda za choreografię dla Anety Jankowskiej, Nagroda dla teatru „za tworzenie odważnych, często ryzykownych prapremier tekstów pisanych na zamówienie sceny przez rodzimych twórców”)

[16. edycja Międzynarodowego Festiwalu Gombrowiczowskiego w Radomiu](#)

„Iwona, księżniczka Burgunda” (Nagroda dla aktorki Katarzyna Kaźmierczak, wyróżnienie aktorskie dla Agaty Woźnickiej, Nagroda za najlepszą muzykę dla Marcina Nenka, Nagroda Publiczności, Nagroda Młodego Jury i Grand Prix w postaci „Kapelusza Gombrowicza”)

Teatr Wybrzeże wyróżniono aż 27 razy w ankiecie miesięcznika „Teatr” – [„Najlepszy, najlepsza, najlepsi w sezonie 2023/2024”](#)

Jako **Pomorską Nadzieję Artystyczną** kapituła PNA wskazała **Karolinę Kowalską** za tytułową rolę „Pięknej Zośki” w reżyserii Marcina Wierchowskiego w Teatrze Wybrzeże

Nagrodę Teatralną Marszałka Województwa Pomorskiego za rok 2023 otrzymał **Piotr Biedroń** – za niezwykle dojrzałą i wiarygodną, świetnie zbudowaną, budzącą trwogę, ale i współczucie, kreację Macieja Palucha w spektaklu „Piękna Zośka” w reżyserii Marcina Wierchowskiego. Honorową Nagrodę Teatralną Marszałka Województwa Pomorskiego za Spektakl Roku otrzymała **„Piękna Zośka” w reżyserii Marcina Wierchowskiego** – spektakl niezwykle wyrazisty, mądry choć budzący trwogę, wymykający się ramom czasu i zmuszający widza do głębokiej refleksji. Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego im. prof. Jana Ciechowicza dla **Karoliny Kowalskiej** „za świetny warsztat aktorski, intuicję sceniczną, wielopoziomową, niezwykle emocjonalną i przejmującą tytułową rolę Pięknej Zośki. Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego dla **Marcina Wierchowskiego** „za zbudowany z rozwąga, ale odważnie, mocny i ponadczasowy w przekazie spektakl.

Marzena Nieczuja-Urbańska odebrała srebrny medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis.

2 grudnia **Dorota Kolak** została laureatką Medalu Św. Wojciecha. Prof. dr hab. Dorotę Kolak wyróżniono za „niezwykłe dokonania artystyczne, którymi jako wybitna aktorka Teatru Wybrzeże rozślawia Gdańsk poza jego granicami”. Uroczysta sesja Rady Miasta Gdańska, podczas której wręczono Medale św. Wojciecha, odbyła się 2 grudnia w Dworze Artusa. Medal św. Wojciecha to najwyższe, obok tytułu Honorowego Obywatela Miasta Gdańska, odznaczenie przyznawane od 1996 roku.

Nagroda Teatralna Miasta Gdańska powędrowała do Piotra Biedronia – za rolę męską w spektaklu „Piękna Zośka”. **Nagrodą Specjalną** uhonorowano **Teatr Wybrzeże za spektakl „Piękna Zośka”**.

Plakat stworzony przez Patrycję Longawę do spektaklu „**Iwona, księżniczka Burgunda**” został zakwalifikowany do prestiżowego konkursu Bienal Internacional del Cartel en México - Międzynarodowego Biennale Plakatu w Meksyku.

Budynek Teatru Wybrzeże otrzymał [Nagrodę SARP 2024 w kategorii budynek kultury](#) Przebudowa Budynku Głównego Teatru Wybrzeże w Gdańsku to dzieło Warsztatu Architektury Pracowni Autorskiej Krzysztof Kozłowski. Nagroda Roku SARP przyznawana jest od 1983 roku architektom przez architektów. Nagrody przyznaje i wręcza Stowarzyszenie Architektów Polski.

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 639 subskrybentów

[Facebook](#) – 31 tys. obserwujących

[Twitter](#) – 1 892 obserwujących

[Instagram](#) – 6 101 obserwujących

[LinkedIn](#) – 221 obserwujących

Liczba widzów w roku 2024: 77 056

Procentowo liczba widzów w roku 2024: 103 proc.

Przychody w roku 2024 ogółem: 36 927 957,93 zł

Sprzedaż własna za 2024 rok:

Przedsięwzięcia / przedstawienia własne: 3 751 294,42 zł

Przedsięwzięcia / przedstawienia gościnne: 14 901,15 zł
Działalność edukacyjna: 50 968,42 zł
Ogółem wpływy: 3 817 639,99 zł
Otrzymane granty
– Kultura dostępna: 66 000 zł
– KPO: 128 040 zł

Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni

Dyrektor: Igor Michalski (od 2014 r.)
Zastępca dyrektora: Bogdan Gasik
Sceny – pl. Grunwaldzki 1:
Duża Scena – 1 070 miejsc
Nowa Scena – do 360 miejsc
Scena Kameralna – 147 miejsc

Misja Teatru: Celem Teatru jest tworzenie, prezentacja i upowszechnianie kultury teatralnej. Do podstawowych zadań Teatru należy aktywny udział w życiu kulturalnym miasta, województwa i kraju poprzez realizację i prezentację najwyższej jakości widowisk teatralno-muzycznych, opartych na najbardziej wartościowych działach literackich i muzycznych oraz zaspokajanie społecznych potrzeb uczestnictwa w kulturze.

Liczba premier z tytułami (spektakle): 6,
[„Still haven't found”](#) reż. Adam Nalepa (spektakl dyplomowy PPSWA), [„Tylko grzecznie”](#) reż. Agnieszka Płoszajska, [„Polak Polakowi wilkiem”](#) (Projekt Inicjatyw Aktorskich) reż. Marek Sadowski, [„Quo vadis”](#) reż. Wojciech Kościelniak, [„Na miłosnym ringu”](#) reż. Marek Sadowski, [„Folwark zwierzęcy”](#) reż. Wojciech Kościelniak (spektakl dyplomowy PPSWA i Stowarzyszenia Baduszkowcy)

W ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich pokazany został monodram [„Być jak Charlie Chaplin”](#) z udziałem Mateusza Deskiewicza; spektakl wyprodukowany przez Fundację Pomysłodnia (w 2014 r.)

Koncerty (premiery): 5, [„Dżem unplugged”](#) (Projekt Inicjatyw Aktorskich) reż. Sandra Brucheiser, [„Róbmy swoje. Piosenki Wojciecha Młynarskiego”](#) (Projekt Inicjatyw Aktorskich) reż. Mateusz Deskiewicz, [„Bądź vintage”](#) (Projekt Inicjatyw Aktorskich) reż. Ewa Walczak, [„Słowa – Jacek Kaczmarski”](#) (spektakl dyplomowy PPSWA), [„Koncert Sylwestrowy Rewia 2000+”](#) reż. Bernard Szyk

Liczba pokazów własnych: 343
 Liczba pokazów impresaryjnych: 81
 Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 0
 Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 0

Inne:

Niewątpliwie wydarzeniem sezonu była prapremiera „Quo vadis” w reżyserii Wojciecha Kościelniaka 14 września. Spektakl jest największą dotychczasową produkcją Teatru Muzycznego w Gdyni, cieszy się niezwykle pozytywnym odbiorem wśród widzów oraz krytyków.

Pierwszy raz w historii teatru przygotowaniom do produkcji „Quo vadis” towarzyszyła grupa młodych filmowców, a efektem ich pracy stał się pełnometrażowy film dokumentalny ukazujący życie teatru od kulis, pokazany premierowo na zaaranżowanej pod warunki kina Nowej Scenie 14 grudnia.

Najistotniejszą prapremierą Sceny Kameralnej był spektakl „Tylko grzecznie”, zrealizowany 13 kwietnia w reżyserii Agnieszki Płoszajskiej ze scenariuszem Emila Płoszajskiego, ze wsparciem merytorycznym psychologa Alicji Stokłosy. Spektakl jest bezprecedensową próbą oswojenia najmłodszych widzów ze swoimi emocjami.

Podcast Na Dachy Kultury świętował swoje drugie urodziny – projekt polega na comiesięcznej prezentacji wywiadu z osobowościami świata musicalu, rozmowy dotyczą różnych gałęzi sztuki scenicznej, a także innych dziedzin życia osób takich, jak: Bartek Jędrzejak, państwo Damięccy, Robert Gonera, Agnieszka Płoszajska, Ewelina Adamska Porczyk i wielu innych.

W ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich powstały tytuły w całości wymyślone, wyreżyserowane, zaaranżowane i zagrane przez naszych artystów.

16 listopada odbyła się druga już w tym roku premiera reżyserii Wojciecha Kościelniaka we współpracy z kompozytorem Mariuszem Obijalskim – „Folwark zwierzęcy” w wykonaniu adeptów Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Dyplom okazał się spektaklem na miarę profesjonalistów;

Otworzyliśmy sklep online z gadżetami ze spektakli: sklep muzyczny.org

Za nami także tradycyjny już Koncert Sylwestrowy, tym razem była to „Rewia 2000+” w reżyserii Bernarda Szyca. Koniec roku publiczność na widowni Dużej Sceny spędziła w klimacie przebojów obecnego tysiąclecia. Rewia była grana premierowo 31 grudnia, a także cały styczeń.

Nagrody i wyróżnienia:

Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego:

– Karolina Trębacz – za pełną swobody artystycznej i realizmu scenicznego kreację Cory – kobiety zmagającej się z niełatwą codziennością – w musicalu „Kobiety z kalendarza” w reżyserii Jakuba Szydłowskiego w Teatrze Muzycznym im. Danuty Baduszkowej w Gdyni.

Nagrody Prezydenta Miasta Gdyni

– Alicja Piotrowska z Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni – za setki precyzyjnie wykreowanych ról, profesjonalne podejście do każdego zawodowego wyzwania i wzbogacanie granych postaci o zniewalający, jedyny w swoim rodzaju głos;

– Piotr Gierszewski z Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni – za wieloletnie doświadczenie w pracy muzyka i dbałość o wysoki poziom wykonania każdego wieczoru;

– Małgorzata Ryś z Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni – za nieustanne kształcenie dzieci i młodzieży w kierunkach artystycznych i budowanie w świadomości najmłodszych wartości kultury w ich życiu;

Nominacja Osobowość Roku „Dziennika Bałtyckiego

– Małgorzata Ryś – za konsekwentne i udane artystycznie kształcenie dzieci i młodzieży, integrację wokół wydarzeń kulturalnych, pokazywanie, że działania charytatywne i społeczne są

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 7,38 tys. subskrybentów

[Facebook](#) – 54 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 15,7 tys. obserwujących

Liczba spektakli w roku 2024: 425

Liczba widzów w roku 2024: 250 979

Procentowo liczba widzów w roku 2024: 97 proc.

Przychody w roku 2024 (ogółem): 53 587 808 zł

Przychody z tytułu dotacji – 27 890 768 zł

Przychody własne – 25 549 611 zł

Miejski Teatr Miniatura

Dyrektor naczelny i artystyczny: Michał Derlatka (od 2019 r.)

Sceny – al. Grunwaldzka 16

Duża Scena – 300 miejsc

Scena Kameralna – 100 miejsc

Sala Prób – 100 miejsc

Misja Teatru: Naszą misją jest tworzenie wyjątkowych, pobudzających wyobraźnię oraz rozwijających wrażliwość i mądrość, doświadczeń teatralnych. Chcemy być w żywym kontakcie z miejscem i czasem, w którym działamy, szukając tematów ważnych dla lokalnej społeczności, ale także dotyczących uniwersum.

Liczba premier z tytułami: 5, „[Czerwony Kapturek](#)” reż. David Zuazola, „[Śpiew morza](#)” reż. Ewa Piotrowska, „[Charlie zmienia się w kurczaka](#)” reż. Robert Drobnich, „[Gang godziny duchów](#)” reż. Andrzej Bartnikowski, „[28 dni z życia dziewczyny](#)” reż. Ada Tabisz

Liczba pokazów własnych: 320
Liczba pokazów impresaryjnych: 20
Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 17

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

- 8. Golden Magnolia Shanghai International Puppet Festival – nagroda dla reżysera Davida Zuazoli
- „Niewidoczne” na festiwalu Mała Boska Komedie w Krakowie,
- „Co u diabła” na 7. Przeglądzie Nowego Teatru dla Dzieci we Wrocławiu,
- „Atlas wysp odległych” na Festiwalu Plastyki Teatrów Lalki i Formy w Słupsku,
- „Czerwony Kapturek” na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Walizka w Łomży, podczas Gdańska w Wilnie i Jarmarku Dominikańskiego (gdzie dostaliśmy nagrodę Dominik kultury)
- po raz pierwszy uczestniczyliśmy w Ogólnopolskim Festiwalu Kultury bez Barrier, w ramach którego pokazaliśmy „Bajkę o Księżu Pipo, koniu Pipo i księżniczce Popi” z tłumaczeniem na Polski Język Migowy i z audiodeskrypcją.

Nasza pedagożka teatru Monika Tomczyk otrzymała prestiżową ogólnopolską Nagrodę im. Haliny Machulskiej przyznaną przez warszawski Teatr Ochoty wyjątkowym pedagożkom i pedagogom teatru.

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 677 subskrybentów

[Facebook](#) – 14 358 obserwujących

[Instagram](#) – 2 876 obserwujących

[Spotify Uchosfera Miniatury](#)

W 2024 roku odbyła się trzecia edycja Sztuka się Robi, teatralnych rezydencji artystycznych dla osób zajmujących się tworzeniem spektakli dla dzieci, jedynego takiego projektu w Polsce. Projekt był dofinansowany z KPO dla kultury, a na koniec powstała publikacja oraz podcasty, dostępne bezpłatnie w internecie.

[Publikacja podsumowująca projekt Sztuka się Robi](#)

[Podcast Sztuka się Robi](#)

Z KPO udało się też sfinansować dwie premiery: „Gang godziny duchów” i „28 dni z życia dziewczyny”, co było również impulsem do wprowadzenia zasad ekologicznej produkcji spektakli. W maju podpisaliśmy list intencyjny Zielonych Instytucji Trójmiasta i Pomorza, sieci współpracy na rzecz zielonych rozwiązań w instytucjach z obszaru kultury, edukacji i nauki.

W 2024 roku rozpoczęliśmy współpracę międzynarodową w ramach programu Erasmus+, nasi artyści i pracownicy uczestniczyli w trzech projektach szkoleniowych w Irlandii (Maynooth) i Turcji (Izmir i Isparta).

Kontynuowaliśmy takie wydarzenia, jak Przegląd Studenckich Teatralnych Realizacji Offowych PSTRO (we współpracy z Uniwersytetem Gdańskim, Akademickim Centrum Kultury Alternator, Fundacją Between.Pomiędzy i Centrum Teatralnym UG im. prof. Jana Ciechowicza) oraz przegląd teatrów szkół ponadpodstawowych Szkolne Sceny w ramach programu Edukacja do kultury. Gdańsk.

W ramach kolejnego sezonu projektu Książka w roli głównej odbyło się 5 spotkań, gościliśmy: Bartka Kieżuna, Dionisiosa Sturisa, Mariusza Szczygła (wydarzenie specjalne podczas Gdańskich Targów Książki), Marię Peszek i Bogusia Janiszewskiego.

Byliśmy partnerem III Półmaratonu czytań performatywnych Teatru na faktach wrocławskiego Instytutu Grotowskiego, w ramach którego kierowniczka literacka Agnieszka Kochanowska wyreżyserowała czytanie swojego scenariusza w wykonaniu aktorki Magdaleny Bednarek; z Europejskim Centrum Solidarności podczas Święta Wolności i Solidarności, gdzie zrealizowaliśmy czytanie sztuki „Łot Maksymiliana” białoruskiego dramaturga Andrieja Iwanowa w reż. Piotra Srebrowskiego. Uczestniczyliśmy w Ogólnopolskim Festiwalu Kultury bez Barrier oraz projekcie Projektowanie uniwersalne kultury – dostępność w instytucjach kultury.

Dział Edukacji przeprowadził dziesiątki warsztatów i wydarzeń, w tym Akademię Miniatury, cykle warsztatów rodzinnych #czułość i #chłopaki, warsztaty dla nauczycieli we współpracy z Teatroteka Szkolna i Teatr Wybrzeże oraz performatywny spacer międzypokoleniowy we współpracy z krakowską Cricoteką w ramach projektu Laboratorium Przestrzeni.

Inne:

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: 53 760

Procentowo liczba widzów w roku 2024: 87 proc.

Przychody w roku 2024 (ogółem): 8 861 069,80 zł

– Przychody ze sprzedaży działalności podstawowej: 1 570 122,15 zł

– Dotacja podmiotowa na działalność bieżącą: 6 325 760,00 zł

– Dotacje celowe: 702 565,40 zł

– Przychody ze sprzedaży towarów: 4 191,38 zł

– Przychody finansowe: 18,71 zł

– Przychody operacyjne: 258 412,16 zł

Opera Bałtycka

Dyrektor – Romuald Pokojński (w 2023 został powołany przez Marszałka Województwa Pomorskiego do prowadzenia Opery przez kolejne cztery sezony artystyczne)

Zastępca Dyrektora ds. Muzycznych – Yaroslav Shemet

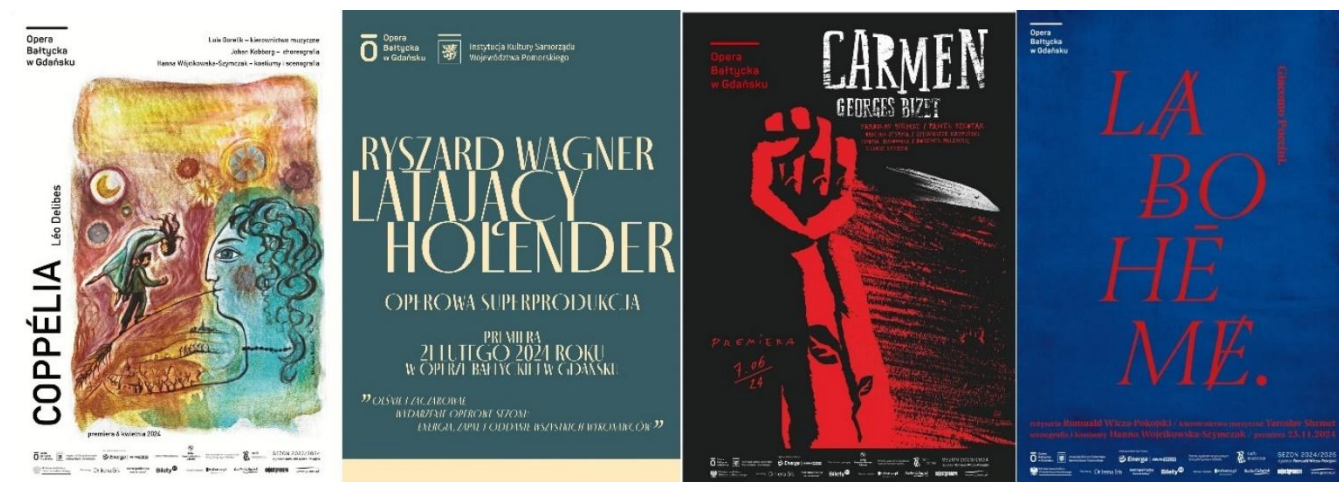
Scena – al. Zwycięstwa 15

Scena Główna – 492 miejsca

Od 1 stycznia 2023 Opera Bałtycka w Gdańsku jest współprowadzona przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Misja Teatru: Opera Bałtycka w Gdańsku to instytucja, która ułatwia mieszkańcom regionu dostęp do sztuki operowej i baletowej. Jest otwartym miejscem sprzyjającym „oswajaniu” z materią i językiem sztuki. Poprzez uczestniczenie w światowym obiegu operowym tworzy przestrzeń wymiany i

współpracy. Swoimi realizacjami wzmacnia zainteresowanie miłośników opery z Polski i Europy. Jest przyjaznym miejscem twórczej pracy dla pracowników i współpracujących artystów. Dąży do przymierza z widownią poprzez długofalową, komplementarną oraz kompleksową organizację sezonów artystycznych, uwzględniających aspekty edukacyjne i popularyzatorskie.

Liczba premier z tytułami: 4, przeniesienie spektaklu operowego „Latający Holender” na scenę Opery Bałtyckiej, „[Coppélia](#)” reż. Johan Koppborg, „[Carmen](#)” reż. Paweł Szkotak, „[La Bohème](#)” reż. Romuald Wicza Pokojński

Liczba pokazów własnych:

spektakle operowe i operetkowe: 92

spektakle baletowe: 38

inne działania sceniczne: 28

koncerty: 10

Liczba pokazów impresaryjnych: 0

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 0

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 0

W dniach od 20 do 25 lipca 2024 roku odbyła się **2. Edycja Bałtyckiego Festiwalu Operowego** – Baltic Opera Festival. Festiwal został zainaugurowany 20 lipca 2024 r. w Operze Leśnej w Sopocie **premiera spektaklu „Turandot” Giacomo Pucciniego** – produkcją dla Bałtyckiego Festiwalu Operowego zrealizowaną przez Teatr Wielki w Łodzi, w której wzięła udział dyrygentka Keri-Lynn Wilson z Ukrainian Freedom Orchestra. Kolejnymi punktami programu były następujące wydarzenia: dwukrotna gościnna prezentacja spektaklu dla dzieci „Jaś i Małgosia” Engelberta Humperdincka w Operze Bałtyckiej w Gdańsku (produkcja Teatru Wielkiego w Łodzi), prezentacje spektakli - 24 lipca 2024 r. opery „Latający Holender” Richarda Wagnera i 25 lipca 2024 r. „Turandot” Giacomo Pucciniego w Operze Leśnej w Sopocie. Wydarzenia towarzyszące stanowiły: Operowy Piknik Rodzinny przy prezentacji opery „Jaś i Małgosia” w przestrzeni foyer i placu przed Operą Bałtycką w Gdańsku, spotkanie poprzedzające spektakl „Latający Holender” z udziałem coacha muzycznego Richarda Rosta i dyrygenta Piotra Jaworskiego oraz koncert „Solidarity & Freedom” w Stocznicy Crist w Gdyni z udziałem Keri-Lynn Wilson i Ukrainian Freedom Orchestra- we współpracy ze Stowarzyszeniem Dal Segno Institute. Frekwencja podczas wydarzeń festiwalowych, recenzje oraz przychylne opinie osób uczestniczących w Festiwalu

Projekt Butterfly ma na celu wypełnienie luki w proekologicznych praktykach związanych z produkcją i obiegiem sztuki operowej, co jest kluczowe w kontekście globalnych zmian klimatycznych. Dzięki

wyjątkowej współpracy teatrów operowych z Modeny, Helsinek i Gdańska, przedsięwzięcie to staje się ważnym elementem promującym zrównoważony rozwój w sektorze kultury i kreatywności.

Projekt, realizowany w latach 2023-2026, nie tylko wzmacnia pozycję sektora kultury, ale także podkreśla innowacyjne podejście do ekologii w sztuce. W 2024 roku, w ramach projektu, zorganizowano cykl warsztatów z kreatywnego pisanie, które wzbogaciły zaangażowały w proces powstawania dzieła uczniów, oraz spotkania partnerów, sprzyjające wymianie idei. Wybór trzech opowieści do stworzenia librett dokumentuje nasz wysiłek w rozwój sztuki operowej i dbałość o środowisko.

Dzień Otwarty Opery Bałtyckiej w Gdańsku, 27 marca 2024 - włączając się do obchodów 25-lecia Samorządu Województwa Pomorskiego Opera otworzyła swoje kulisy. W Międzynarodowy Dzień Teatru odbył się Dzień Otwarty Opery – wydarzenie skierowane do każdego, niezależnie od wieku. Operowe foyer zmieniło się w przestrzeń kiermaszu oraz kawiarni z muzyką na żywo.

Opera Bałtycka w Gdańsku Zieloną Instytucją – udział w pomorskiej sieci „Zielone instytucje” - integracji około 30 instytucji z województwa pomorskiego celu minimalizowania negatywnego wpływu prowadzonych aktywności na środowisko oraz promowania działań proekologicznych i związanych z ochroną klimatu. Współpraca tej partnerskiej sieci na rzecz zielonych rozwiązań w instytucjach z obszaru kultury, edukacji i nauki z Trójmiasta oraz Pomorza zaowocowała podpisaniem przez 21 podmiotów listu intencyjnego. Dokument sygnowany 8 maja 2024 roku jest konsekwencją rocznej wymiany doświadczeń pomiędzy instytucjami.

Wystawy: 6

Działania na rzecz dostępności: 18

W tym audiodeskrypcje i spacer sensoryczne spektakli *Madama Butterfly*, *Aida*, *Sen nocy lotniej*, warsztaty rodzinne wprowadzające w podstawy Polskiego Języka Migowego, spektakli dostępnych również dzieciom głuchym i niedosłyszącym (tłumaczenie cieniowe) – *Pomposo i...*, symultaniczne tłumaczenie na PJM wydarzenia popularyzatorskiego *Opera? Si!*

Działania edukacyjne: 428 działań

W tym: Opera na start, Opera chat, warsztaty i zajęcia edukacyjne, Taneczna Paczka, Operowy Chór Dziecięcy, Taneczna Paczka – Pokaz Końcowy, Opera od kulisy, współpraca i działania integracyjne.

Nagrody i wyróżnienia:

Jerzy Snakowski popularyzator teatru muzycznego i konferansjer od wielu lat związany z Operą otrzymał Pomorską Nagrodę Artystyczną oraz nagrodę Splendor Gedanensis za reżyserię operetki „Księżniczka czardasza” Imre Kalmana na deskach Opery Bałtyckiej w Gdańsku, spektakl świeży i żywiołowy, a także za jubileuszowy 15. Sezon cykl audycji muzycznych „Opera? Si!”.

Anna Sawicka koncertmistrzyni wiolonczel otrzymała stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego dla twórców kultury Województwa Pomorskiego (płyta Duo Sopot).

Pierwsza edycja Bałtyckiego Festiwalu Operowego – Baltic Opera Festival została nominowana do Pomorskich Sztormów za rok 2023.

Nagrodę Teatralną Miasta Gdańska za 2023 rok otrzymali: Joanna Borkowska - za scenografię i kostiumy do baletu "Karnawał zwierząt" Camille'a Saint-Saënsa (premiera 2 grudnia 2023 roku w Operze Bałtyckiej) oraz Jerzy Snakowski - za reżyserię spektaklu operetkowego "Księżniczka Czardasza".

Spektaklowi „Księżniczka czardasza” przyznano tytuł „najlepszej operetkowej premiery 2023 roku” w przeprowadzonym przez podcast operetkowe.info plebiscycie.

Paulina Wilczyńska, Artystka Zespołu Chóru Opery, otrzymała nagrodę aktorską za Ireny Zapskiej w spektaklu „Gołoledź” w reż. Piotra Kosewskiego z Teatru Niedużego w Sopocie podczas 48. O polskich Konfrontacji Teatralnych.

Dyrektor Muzyczny Opery Yaroslav Shemet został nominowany do International Opera Awards 2024 w kategorii Rising Star.

Współpraca:

- Ogólnokształcąca Szkoła Baletowa im. Janiny Jarzynówny-Sobczak w Gdańsku (Europejski Półfinał Valentina Kozlova International Ballet Competition, XXIII Ogólnopolski Konkurs Tańca im. Wojciecha Wiesiołowskiego, Koncert Dyplomatów),
- Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (premiera wyprodukowanego przez aMuz spektaklu „[Jaś i Małgosia](#)”, koncerty)

Współpraca międzynarodowa:

Opera Bałtycka w Gdańsku jest czynnym członkiem stowarzyszenia Opera Europa. Stale współpracuje z zagranicznymi dziennikarzami z Niemiec, Hiszpanii, Wielkiej Brytanii, Czech i Austrii (w tym organizacja media tour). Teatr współpracuje z artystami z Ukrainy, Danii, Argentyny czy Gruzji. Wizyty studyjne pracowników Opery we Włoszech (Teatro Sociale Como). W ramach wizyty studyjnej Opera gościła przedstawicieli Klaipeda Tate Music Theater.

Realizacja dwóch projektów:

- „Król Roger” w Kłajpedzie,
- wizyta studyjna przedstawicieli Dance Brno Festival w Operze Bałtyckiej w Gdańsku

Na realizację tych projektów (jako jedyna instytucja z województwa pomorskiego) Opera otrzymała dofinansowanie w ramach programu MKiDN Kultura inspirująca 2024-2025

Działania inwestycyjne:

W 2024 roku Opera Bałtycka w Gdańsku zrealizowała szereg kluczowych inwestycji, które wpływają na podniesienie jakości artystycznej wydarzeń, bezpieczeństwo i komfort pracy pracowników i pracowniczek. W ramach inwestycji zostały zakupione instrumenty muzyczne, pulpity dyrygenckie, pulpity dla zespołu orkiestry i chóru, wymieniony został podgląd dyrygenta z analogowego systemu na cyfrowy oraz urządzenia oświetlenia scenicznego na energooszczędne. Wykonanie dokumentacji projektowej z operatem akustycznym sal prób stanowi podstawę do wykonania modernizacji sal, które obecnie są zniszczone, niedostosowane do warunków pracy. Ważnym aspektem inwestycji była również modernizacja kolejnej części systemu technologii transportu pionowego sceny oraz zakup podnośnika scenicznego, które usprawnią przygotowanie spektakli na scenie. Dostosowanie klatek schodowych do wymogów przeciwpożarowych jest wynikiem nałożonego nakazu Państwowej Straży Pożarnej. W 2024 roku Opera zadbała o przestrzeń dla osób odwiedzających Operę, kontynuowaliśmy zazielenianie przestrzeni wokół Opery a także pojawiła się nowa przestrzeń wystawowa w foyer oraz ławki przed Operą, które uczyniły przestrzeń bardziej przyjazną.

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 308 subskrybentów, 114 filmów, 8 playlist

[Facebook](#) – liczba obserwujących: 18 tys.

[Instagram](#) – 4 680 obserwujących

Liczba widzów i uczestników działań w roku 2024: 78 695

w tym:

w siedzibie: 68 151

poza siedzibą: 10 544

Procentowo liczba widzów i uczestników działań w roku 2024: 87,42 proc.

w tym:

w siedzibie: 93,10 proc.

poza siedzibą: 62,70 proc.

Przychody w roku 2024 (ogółem i w rozbiu na źródła):

– wpływy za bilety na spektakle: 3 902 055 zł brutto

Teatr Miejski im. W. Gombrowicza

Dyrektor naczelny i artystyczny: Krzysztof Babicki (od 2011 r.)

Zastępca dyrektora: Iwona Walkusz

Sceny – gen. J. Bema 26:

Duża Scena – 280 miejsc

Mała Scena – 99 miejsc

Scena na Darze Pomorza (al. Jana Pawła II)

Scena letnia na plaży w Gdyni Orłowie

Misja Teatru: Teatr im. Witolda Gombrowicza jest miejscem żywym, fermentującym artystycznie, z bogatą ofertą repertuarową, skierowaną do widzów poszukujących w teatrze zarówno podniet intelektualnych i estetycznych, jak i chwili oddechu od męczącej rzeczywistości.

Liczba premier z tytułami: 4, „[Lizystrata](#)” reż. Zdenka Pszczółowska, „[Niewolnice z Pipidówki](#)” reż. Krzysztof Babicki, „[Kabaret metapsychiczny](#)” reż. Jacek Bala, „[Kochanie, wróciłem](#)” reż. Krzysztof Babicki

Nagrody

Galion Gdyński za całokształt twórczości otrzymał Krzysztof Babicki, dyrektor naczelny i artystyczny Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni.

Małgorzata Talarczyk otrzymała srebrny medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis.

Nagrody Prezydenta Miasta Gdyni: Maciej Wizner za rolę Hansa Castorpa w „Czarodziejskiej górze”; Dariusz Szymaniak za rolę Heisenberga w „Kopenhadze”; Beata Buczek-Żarnecka za role: Kławdii Chauchat w „Czarodziejskiej górze” oraz Margrethe w „Kopenhadze”; Jerzy Kiskis za brawurowy sposób powrotu na scenę rolę Bohra w „Kopenhadze”;

Liczba pokazów własnych: 193

Liczba pokazów impresaryjnych: 0

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 8

Udział w festiwalach i konkursach: (brak danych)

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 244 subskrypcji

[Facebook](#) – 13 804 obserwujących

[Instagram](#) – 1 663 obserwujących;

[Twitter](#) – 1 821 obserwujących

[LinkedIn](#) – 28 obserwujących

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: 32 tys. widzów w sezonie 2023/2024

Procentowo liczba widzów w roku 2024: brak danych

Przychody 2024 ogółem: brak danych

Przychody własne: brak danych

Dotacja podmiotowa: brak danych

[Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku](#)

Dyrektor naczelny i artystyczny: Dominik Nowak (od 2016 r.)

Scena, ul. Lutosławskiego 1:

Scena – 248 miejsc

[teatr w okresie letnim buduje scenę plenerową na dachu (taras na dachu) swojego budynku – 80 miejsc]

Misja Teatru: nowoczesny teatr środka

Liczba premier z tytułami: 5, [„Jesteś szalona”](#) reż. Tomasz Man, [„Sługa dwóch panów”](#) reż. Paweł Aigner, [„Na borg”](#) reż. Marta Streker, [„Mały Paryż”](#) reż. Dominik Nowak, [„Trina. Niech nie gaśnie nigdy”](#) reż. Iwo Vedral

Liczba pokazów własnych: 131

Liczba pokazów impresaryjnych: 22

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 35

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Słuchowisko „Mała Piętnastka” na podstawie naszego spektaklu zrealizowane we współpracy z Programem 1 Polskiego Radia otrzymało nagrody Festiwalu „Dwa Teatry” Sopot 2024 za scenariusz oryginalny słuchowiska (Tomasz Man), za muzykę oryginalną (Cezary Reinert) oraz za najlepszą rolę męską (Mariusz Bonaszewski).

Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego w Warszawie zakwalifikował spektakl „Mała Piętnastka” do 16. edycji programu Teatr Polska i przyznał nam dotację na prezentację przedstawienia w całej Polsce jesienią 2024 roku.

Teatr zwyciężył w konkursie „Dramatopisanie” realizowanym przez Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego w Warszawie – w ramach programu przygotowaliśmy premierę spektaklu „Na borg” w reżyserii M. Streker.

Fotografie ze spektakli „Na borg” (Kamila Rauf-Guzińska) oraz „Gotki” (Agnieszka Cytacka) znalazły się w finale Konkursu Fotografii Teatralnej organizowanego przez Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego w Warszawie

Prezentacja spektaklu „Mały Paryż” w Theater Kopfuber w Ansbach/ Niemcy

Prezentacja spektaklu „Mała Piętnastka” na festiwalach:

Sopot Non-Fiction w Sopocie,

Warszawskich Spotkaniach Teatralnych,

Kaliskie Spotkania Teatralne,

Międzynarodowy Festiwal Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi.

Inne:

Pozarepertuarowa aktywność Nowego Teatru to szereg projektów i wydarzeń – w tym trzy duże imprezy realizowane w naszej instytucji: Festiwal Scena Wolności rozgrywający się co roku pod koniec listopada, przegląd [Trzy Teatry](#) organizowany wspólnie z Teatrem Tęcza i Rondo między 21 a 27 marca a także wakacyjna scena plenerowa na podwórzu słupskiego teatru – Lato z dobrą energią (każdy weekend sierpnia).

Scena Wolności stała się „flagowym okrętem” Nowego Teatru. W ramach imprezy pokazujemy największe wydarzenia ostatnich lat, przyciągając publiczność poszukującą progresywnej sztuki – nie tylko słupską, ale z całego Pomorza. Podczas przeglądu Trzy Teatry po raz kolejny zorganizowaliśmy plebiscyt na najpopularniejszego artystę/wydarzenie słupskiej sceny i zaprezentowaliśmy lokalnej publiczności przegląd premier minionego sezonu wszystkich miejskich instytucji. Natomiast scena plenerowa wykorzystuje potencjał turystyczny Słupska i Ustki przyciągając lekkim repertuarem mieszkańców regionu oraz turystów spędzających tutaj wakacje.

Poza eksploatacją repertuaru prowadzimy również intensywną działalność projektową - między innymi program rezydencji artystycznych dla twórców z Ukrainy, program „Czytań z dobrą energią” (gwiazdy czytają bajki dzieciom – imprezę wspiera spółka Engie EC Słupsk) realizacja słuchowiska radiowego, konkurs dramaturgiczny inspirowany postacią Triny Papisten (dzięki wsparciu MKiDN), obchody 20 lecia teatru, warsztaty, imprezy, pokazy teatru ulicznego, gry miejskie, wydarzenia okolicznościowe i wiele innych. Bierzemy udział w ogólnopolskich festiwalach, zdobywamy nagrody, jesteśmy obecni w ogólnopolskich rankingach i mediach kulturalnych.

Naszą aktywność realizujemy najmniejszym zespołem (zatrudniamy 29 pracowników etatowych) i w oparciu o najniższą dotację podmiotową wśród wszystkich teatrów dramatycznych w Polsce. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie bardzo wysokie dochody własne instytucji oraz udział w programach grantowych. Budżet Nowego Teatru składa się niemal dokładnie w połowie z dotacji podmiotowej i pozostałych przychodów teatru. Teatr, oprócz dotacji miejskiej, otrzymał środki finansowe między innymi z Instytutu Teatralnego im. Z. Raszewskiego („Dramatopisanie”, program rezydencji, „Teatr Polska”), MKiDN („Scena Wolności”, „Trina Papisten”, program infrastruktura), Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej i Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego („Mały Paryż”), Engie EC Słupsk Sp. z o.o („Lato z dobrą Energią”, „Czytania z dobrą energią”, sprzedaż usług reklamowych). Krajowego Planu Odbudowy („Scena Wolności”, „XX-lecie teatru”, „AI pisane” oraz wielu lokalnych firm i podmiotów.

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 573 subskrybentów

[Facebook](#) – 8,2 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 2 130 obserwujących

[TikTok](#) – 313 polubień, 28 obserwujących

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024:

Procentowo liczba widzów w roku 2024:

Przychody w roku 2024 (ogółem i w rozbiciu na źródła):

dotacja podmiotowa:

pozostałe przychody:

w tym granty:

cały budżet:

Teatr Lalki Tęcza w Słupsku

Dyrektor naczelny i artystyczny: Michał Tramer (od 2015 r.)

Sceny: stacjonarna w siedzibie Teatru w Słupsku, przy ul. Waryńskiego 2,
– 159 miejsc

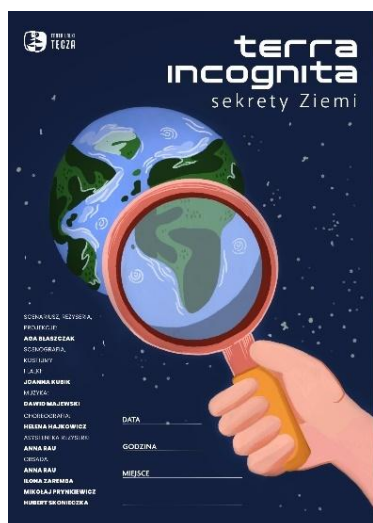
Rada Miejska w Słupsku 25.01.2023 zmieniła nazwę instytucji kultury utworzonej Zarządzeniem Nr 35/75 Wojewody Słupskiego z dnia 10 sierpnia 1975 r. z „Państwowy Teatr Lalki „Tęcza” w Słupsku” na „Teatr Lalki Tęcza w Słupsku”.

21.07.2023 – podpisano umowę o współprowadzeniu Teatru Lalki Tęcza w Słupsku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Miast Słupsk.

Umowa o współprowadzeniu Teatru Lalki Tęcza w Słupsku przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Miast Słupsk obowiązuje do 31 grudnia 2025 roku, z możliwością jej przedłużenia. Przez czas jej obowiązywania Teatr pozostaje w rejestrze instytucji kultury prowadzonym przez Miasto. Zgodnie z umową, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego będzie przekazywać Teatrowi Lalki Tęcza w Słupsku dotację podmiotową w wysokości nie mniejszej niż 500 000 zł rocznie.

Misja Teatru:

Wierzymy, że współczesny teatr dla dzieci i młodzieży powinien nie tylko dostarczać rozrywki i wrażeń estetycznych, ale także wychowywać. Tworząc tytuł zadajemy sobie pytanie „o czym będzie można porozmawiać z dzieckiem po danym spektaklu?”. Nasze spektakle, zachowując atrakcyjną formę, sięgają zwykle do głębszych, często trudnych tematów.

Liczba premier z tytułami: 2, „[Terra Incognita: sekrety Ziemi](#)” scenariusz, reżyseria, projekcje: Aga Błaszczak, „[Czarownice. Magia jest!](#)” reżyseria i scenografia – Lucia Svobodova-Vrana

Liczba pokazów własnych: 149

Liczba pokazów impresaryjnych: 0

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 27

Udział w festiwalach i konkursach:

Teatr wziął udział w przeglądzie [Trzy Teatry w Słupsku](#).

W 2024 roku Tęcza uczestniczyła w dwóch festiwalach teatralnych: Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Lalek „Spotkania” w Toruniu oraz II Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Lalek „Klasyka Od-Nowa” pokazując na nich spektakl „Dziadek do orzechów” w reżyserii Eweliny Ciszewskiej. Przedstawienie nagrodzono na Festiwalu „Klasyka Od-Nowa” w Będzinie. W kategorii muzyka nagrodę otrzymał Łukasz Damrych, wyróżnienie za projekcje trafiło do Roberta Balińskiego.

Teatr w internecie

Strona teatru

[YouTube](#) – 84 subskrybentów, 59 filmów

[FB/teatrtecza](#) – 4,9 tys. obserwujących

[FB/PracowniaEdukacjiTeatralnej](#) – 833 obserwujących

[FB/Czwartki-Dorosłego-Widza-w-Tęczy](#) – 738 obserwujących

[FB/Teatralna-Spółdzielnia-Rzemieślnicza-Tęcza](#) – 213 obserwujących

[FB/Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022](#) – 722 obserwujących

Inne

„To był trudny rok, zwłaszcza pod względem finansowym – mówi Michał Tramer, dyrektor Tęczy. – Zespół aktorski dotknęło wyjątkowo dużo kontuzji i urazów. Udało nam się jednak przetrwać ten czas, utrzymując wysoki poziom artystyczny. Zamykamy zatem 2024 rok pozytywnie i optymistycznie”.

Rok 2024 w Tęczy to:

– dwa nowe spektakle;

– drugi [Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy](#) (odbył się w dniach od 21 do 26 kwietnia). „Program tegorocznej edycji popularyzował szeroko rozumiany teatr lalki i/lub formy, ale też ukazywał tendencje w obszarze plastyki i poetyki oraz dominanty tematyczne. (...) Dodajmy, że rozmachem festiwal objął całe miasto i okolice. (...) Wszystko to rzutowało na szkatułkowy, mieniący się różnymi odcieniami krajobraz, ale też ugruntowało wizerunek miasta, który w ostatnich latach stanowi wartościową teatralną konkurencję dla pobliskiego Trójmiasta” (tak o naszym festiwalu napisała Wiktoria Formella na e-teatr.);

– działania pozasceniczne. Bardzo aktywnie miniony rok pracowała działająca w Tęczy Pracownia Edukacji Teatralnej. W jej ramach aktorzy i instruktorzy z naszego Teatru przeprowadzili 166 godzin warsztatów o tematyce aktorsko-lalkarskiej i plastyczno-technicznej. Przeprowadziliśmy również 2 gry miejskie, a najmłodszych widzów sześciokrotnie zaprosiliśmy na zwiedzanie teatru w ramach „Mojej pierwszej wizyty w teatrze”. Przeprowadziliśmy 67 rozmów omawiających tematykę trudniejszych przedstawień z dziećmi i młodzieżą oraz 3 warsztaty dla pedagogów. „Galeria Przypadkiem”, znajdująca się w oknach Tęczy, pokazała w 2024 roku 3 wystawy;

– premierę miała nowa strona internetowa Tęczy: teatrlalkitecza.pl

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: 14 tys.

Procentowo liczba widzów w roku 2024: brak danych

Przychody w roku 2024 (ogółem): brak danych

dotacja podmiotowa UM Słupsk – 2 150 000 zł

dotacja podmiotowa MKiDN – 750 tys. zł

W powyższych kwotach zawierają się też środki związane z organizacją Festiwalu Plastyki Teatrów Lalki i Formy (w sumie 300 tys.).

Gdański Teatr Szekspirowski

Dyrektor naczelna i artystyczna: Agata Grenda (od 2021; [w 2024 przedłużono umowę na kolejne cztery sezony](#))

Scena – ul. Wojciecha Bogusławskiego 1:

liczba miejsc: w zależności od typu wydarzenia i ustawienia sali

– 1 150 (maksymalna liczba, przy wydarzeniu stojącym i miejscach nienumerowanych na galeriach)

- 600 na widowni głównej, przy spektaklu granym na scenie włoskiej
- sala spotkań: 80 osób
- sala wystawiennicza: 50 osób
- foyer: 60 osób

Misja Teatru

Manifest artystyczny Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego

1. Jesteśmy teatrem dwóch czasów. Czerpiemy z tradycji i historii oraz kreujemy teraźniejszość i przyszłość.
2. Komentujemy współczesny świat, inspirując się twórczością Szekspira, odczarowujemy mit Szekspira elitarnego. Jesteśmy przestrzenią spotkania sacrum i profanum – tak jak w czasach teatru elżbietańskiego.
3. Wierzymy w kulturę dialogu – z widzem, partnerami teatru, biznesem. Słuchamy naszych widzów i reagujemy na ich potrzeby, ale też kreujemy nowe.
4. Prezentujemy najciekawsze wydarzenia z Polski i ze świata, najwyższej jakości. Inspirujemy i wspieramy nowe adaptacje.
5. Wyznaczamy kierunki w edukacji kulturalnej, stajemy się najlepszym w Polsce centrum edukacji poprzez teatr.
6. Stawiamy na współpracę środowisk kultury, nauki i biznesu; wierzymy w społeczność lokalną.
7. Jesteśmy otwarci na wszystkie formy sztuki i komunikacji z widzem.

Liczba pokazów własnych: 57

Liczba pokazów impresaryjnych: 66

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 3 („Dzieła wszystkie Szekspira (w nieco skróconej wersji)” – 1, „10 godzin w linii prostej do domu” – 2)

Liczba premier z tytułami: 2, [„Burza. Prequel”](#) reż. Joanna Zdrada, [„Anatomia ciszy”](#), reż. Dorota Bielska, Teatr Razem

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

- 49. Zamojskie Lato Teatralne, Buława Hetmańska dla spektaklu „Dzieła wszystkie Szekspira (w nieco skróconej wersji)”
- Nagroda Grand Prix XXIII Festiwalu Dwa Teatry 2024 dla musicalu „1989”
- Nagroda specjalna XXIII Festiwalu Dwa Teatry 2024 dla Barbary Olech za choreografię do musicalu „1989”
- Nagroda specjalna XXIII Festiwalu Dwa Teatry 2024 dla Arka Ślesieńskiego za kostiumy do musicalu „1989”
- Katarzynę Szynkierę na Festiwalu Dwa Teatry 2024 uhonorowano „nagrodą specjalną za twórczą odwagę” za spektakl „1989”.

„1989” w teatrze telewizji obejrzało 823 tys. osób

Teatr w internecie

teatrszekspirowski.pl

festiwalszekspirowski.pl

on.teatrszekspirowski.pl

YouTube – 1 295 subskrybentów

[FB/gdansk.shakespeare.theatre](https://www.facebook.com/gdansk.shakespeare.theatre) – 43 718 obserwujących

[FB/gdansk.shakespeare.festival](https://www.facebook.com/gdansk.shakespeare.festival) – 10 662 obserwujących

[instagram.com/gdanski teatr szekspirowski/](https://www.instagram.com/gdanski_teatr_szekspirowski/) – 11 479 obserwujących

Inne:

W 2024 GTS świętował [10-lecie otwarcia budynku](#).

Lokalne współprace: IKM, ECS, Teatr Wybrzeże, Teatr w Oknie, Teatr Razem, Wejherowskie Centrum Kultury, ASP w Gdańsku, Gdański Archipelag Kultury – Stacja Orunia, Miejski Teatr im. W. Gombrowicza w Gdyni, Teatr Muzyczny im. D. Baduszkowej w Gdyni, Miejski Teatr Miniatura w Gdańsku, program „Edukacja do Kultury. Gdańsk”

Ogólnopolskie współprace: Fundacja Theatrum Gedanense, Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie, Teatr Nowy Proxima w Krakowie, Teatr Łaźnia Nowa w Krakowie, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie, Teatr Polonia w Warszawie, Polski Teatr Tańca w Poznaniu, Polskie Towarzystwo Szekspirowskie, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Wyższa Szkoła Europejska im. ks. J. Tischnera w Krakowie

Międzynarodowe współprace: Panta Rei Danseteater, Guerrilla Plastic Movement (Norwegia), Europejska Sieć Festiwali Szekspirowskich, European Festivals Association, Sztuka współTWORZENIA.

Norweskie klimaty (styczeń 2023 – kwiecień 2024) Założeniem organizatorów była prezentacja innowacyjnych zjawisk w kulturze norweskiej, realizowanych w ramach różnorodnych form sztuki. Projekt oparto na współpracy z artystami z Norwegii i współtworzeniu wydarzeń z udziałem polskich artystów i artystek lub społeczności lokalnej z utrudnionym dostępem do oferty kulturalnej. Głównym tematem projektu uczyniono globalne zmiany klimatyczne i gospodarowanie odpadami poprzez działania artystyczne realizowane przez teatr tańca i ruchu, nastawiony na budowanie relacji z publicznością i przestrzenią. Celem projektu było ukazanie problemów społecznych za pomocą sztuki, próba zmiany świadomości w zakresie roli każdego z nas w kształtowaniu swojego najbliższego otoczenia i wpływu, jaki nasze decyzje mają na zachowania innych ludzi oraz na dobrostan środowiska. Partnerem projektu jest Teatr Tańca Panta Rei z Oslo (PRD), który przedstawił spektakl łączący muzykę, teatr i taniec, oparte na szacunku dla środowiska i jego roli w naszym życiu. Widowisko powstało we współpracy z lokalnym środowiskiem tancerzy-amatorów, którzy współtworzyli etiudę otwierającą wydarzenie. Bazując na nawiązanych kontaktach w artystycznym środowisku lokalnym województwa pomorskiego, partner projektu, podczas rezydencji, stworzy także koprodukcję site-specific realizowaną w różnych przestrzeniach Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego. Przedstawienie będzie wykreowane we współpracy z grupą artystek i aktywistek ekologicznych – Guerrilla Plastic Movement, które przygotują scenografię do spektaklu oraz instalacje artystyczne stanowiące jego integralny element. Grupę tworzą artystki wizualne poruszające temat przetwarzania odpadów oraz zanieczyszczenia mórz i oceanów. Na instalacje złożą się odpady zebrane podczas warsztatów z lokalną społecznością i aktywistami. Koprodukcja będzie artystycznym podsumowaniem projektu, uczestniczyć w niej będą trójmiejscy artyści i tancerze. Po spektaklu odbędzie się dyskusja z artystami i ekspertami dotycząca ekologii i zmian klimatu. Celem projektu jest poruszenie tematów dotyczących zarówno Polaków, jak i Norwegów, dzielenie się doświadczeniami,

a także wypracowywanie nowych twórczych rozwiązań, które poprzez kulturę zmieniają nastawienie społeczne do poruszanych zagadnień klimatycznych.

Teatralny Pasjans 2024 / maj – grudzień 2024

W tym roku odbyła się 9. edycja Teatralnego Pasjansa – projektu łączącego młodzież, seniorów i osoby z niepełnosprawnościami z woj. pomorskiego. Uczestnicy przygotowali własną adaptację sceniczną dzieł Szekspira, efekt zaprezentowany został w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim. Praca nad spektaklami przebiegała pod opieką profesjonalnych reżyserów teatralnych. W projekcie udział wzięli: Piotr Biedroń (gdański Teatr Wybrzeże), Monika Jarząbek, Marzena Nieczuja Urbańska (gdański Teatr Wybrzeże), Urszula Kowalska, Rafał Ostrowski (Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni), Hanna Świętnicka (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku), Monika Tomczyk (Miejski Teatr Miniatura w Gdańsku), Maciej Wizner (Miejski Teatr im. Witolda Gombrowicza w Gdyni), Marzena Wojciechowska-Orszulak (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku). Podczas 9. edycji Teatralnego Pasjansa zaprezentowane zostały klasyczne sztuki Szekspira: „Hamlet”, „Makbet” oraz „Romeo i Julia”.

„Hamlet” 25 listopada

Prezentacje spektakli:

„Młoda Fala” (Środowiskowy Dom Samopomocy, Gdańsk-Brzeźno) liderka: Sylwia Przystawko reż. Marzena Nieczuja Urbańska (Teatr Wybrzeże, Gdańsk);

Grupa „Przejrzyści” (Fundacja „Sprawni Inaczej” WTZ, Gdańsk-Brzeźno) liderka: Natalia Otręba reż. Rafał Ostrowski (Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej, Gdynia);

„Trójkowicze” (III LO im. Marynarki Wojennej RP, Gdynia) liderki: Aleksandra Francuz i Lena Siatecka reż. Piotr Biedroń (Teatr Wybrzeże, Gdańsk).

„Makbet” 26 listopada

Prezentacje spektakli:

Fundacja „JA TEŻ”, Gdańsk liderka: Monika Kapela reż. Monika Tomczyk (Miejski Teatr Miniatura, Gdańsk);

Akademia Trzeciego Wieku, Gdańsk-Żabianka liderka: Agnieszka Postuszny reż. Urszula Kowalska;

Grupa „Krwawe Biedronki” (Szkoła Podstawowa, Gowino) liderka: Anna Kołodziejczyk-Formela reż. Monika Jarząbek.

„Romeo i Julia” 27 listopada

Prezentacje spektakli:

Teatr Szkolny „NIEFormalni” (Zespół Szkół Specjalnych nr 1, Gdańsk-Wrzeszcz) liderki: Marzena Czajkowska i Edyta Kondracka reż. Hanna Świętnicka (Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk);

Country Line Dance, Gdańsk-Orunia liderki: Irena Maszota i Jolanta Ulańska reż. Maciej Wizner (Miejski Teatr im. Witolda Gombrowicza, Gdynia);

Grupa „Prawie Lucki” (I Liceum Ogólnokształcące im. Króla Jana III Sobieskiego, Wejherowo) liderka: Edyta Łysakowska-Sobiczevska reż. Mażka Wojciechowska (Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk).

W ramach 28. międzynarodowego Festiwalu Szekspirowskiego mogliśmy zobaczyć Spektakle z Peru, Ukrainy, Wielkiej Brytanii, Rumunii, Włoch, Chorwacji oraz Polski.

W programie znalazły się m.in. „Hamlet” w reż. Declana Donnellana, „12. noc albo co chcecie” w reż. Grzegorza Jarzyny, peruwiański „Hamlet” Cheli De Ferrari oraz postapokaliptyczna wersja najsmutniejszej tragedii Szekspira „Romeo i Julia” w reż. Rostysława Derzhypilskiego z Ukrainy.

W ramach tej edycji zaprezentowaliśmy aż 10 premier, w tym nową produkcję Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego – „Burza. Prequel” w reż. Joanny Zdrady. Rozstrzygnęły się Konkursy o Złotego

Yoricka, Nowego Yoricka i SzekspirOFF, zaprezentowano także laureata konkursu ShakeSpheare zorganizowanego przez Europejską Sieć Festiwalu Szekspirowskich (ESFN) „Hamlet. Double Bill” English Theatre Company & La Ribalta Teatro z Włoch i Wielkiej Brytanii, oraz gościnnie nową produkcję duetu Gruba i Głupia (Patrycja Kowańska i Dominika Knapik), laureatek ubiegłorocznego Konkursu SzekspirOFF i Nagrody Dziennikarzy. Podczas festiwalu miała miejsce premiera ich nowego dzieła: „Very Cheap”.

E-publikacja „Teatr i Edukacja 2024”

Liczba widzów w roku 2024: 50 tys.

Procentowo liczba widzów w roku 2024: 70 proc.

Przychody w roku 2024 (ogółem i w rozbiciu na źródła):

– bilety: 3 170 859,40 zł

– towary: 146 672,68 zł

– granty i dotacje celowe: 1 152 312 zł

Bałtycki Teatr Różnorodności

Teatr: Bałtycki Teatr Różnorodności

Forma prawna: fundacja

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Tomasz Podsiadły Prezes Zarządu

Główna scena prezentacji: Konsulat Kultury w Gdyni, Jana z Kolna 25 oraz Dom Harcerza w Gdańsku, ul Za murami 2/10

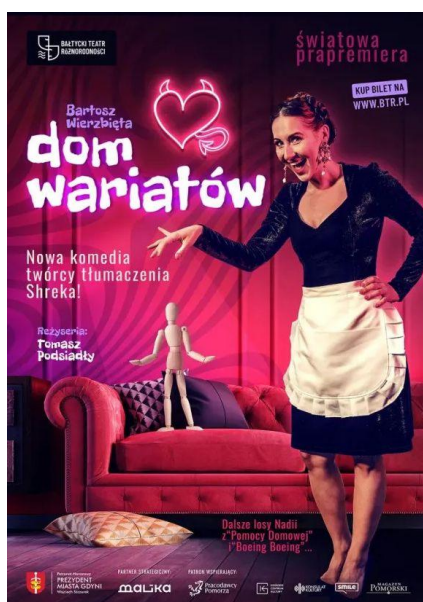
Misja Teatru: zgodnie ze [statutem Fundacji](#)

Liczba premier z tytułami: 1, „[Dom wariatów](#)” reż. Tomasz Podsiadły

Liczba pokazów własnych: 50

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 12

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 127 subskrybentów

[FB Bałtycki Teatr Różnorodności](#) – 13. tys. obserwujących

[Instagram Bałtycki Teatr Różnorodności](#) – 1070 obserwujących

Inne

Bałtycki Teatr Różnorodności powstał, aby zagospodarować niszę na rynku artystycznym, jaką jest komedia. Mimo że jest pożądana przez widzów, nie jest często wystawiana w teatrach instytucjonalnych. A przecież potrzeba śmiechu jest ogromna. Komedia, zwłaszcza na wysokim poziomie teatralnym, daje możliwość ucieczki od rzeczywistości i pozwala spojrzeć na świat z innej perspektywy. Śmiech ma ogromną moc terapeutyczną i może być lekarstwem na wiele dolegliwości. Widok pełnej sali gości, którzy wychodzą po spektaklu szczęśliwi, śmiejący się i z wypiekami na twarzach, jest bezcenny i mówi sam za siebie. Dlatego postanowiliśmy skupić się wyłącznie na repertuarze komediowym. Farsy dobieramy rozmaite, aby prezentować różne rodzaje humoru. Obsady kompletujemy precyzyjnie, świadomi oczekiwań naszych widzów.

Teatr gra repertuarowo od kilku do kilkunastu spektakli miesięcznie, bawiąc setki widzów w Trójmieście i całej Polsce. Po gdyńsku możemy powiedzieć, że złapaliśmy wiatr w żagle i niech wieje jak najdłużej.

„Po latach budowania własnego Teatru, poszukiwania idealnego repertuaru oraz tworzenia topowego zespołu aktorskiego oddaję w Państwa ręce pierwszy tego rodzaju w trójmieście Teatr komediowy. Naszym domem jest Gdynia, tu powstają wszystkie spektakle. Gramy je na terenie całego Trójmiasta. Jesteśmy także zapraszani do prezentacji naszej twórczości w różnych regionach Polski, co ogromnie cieszy mnie i cały nasz zespół. Zapraszam Państwa do Bałtyckiego Teatru Różnorodności po solidną porcję dobrej rozrywki. Tomasz Podsiadły”

Liczba widzów w roku 2024: 19 200

Procentowo liczba widzów w roku 2024: brak danych

Teatr pozainstytucjonalny/alternatywny

Ruch artystyczno-społeczny, którego twórcy dążą przede wszystkim do pokojowego, nierewolucyjnego ulepszenia świata, zaczynając od pozytywnej przemiany siebie samych i najbliższego społecznego otoczenia. Sposób istnienia oraz działalność artystyczna i pozaartystyczna zespołu teatralnego ma stanowić poważną alternatywę dla wartości, wzorców i norm panujących w głównym nurcie kultury. Termin kojarzony z określeniami: teatr kontestacji, kontrkultury, marginesu, młodej inteligencji, uczestnictwa, nieoficjalny, niezależny, osobny, pokoleniowy, wolny, młody, otwarty, pozainstytucjonalny, offowy, eksperymentalny, poszukujący, studencki. Ruch artystyczny, którego podstawowe wyznaczniki są zbieżne z założeniami teatru otwartego, bez aż tak zdecydowanego nacisku na optymizm etyczny. W Polsce za przedstawicieli teatru alternatywnego przed 1989 uznaje się czołowe teatry studenckie (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

Lech Śliwonik: Atak „zawodowszczyzny” – nierozumiejący specyfiki ruchu amatorskiego, odrębności jego celów i środków profesjonalści – wspierani przez politykę grantów – atakują ruch ochotniczy, narzucają mu to, co jedynie znają z własnej praktyki: repertuar, metody. Powrót „amatorszczyzny” – kierownicy amatorskich zespołów widzą, że wolny rynek to całkiem fajna sprawa: wszyscy mogą zarobić, każdy może sięgnąć po konfitury. Tym łatwiej, że niedawno – szermując hasłem: talent nie dyplom – popełniono zbrodnię, której miano „uwolnienie zawodów”. Nie mała część teatru

ochotniczego poszła już w to, co się dobrze sprzedaje – naśladownictwo zamiast szukania, chwytły zamiast ryzyka, „kumedyjka” w miejsce pytań o świat, poprawne bajdurzenie w miejsce własnego osądu rzeczywistości (fragm. Notatki z najnowszej naszej dekadencji, 2016)

Jedna z tegorocznych inspiracji: *Czy każdy głos rzeczywiście ma taką samą wagę? Czy może istnieć terror kolektywności? Gdzie leżą granice kompromisu? Jaka jest relacja między osobistą odpowiedzialnością a kolektywną odpowiedzialnością? Jaka jest motywacja do współtworzenia kolektywu?* (z opisu tegorocznej premiery kolektywu Herz Haus)

Na potrzeby tego raportu z wielogatunkowego teatru pozainstytucjonalnego wydzielono Teatr inkluzywny/Teatr dla życia (za Śliwonikiem), Teatr (dla) imigrantów, natomiast Teatr amatorski to osobna kategoria. W napotkanych opracowaniach nie znaleziono typologii, którą można zastosować bez zastrzeżeń, na pewno zastosowana w Raporcie także nie wyczerpuje tematu, ale wydaje się, że jest dość adekwatna, by opisać teatr na Pomorzu.

Teatr Gdynia Główna

Forma prawna: Fundacja „Klinika Kultury”

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Ewelina Jasicka, Ewa Ignaczak

adres: podziemia dworca głównego PKP w Gdyni, pl. Konstytucji 1:

Scena – liczba miejsc: 70

Misja Teatru

Powstały w 2013 roku, z inicjatywy Ewy Ignaczak i Idy Bocian Teatr Gdynia Główna to interdyscyplinarny przystanek twórczy, który skupia się głównie na kreacji nowych dzieł teatralnych, a także na edukacji kulturalnej i artystycznej oraz na działaniach społeczno-kulturalnych. Od 2014 roku do dziś wystawionych w nim zostało 59 premier. W sumie Teatr Gdynia Główna zrealizował do tej pory ponad 1 500 wydarzeń o charakterze kulturalnym, a ogólna ilość odbiorców tych działań to ponad 120 000 osób. Busolą, wyznaczającą bieguny poszukiwań repertuarowych Teatru Gdynia Główna są zarówno komentarze, jak i riposty, udzielane współczesności, próby zwrócenia uwagi widowni na zagadnienia szczególnie istotne. Wybór ten zawsze jest nakierowany na gorącą materię życia. Nie brakuje u nas wielkiej klasyki: Szekspira, Gombrowicza, Kafki, Witkacego, Czechowa, Wyspiańskiego, Lema. Równowagę zachowujemy jednak w aktualnościach: Sikorska-Miszcuk, Kapuściński, Ravenhill, Szwarc, Sadowski, Lindgren. Ten wspaniały dorobek wielkich twórców, dostarcza teatrowi mocnego budulca dla reżyserów i aktorów. Nasi widzowie to tacy, którzy mieli już dość teatralnego blichtru. Kameralna scena sprzyja bliskiemu, niemal intymnemu kontaktowi, w efekcie emocjonalnemu i intelektualnemu porozumieniu między aktorami i widzami. Mówi się o nas „teatr alternatywny”. Faktycznie, nie jesteśmy instytucją, ale to, co nas od niej na pewno różni, to to, że nic nie musimy – za to bardzo chcemy i nie popadamy w rutynę.

Nasz teatr jest współczesny w sposobie komunikowania się z publicznością, poszukujący nowych form kontaktu. Poprzez projekty takie jak: „Gdynia ReAtywacja”, „Teatr Zajechał”, „Ballady osiedlowe”, „2021: Odyseja Lemowska”, „Odyseja Schulzowska 2022” i osiem edycji ogólnopolskiego Festiwalu „Pociąg do Miasta” docieramy z kulturą do oddalonych od centrum dzielnic miasta, poznajemy lokalną tożsamość, zawiązujemy ścisłą relację z mieszkańcami i budujemy wspólnotę wokół wspólnej sprawy.

Liczba premier z tytułami: 6,

„[Wieczna komedia](#)” reż. Grzegorz Kujawiński,
 „[Kardiosystem](#)” reż. Ewa Ignaczak,
 „[Ofelia kontra Hamlet](#)” reż. Rafał Matusz,
 „[Przesiadka](#)” reż. Rafał Matusz,
 „[Nie płacz i nie ucz się płakać](#)” reż. Ewa Ignaczak, „**NFZ – Nowoczesna Forma Zrozumienia**” spektakl Teatru Forum w reż. Małgorzaty Polakowskiej

Liczba pokazów własnych:

- 20 prezentacji spektaklu Teatru Forum „JOMO” i spektaklu „Krok w dorosłość” Teatr Społecznie Zaangażowany, dla łącznie 1 230 widzów.
- 21 prezentacji w ramach „Lekcji teatralnych” w ramach „Stacja bajek” dla 1297 widzów, które były połączone autorskimi zajęciami metodą pedagogiki teatru. Zaprezentowano 5 tytułów: „Dlaczego nie lecimy do gwiazd?”, „Rybak i Geniu”, „Tajemnica Króla wysp Hebanowych”, „Wielkie ciasto”, „Nie płacz i nie ucz się płakać”.
- 30 repertuarowych prezentacji spektakli dla dorosłych. Zaprezentowano 6 tytułów: „Sanatorium”, „Rodzance”, „Przesiadka”, „Wieczna komedia”, „Kardiosystem”, „Ofelia kontra Hamlet” dla łącznie 1 231 widzów.
- 27 repertuarowych, stacjonarnych, sobotnich lub niedzielnych prezentacji spektakli dla dzieci w ramach „Stacji Bajek”. Zaprezentowaliśmy 5 tytułów spektakli dla dzieci: „Dlaczego nie lecimy do gwiazd?”, „Rybak i Geniu”, „Tajemnica Króla wysp Hebanowych”, „Wielkie ciasto”, „Nie płacz i nie ucz się płakać” – dla 1 288 widzów.

Liczba pokazów własnych poza siedzibą:

Wyjazdowe prezentacje spektakli i akcje Teatru Gdynia Główna:

- Realizacja autorskiego spektaklu teatralnego "Rybak i Geniusz" w dniu 08-02-2024 r. w Centrum Kultury i Sztuki w Tczewie – około 70 widzów
- Akcje Teatralne na Gdyński Piknik Organizacji Pozarządowych – około 200 osób
- Akcje teatralne Gdyńskie Dni Mobilności 21 września 2024 r. - około 100 odbiorców
- TGG Partnerem w Pomorskim Kongresie Zdrowia Psychicznego o Młodych, dla Młodych: Prezentacja spektaklu „JOMO” w dniu 15 listopada 2024 r. na Pomorski Kongres Zdrowia Psychicznego o Młodych, dla Młodych, z Młodymi oraz udział w samym wydarzeniu – 100 odbiorców
- Prezentacja spektaklu „JOMO” w dniu 15 listopada 2024 r. dla dzieci z terenów zalewowych - dla łącznie około 43 widzów
- Prezentacja spektaklu „Dlaczego nie lecimy do Gwiazd” w dniu 09 grudnia 2024 r. dla dzieci przy współpracy z UM Wydział Referat Zrównoważonej Mobilności Wydział Inwestycji - dla łącznie około 250 widzów

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Pokaz spektaklu „Wieczna komedia” inspirowana komediami Arystofanesa oraz esejami Rebekki Solnit w reż. Grzegorza Kujawińskiego na 10. edycji Ogólnopolskiego Festiwalu Teatralnego „Pociąg do Miasta” stacja Artyst/k/a

Anna Bochnak-Fryc z Teatru Gdynia Główna otrzymała nagrodę Prezydenta Miasta Gdyni – za piękno i wrażliwość przy kreacji ról aktorskich oraz za stworzenie muzyki celnie opisującej świat w spektaklach „Z jednej bajki” i „Tajemnica Króla Wysp Hebanowych”;

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 364 subskrybentów, 164 filmy

[Facebook](#)

[Instagram](#)

Strona internetowa:

Nowi użytkownicy odwiedzający stronę www Teatru Gdynia Główna to 16 999 osób.

Wyświetlenia strony Teatru wyniosły 28 812.

Instagram:

Do listopada 2024 roku profil Teatru Gdynia Główna obserwuje 3 046 osób (liczba obserwujących wzrosła o 170 osób). Profil dotarł do 8264 kont (w tym liczba zaangażowanych wynosiła 142).

Odwiedziny profilu wyniosły 257 osób, a wyświetlenia 27 089. Do końca listopada 2024 roku na Instagramowym profilu Teatru napisaliśmy i opublikowaliśmy 48 postów zawierających zdjęcie, 3 rolki zawierające filmik oraz 270 relacji tzw. Insta story.

Facebook

Stronę internetową Teatru Gdynia Główna odwiedziło łącznie 38 864. (26 proc. więcej w stosunku do poprzedniego roku). Liczba polubień facebookowego profilu Teatru Gdynia Główna wynosi 8447 osób. Zdobyliśmy 498 nowych polubień na Facebooku. Obserwujący na stronie wynoszą 9 407. Zdobyliśmy 780 nowych obserwujących. Całkowity zasięg strony na Facebooku wyniósł 297 336 osób (42,5 % więcej w stosunku do poprzedniego roku). Napisaliśmy i opublikowaliśmy na Facebookowym profilu 702 posty (w tym posty zawierające film lub zdjęcie opublikowane na tablicy profilu, posty w Facebookowych wydarzeniach, posty udostępnione w grupach). Opublikowaliśmy także 16 albumów ze zdjęciami.

Najważniejsze projekty zrealizowane w roku 2024:

Realizacja projektu „CONTRA”

Projekt „Konflikt w procesach transformacji” zwanego CONTRA został pomyślnie zakończony w czerwcu 2024 r. Dla przypomnienia projekt „Konflikt w procesach transformacji” zwanego CONTRA jest projektem międzynarodowym zrzeszającym Polskę, Norwegię, Belgię i Holandię. Jego celem jest pomoc w konstruktywnym zwerbalizowaniu konfliktu w mieście, a także uwzględnienie różnych perspektyw i stanowisk w rozwiązywaniu problemów. Projekt otwiera nowe możliwości zmiany, ale jego głównym założeniem nie jest konieczność znalezienia jednoznacznych rozwiązań, a zbadanie, w jaki sposób wykorzystać potencjał ewentualnych konfliktów wokół procesu partycypacyjnego, aby miasta stawały się bardziej zrównoważone. Efektem końcowym są już wypracowane publikacje w języku polskim i angielskim o charakterze podsumowującym, stanowiące syntezę doświadczeń europejskich państw, scenariusz gry oraz narzędzi do organizacji „drama labów” umożliwiający innym organizacjom, innym miastom europejskim przeprowadzenie laboratoriów teatralnych w swoich krajach. W roku 2024 twórcy i koordynatorzy byli na spotkaniu w Oslo podsumowującym wypracowane efekty. Liczba odbiorców: 40.

Projekt zakończyła publikacja podsumowująco-upowszechniająca: protokół drama labu, stanowiący podsumowanie oraz narzędziownik prowadzenia drama labów, która pozwoli innym europejskim miastom na przeprowadzenie laboratoriów teatralnych w celach konsultacyjnych w swoich krajach.

[Publikacje projektu](#)

[Więcej informacji na stronie projektu CONTRA](#)

Dodatkowe spotkanie organizowane przez Miasto Gdynia, Laboratorium Innowacji Społecznych, Teatr Gdynia Główna i Uniwersytet Warszawski podsumowujące projekt dla mieszkańców, aktywistów oraz pracowników Urzędu Miasta Gdyni odbyło się 1 października 2024 r. Trzech partnerów przedstawiło swoje badania, opinie, efekty współpracy. Teatr Gdynia Główna planuje, aby wypracowany model gry ponowić dla lokalnych społeczności w celu inspirowania mieszkańców do współpracy. Liczba odbiorców: 50.

Realizacja projektu „Akcja/Edukacja 2024”

To kontynuacja działań Teatru Gdynia Główna, skierowanych do młodzieży szkolnej, polegających na kreacji i prezentacjach Teatru Społecznie Zaangażowanego i nowego spektaklu stworzonego metodą Teatru Forum „JOMO” oraz „Lekcje Teatralne”, które odbywają się po spektaklach dedykowanych dla najmłodszych. Na każdym spektaklu młodzież, nauczyciele i opiekunowie grup z trójmiejskich szkół otrzymują materiały dotyczące sposobów radzenia sobie z prokrastynacją, wytyczne do techniki TIPP. Już dzisiaj widzimy ogromne zaangażowanie młodego widza w trakcie rozmów o tym jak radzić sobie w kryzysie emocjonalnym. Projekt kończy się w grudniu 2024. Wykonaliśmy ponad 36 prezentacji dla 2 200 widzów.

Realizacja projektu 10 lat TGG „Z Wami i dla Was”

W ramach projektu TGG 10 lat „Z wami dla was” powstały dwa filmy jubileuszowe filmy. Jeden dotyczący propozycji dla najmłodszych, czyli „Stacja bajek” oraz film dokumentalny dotyczący 10-lecia Ogólnopolskiego Festiwalu Teatralnego „Pociąg do Miasta”. Filmy dostępne są na kanale YouTube teatru oraz na profilu Facebook. Film dotyczący stacji bajek jest wyświetlany także przed

każdym spektaklem w ramach Stacji Bajek grany w Teatrze. Zrealizowano także trzeci film skupiający się na powstaniu teatru oraz działalności społecznej TGG.

[10 lat Stacji Bajek](#)

[10 lat Ogólnopolskiego Festiwalu Pociąg do Miasta](#)

[10 lat Teatru Gdynia Główna](#)

W dniach od 13 do 15 grudnia 2024 r. odbyła się premiera spektaklu „Zasmakuj Aktora”. zamykająca Jubileusz TGG. Zostały rozesłane zaproszenia do gdynian. Każdy mógł wybrać dzień, w którym chciał z nami celebrować. Wstęp był bezpłatny. Głównym centralnym punktem w spektaklu był wielki stół (4 m długości), przy którym zasiadła widownia. Stół użyty jako symbol spotkania, pojednania, dialogu, tradycji – dla nas, ołtarza sztuki. Stół, użyty jako scena/Trybuna dla artystów, którzy poprzez teksty wielkich pisarzy, przedstawią nam opowieść o samotnym losie (tragicznym i groteskowym) Człowieka. Bliskość działania artystów, względem publiczności, pozwoliła jej na wyjątkowe odczuwanie tego, co emocjonalnie przedstawią aktorzy – będzie to rytualne „zasmakowania aktorstwa”. Spotkanie widza z aktorami przy symbolicznym Stole, stało się Trybuną aktorstwa: monologów i dialogów, konfliktów i pojednań, buntach i miłości - ucieczkach w materię sztuki tworzenia.

Realizacja wygranego konkursu „Dramatopisanie”

W ramach wygranego konkursu „Dramatopisanie” Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego dofinansowanego ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego powstał spektakl teatralny na bazie scenariusza Jarosława Jakubowskiego „Przesiadka” w reżyserii Rafała Matusza. Spektakl miał swoją premierę 27 i 28 września 2024 r. w Teatrze Gdynia Główna, na której był obecny sam scenarzysta. Spektakl został również zagrany w Rumi w Miejskiej Bibliotece z uwagi na jej usytuowanie na Dworcu PKP. W związku z misją naszego teatru być blisko widza oraz uzyskaniem dofinansowaniem obniżyliśmy mocno cenę biletów do teatru na ten spektakl, co cieszy się uznaniem gdynian. Projekt zobowiązuje nas do 11 prezentacji spektaklu i zakończy się w maju 2025 r.

SymulAkcja! Gdzie medycyna spotyka teatr

Celem projektu jest wykorzystanie narzędzi teatralnych do poszerzania kompetencji komunikacyjnych medyków w kontakcie z pacjentem. Projekt zakłada przygotowanie aktorów do pełnienia ról pacjentów a następnie przeprowadzenie intensywnych symulacji medycznych, odwzorowujących realne sytuacje kliniczne. Przygotowaniem aktorów od strony medycznej zajmują się dr hab. Krzysztof Sobczak, dr Łukasz Małecki. Od strony modelu konsultacji Calgary-Cambridge, ocenę i scenariusz wg ww modelu, dopasowanie do reakcji zachowania lekarza i udzielanie informacji zwrotnej dotyczącej komunikacji werbalnej, para werbalnej, niewerbalnej, emocji pacjentów w procesie chorowania oraz wpływu ich na komunikację Magdalena Mikulska i dr Aleksandra Makojnik. Takie działanie pozwoli medykom poszerzyć swoje przygotowanie do praktyki zawodowej a aktorom udoskonalić warsztat sceniczny. Każda z sesji jest nagrywana i zostanie udostępniana na stronie Polskiego Towarzystwa Komunikacji Medycznej jako materiał dydaktyczny dla studentów w całej Polsce. Symultanicznie i w oparciu o autentyczne doświadczenia uczestników projektu powstał spektakl „NFZ – Nowoczesna Forma Zrozumienia” w formule Teatru Forum w reż. Małgorzaty Polakowskiej. Premiera miała miejsce 13 listopada.

Na pokazy przychodzi środowisko medyczne, tj. studenci, wykładowcy Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego oraz lekarze i pielęgniarki. Stworzyliśmy unikalne środowisko edukacyjne, które wspiera innowacyjne podejścia do szkolenia rozwoju zawodowego oraz wymianę doświadczeń między

sektorem sztuki a nauką. Partnerami zaangażowanymi w nasz projekt są: Pracownia Medycyny Społecznej Collegium Medicum w Bydgoszczy, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Fundacja im. Ks. Jana Kaczkowskiego, Przystań Tu. Przestrzeń wsparcia i rozwoju w Gdyni, Zakład Socjologii Medycyny Komunikacji Społecznej w Gdańsku – Gdański Uniwersytet Medyczny, Polskie Towarzystwo Komunikacji Medycznej. Projekt zakończył się w grudniu 2024 r.

Projekt i spektakl powstał w ramach Grantu Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności (KPO) programu wspierania działalności podmiotów z sektora kultury i przemysłów kreatywnych na rzecz stymulowania ich rozwoju. Liczba odbiorców 240.

[Ogólnopolski Festiwal Teatralny – Pociąg do Miasta, edycja 10. – Stacja Artyst/k/a](#) (5-11 sierpnia)

W prezentowanych spektaklach zwrócono uwagę na rolę, jaką sztuka odegrała w pandemii, pokazano bohaterów artystów i artystki w chwilach wzlotu i upadku, na scenie i po godzinach pracy, ich problemy finansowe i emocjonalne, sprawdzono, jaka stawkę trzeba dziś zapłacić, by wykonywać tak niepewne zajęcie.

[Więcej tutaj](#)

W ramach działań festiwalowych rozstrzygnięto [konkurs na recenzję – Młoda Krytyka](#).

Do zespołu Teatru Gdynia Główna dołączyli Barbara Etno Piórkowska i Rafał Matusz.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: 7 746

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 90 proc.

[Teatr Komедii Valldal](#)

Forma prawna: fundacja

Dyrektor: Tomasz Czarnecki

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Scena Teatralna NOT w Gdańsku, 498 miejsc

Misja Teatru: Uczymy fachu scenicznego i łączymy wielopokoleniową grupę ludzi, będącą przekątnikiem wspólnych pasji i mającą dzięki naszym staraniom możliwość realizowania się na wielu płaszczyznach. Istotna jest dla nas misyjność mająca na uwadze odpowiedzialność społeczną - większość naszego zespołu artystycznego, jak i widzów stanowią dzieci i młodzież. Opowiadamy z nimi i dla nich. Nasze musicale są nie tylko widowiskiem, ale wpisują się w szeroko rozumianą edukację społeczną. Stawiamy na dialog, współpracę, empatię i rozumienie potrzeb reprezentantów różnych pokoleń.

Liczba premier z tytułami: 1, „[Marvin](#)” reż. Tomasz Czarnecki

Liczba pokazów własnych: 19

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 11

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Spektakl „Marvin”:

- 22. Ogólnopolski Przegląd Teatrów Niesfornych „Galimatias Ursynowski” - nagroda główna (I miejsce) oraz wyróżnienie dla Pauliny Kowalskiej za rolę Kościotrupka
- 9. Międzypokoleniowe Spotkania Teatralne „Relacje” w Stalowej Wolej - II miejsce oraz Nagroda Publiczności

Spektakl „Piraci”:

Kalina Konieczny - nagroda Prezydenta Miasta Gdyni z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru za scenografię i kostiumy

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 220 subskrybentów

[Facebook](#) – 6,7 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 1 689 obserwujących

Inne:

Obchodzący w tym roku jubileusz X-lecia, założony w 2014 roku niezależny Teatr Komедии Valldal, jest unikatowy na teatralnej mapie Trójmiasta. Świadczy o tym różnorodność podejmowanych przez nas działań, jakość artystyczna i rozmach inscenizacyjny. Aktualnie zrzeszamy ponad 200 warsztatowiczów: od 6-latków, przez nastolatków, po ludzi dorosłych. W naszym repertuarze od lat niezmiennie posiadamy spektakle, które są grane przy kompletach publiczności, co daje nam kilkanaście tys. widzów rocznie. Wszystkie produkcje zbierają pozytywne recenzje krytyków. Istotna jest dla nas misyjność mająca na uwadze odpowiedzialność społeczną - większość naszego zespołu artystycznego, jak i widzów stanowią dzieci i młodzież. Opowiadamy z nimi i dla nich. Nasze musicale są nie tylko widowiskiem, ale wpisują się w szeroko rozumianą edukację społeczną. Stawiamy na dialog, współpracę, empatię i rozumienie potrzeb reprezentantów różnych pokoleń. Czerwiec 2025 jest miesiącem, w którym zaprezentujemy najnowszą premierę opartą na mitach greckich...

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: 10 tys.

Procentowo liczba widzów w roku 2024: brak danych

[Hertz Haus](#)

Forma prawna: zespół/ kolektyw/ założycielki Stowarzyszenia Córy Kultury

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: zespół kolektywny

Misja Teatru

Zespół założony w 2018 r. w składzie: Magdalena Kowala, Natalia Murawska, Joanna Woźna i Anna Zglenicka. Tancerki tworzą własną estetykę, korzystając z tańca współczesnego, fizycznego, a także improwizacji i działań performatywnych i dążą tym samym do stworzenia własnego języka ruchu; od wielu lat zajmują się tworzeniem spektakli, happeningów oraz edukacją artystyczną w Gdańsku. Celem zespołu jest propagowanie i rozwój nieskomercjalizowanej, niebanalnej, niekonkursowej twórczości ze szczególnym uwzględnieniem tańca współczesnego, teatru, teatru tańca, sztuk performatywnych i wizualnych.

Liczba premier z tytułami: 1, „[Hate Haus](#)” chor. Ramona Nagabczyńska

Projekt dofinansowany przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca w ramach programu własnego „Zamówienia choreograficzne – edycja 2024”, finansowanego ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego”. Premiera w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim.

Nagrody:

W ramach SzekspirOFF 28. Międzynarodowego Festiwalu Szekspirowskiego statuetkę i nagrodę główną w wysokości 15 000 zł ufundowaną przez Partnera Konkursu ASTE kable i osprzęt kablowy otrzymał spektakl Hert Haus „**To bitch or not to bitch**”. Nagrodę przyznano za innowacyjne podejście do twórczości Szekspira na poziomie treści (wybór poematu „Gwałt na Lukrecji”) i formy przedstawienia. W werdykcie podkreślono oryginalne podejście do tematu gwałtu, bez sięgania po bezpośrednie reprezentacje przemocy, skupienie się na śladach, jakie gwałt pozostawia na kobiecym ciele i kobiecej psychice oraz na opiece nad skrzywdzonym ciałem.

Fundacja Piotra Jankowskiego/ Fundacja Czarnypijar

Forma prawna: Fundacja Czarnypijar dawniej Fundacja Piotra Jankowskiego

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Piotr Jankowski

Główna scena prezentacji: Klubo Galeria BUNKIER, 50-70 miejsc na widowni

Misja Teatru: Poruszanie tematów trudnych i zaangażowanych społecznie, których nikt nie chce dotykać.

Liczba premier z tytułami: 2, „[A to Polska właśnie](#)”, „[Uroczysko](#)”

Liczba pokazów własnych: 6

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: Art Inkubator Sopot, IKM Kunszt Wodny Gdańsk, Nidzicki Ośrodek Kultury.

Inne

Fundacja dostała dofinansowanie z Miasta Gdańsk na Akcję Poetycką „A to Polska właśnie” z wierszami Antoniego Pawlaka o Polsce. 1 wiersz, 1 widz, 1 wykonawca, dwa krzesła, bardzo intymne spotkanie. Pomysł zrodził się w Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku z okazji 1. rocznicy zabójstwa Prezydenta Gdańska Pawła Adamowicza, a jego pomysłodawczynią była Katarzyna Żelazek.

Fundacja Czarnypijar otrzymała grant z KPO NIMiT na zrobienie spektaklu Leśmian „Uroczysko. Leśmianowskie światy i zaświaty”. Leśmian odczytany przez studentki i absolwentki Akademii Muzycznej w Gdańsku z Wydziału Wokalno-Aktorskiego jako „Korowód skrzywdzonych, upokorzonych kobiet”.

Celem Fundacji są działania niezależne, dotyczące aktualnych problemów: przemoc, aborcja, prawa Kobiet, wolność jednostki. Działania teatralne są skupione wokół studentów i absolwentów wyższych szkół artystycznych z Trójmiasta. Lider Fundacji zamierza stworzyć w Klubie Galerii BUNKIER w Gdańsku nowe miejsce teatralne, w którym regularnie odbywać się będą wydarzenia kulturalne.

Teatr Biuro rzeczy Osobistych

Teatr: Biuro Rzeczy Osobistych

Forma prawna: stowarzyszenie

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Zbigniew Biegajło – kierownik zespołu

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Konsulat Kultury, ok. 165 miejsc

Misja Teatru: uczestnictwo osób niepełnosprawnych w kulturze

Liczba premier z tytułami: brak

Liczba pokazów własnych: 10

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 9

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): Festiwal Teatrów Osób z Niepełnosprawnościami „Osobliwości” w Słupsku, XXIII Międzynarodowy Przegląd Teatralny „Masska” w Sopocie, SztukON. Sztuka nie zna granic w Gdyni, V edycja Gdyńskiego Magla Teatralnego

Inne, ważne dla Teatru:

Organizacja Gdyńskiego Magla Teatralnego (reaktywowanie wydarzenia po kilkuletniej przerwie). W dwudniowych zmaganiach udział wzięło 9 zespołów z Gdyni, Gdańska, Sopotu, Rumi, Malborka oraz Sierakowa Sławieńskiego. Przegląd odbywał się w Konsulacie Kultury w Gdyni.

Współpraca z Fundacją Pomysłodania:

- współorganizacja spotkania 4. w ramach II Kongresu Kultury Pomorskiej: [„Jak włączyć osoby z niepełnosprawnościami w obieg kultury”](#)
- udział w spektaklu [„I love the World”](#)

Pokazy filmu pt: „Amatorzy” w reż. Iwony Siekierzyńskiej - spotkania z publicznością.

Zbigniew Biegajło otrzymał Nagrodę teatralną Gazety Świętojańskiej w kategorii: Celebracja inkluzji: *Za zbudowanie w kwadrze stulecia Teatru Społecznego Biuro Rzeczy Osobistych. Za proste odpowiedzi na trudne pytania. Za transformatywny dialog społeczny na rzecz akceptacji odmienności, budowanie przestrzeni dla szacunku dla potrzeb ludzi z niepełnosprawnościami. Za skoncentrowane i twórcze rozczuwanie problemów światów równoległych i zmiany kierunków w celu szukania punktów przecięcia. Za podjęcie wyzwania zmierzania się z narzuconymi ograniczeniami i zbudowanie ulotnej trwałości artystycznej. Za doBRO 25 lat.*

Plany na rok 2025: Uruchomienie sceny kameralnej w siedzibie zespołu: pokazy spektaklu „Instytut Pana B.” + dyskusja (oferta dla szkół średnich i grup zorganizowanych dla max 35 osób).

Teatr Barnaby

Teatr: Teatr Barnaby

Forma prawna: teatr prywatny

Dyrektor: Marcin Marzec

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni) BRAK

Misja Teatru: grać i zarabiać, bawić się i śmiać

Liczba premier z tytułami: 2, „Baśń o niebrydkim rycerzu” reż. Marcin Marzec, „Bajkodźwięki” Piotra Chlipalskiego i Marcina Marca

Liczba pokazów własnych: brak danych

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: brak danych

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): m.in. X Tyski Festiwal Teatrów Niezależnych Andromedon, Festiwal Objazdowych Teatrów Lalkowych Młodego Widza „Fotel”, Festiwal Świata Baśni i Bajek Pozytywka w Cukrowni Żnin, Jarmark Dominikański, 17. międzynarodowy festiwal artystów ulicy „Ulicznicy” w Gliwicach, 37. edycja Street Theatre Festival ULICA

Teatr w internecie:

FB Teatr Barnaby/Barnaby's Puppet Theatre – 2,1 tys. obserwujących

Inne:

X-lecie istnienia teatru.

Teatr Barnaby otworzył w Łapalicach własną scenę.

Gdyby dziesięć lat temu, kiedy Teatr Barnaby dopiero co był koncepcją i ledwie rozwijającym się pomysłem, ktoś mi powiedział, że kiedyś zagram na scenie we własnym domu - na pewno nie uwierzyłbym. Wczoraj wizja ta stała się rzeczywistością - pierwszy raz to nie ja musiałem udać się w inne miejsce, by zagrać spektakl, a to widzowie przybyli, by obejrzeć spektakl pt. „Czerwony Kapturek” na piętrze w Łapalicach. Tym samym Teatr Barnaby doczekał się stałej sceny na Kaszubach, gdzie będą działały się w przyszłości wspaniałe rzeczy dla Was - wspaniałych widzów

Teatr Mostownia

Teatr / Zespół / Grupa / Inicjatywa: Teatr Mostownia oraz grupy teatralne Stowarzyszenia Kulturalno-Edukacyjnego MOST

Forma prawna: stowarzyszenie

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Agnieszka Grewling-Stolc – dyrektorka Teatru Mostownia, prezeska Zarządu Stowarzyszenia MOST

Główna scena prezentacji: Teatr Mostownia (80 miejsc)

Misja Teatru: Edukacja artystyczna dzieci, młodzieży i dorosłych, wystawianie autorskich spektakli, promocja działań teatralnych młodych twórców

Liczba premier z tytułami:

Teatr Mostownia: 4, „[Borówka mówi nie](#)” reż. Agnieszka Grewling-Stolc, **„[Dźwiękoczytjki. Z pamiętnika lisiej mamy](#)”** scen i reż.: Ola Lis, **„[Eko Borówka. A ty swoje rób](#)”** reż. Agnieszka Grewling-Stolc, **„[E-tańcząca](#)”** scen. i chor. Karolina Mielczarek

Grupy teatralne Stowarzyszenia: 16 premier; 32 pokazy w Teatrze Mostownia

Teatr Przed Mostkiem, „Bananowy raj”, scenariusz i reżyseria: Róża Obarzanek
Teatr Mostek, „Po(d)stę”, scenariusz i reżyseria: Róża Obarzanek
Teatr Choreo Mostek, „Asymilacja”, scenariusz i reżyseria: Róża Obarzanek
Teatr Przy Moście, „Składanka przy moście”, reż. Daniel Saulski
Dźwiękomost, „Grzybobranie”, scenariusz i reżyseria: Piotr Adamow
Teatr przez MOST, „Dzieci z klucza”, scenariusz i reżyseria: Piotr Adamow
PoMost, „7g”, scenariusz i reżyseria: Jakub Zalewski
The Most, „Once upon a time in Nobodysland”, scenariusz i reżyseria: Jakub Zalewski
KosMost, „A w głowie burza”, scenariusz i reżyseria: Jakub Zalewski
Teatr Pod Mostem, „Pięciogwiazdkowy”, scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
Teatr Mostostan, „Pieriepałki”, scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
Teatr Prosto z Mostu, „Zmieszani”, scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
Teatrzyk Prosto z Mostu, „Zagadka w muzeum”, scenariusz i reżyseria: Agnieszka Grewling-Stolc
Teatr Kwa, „Bajki straszajki”, scenariusz, reżyseria, teksty piosenek i muzyka: Magdalena Żulińska
Teatr Pasjomost, „Most-love cafe”, scenariusz, reżyseria, teksty piosenek i muzyka: Magdalena Żulińska
Teatr Guma, „Czytnik płyt”, scenariusz, reżyseria, teksty piosenek i muzyka: Magdalena Żulińska

Liczba pokazów własnych:

Teatr Mostownia: 116

liczba pokazów własnych poza siedzibą: Teatr Mostownia: 15

Grupy teatralne Stowarzyszenia: 32

Teatr w internecie:

[Strona MOST](#)

[Strona Mostownia](#)

[YT Stowarzyszenia](#) – 526 subskrybentów

[FB Stowarzyszenia](#) – 2,7 tys. obserwujących

[FB Mostownia](#) – 1,8 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 901 obserwujących

Inne

Teatr Mostownia

To miejsce spotkań z kulturą, to zespół osób zaangażowanych w edukację kulturalną dzieci, młodzieży oraz dorosłych – aktorzy, pedagodzy, animatorzy, muzycy, to spektakle, warsztaty, wystawy, czytania performatywne, spotkania i rozmowy z artystami. Teatr Mostownia istnieje od września 2021 roku. Wśród szerokiej oferty, mamy propozycje skierowane zarówno do widzów indywidualnych jak i uczniów przedszkolnych, ze szkół podstawowych oraz ponadpodstawowych. Zakres tematyczny działań w Mostowni jest często dopełnieniem szkolnej podstawy programowej. Poza ofertą spektakli prowadzimy również warsztaty dla uczniów gdańskich szkół w ramach projektu edukacyjnego #SQL.

Obecnie nasza siedziba mieści się na Miszewskiego 16, we Wrzeszczu, w dzielnicy, z którą jesteśmy mocno związani szeregiem działań koalicyjnych z lokalnymi organizacjami i instytucjami. Posiadamy salę teatralną (dla ok. 90 widzów) i oraz 4 sale warsztatowe. Własna siedziba – to z punktu widzenia teatru pozainstytucjonalnego jest niezmiernie ważne. Daje spore możliwości, ale i ogromne obciążenie związane z trudem utrzymania się przy komercyjnym wynajmie przestrzeni. Mamy jednak nadzieję, że to, co robimy jest ważne i pozwoli nam na dalszą, stabilną działalność.

Stowarzyszenie Kulturalno-Edukacyjne MOST

Stowarzyszenie działa już 16. rok. Obecnie prowadzimy 23 grupy teatralne, wokalne, plastyczne i taneczne, a łączna liczba uczestników to ponad 270 osób. W naszej ofercie znajdują się zajęcia teatralne skierowane do każdej grupy wiekowej: od najmłodszych (od 3 r.ż.) poprzez młodzież aż po seniorów.

W życzliwej każdemu i kreatywnej grupie uczestnicy odkrywają tkwiący w nich artystyczny potencjał, rozwijają aktorskiego ducha, relaksują się oraz doświadczają wewnętrznej wolności w procesie tworzenia. Główny nabór do grup odbywa się w sierpniu i wrześniu każdego roku, ale do grup, w których jest miejsce dołączyć można w ciągu roku po konsultacji z instruktorem.

Warsztaty teatralne są przede wszystkim pracą nad intelektualno-emocjonalnym i osobowościowym rozwojem dziecka, by w przyszłości bez względu na dziedzinę, w której będzie się poruszać, funkcjonowało w sposób zdrowy, czyli spójny i zrównoważony. Praca w materii teatru oparta na szacunku, lojalności, akceptacji i odpowiedzialności zbiorowej staje się środkiem wprowadzającym dzieci w świat szeroko pojętej kultury i sztuki oraz wartości wyższych. Efekt końcowy całorocznego warsztatu w postaci pełnego spektaklu przy udziale publiczności jest istotnym czynnikiem motywującym do rzetelnej systematycznej pracy oraz czynnikiem budującym poczucie wartości, gdzie wartością jest dziecko samo w sobie. Praca z dzieckiem – aktorem to również praca z jego innymi niż teatr zainteresowaniami oraz uzdolnieniami, które rozwijamy i włączamy do formy scenicznej. Uczestnicy nabywają umiejętności przydatne nie tylko w pracy scenicznej, ale w każdej innej dziedzinie nauki jak i w życiu codziennym.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024:

Teatr Mostownia: 5 300

Grupy teatralne Stowarzyszenia: 2 800

Procentowo liczba widzów w roku 2024:

Teatr Mostownia: ok. 80 proc.

Grupy teatralne Stowarzyszenia: ok. 90 proc.

Teatr Razem

Forma prawna: brak

Dyrektor: Jarek Rebeliński

Główna scena prezentacji: Gdański Teatr Szekspirowski, 70 osób

Misja Teatru: Profesjonalizacja zawodu aktora osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Liczba premier z tytułami: 1, „[Anatomia ciszy](#)” reż. Dorota Bielska

Liczba pokazów własnych: 4

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 0

Teatr w internecie:
[Facebook](#) – 1,4 tys. obserwujących

Informacja własna

Uzupełniające:
Liczba widzów w roku 2024: 500

Teatr Snów

Forma prawna: fundacja
Dyrektor: Zdzisław Górski
Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): nie ma sali widowiskowej

Misja Teatru: wprowadzanie poezji w przestrzeń ulicy

Liczba premier z tytułami: brak
Liczba pokazów własnych: 11
Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 11

Udział w festiwalach i konkursach: Bez Kurtyny Ełk, Ulica 24 Kraków, La Strada Kalisz, See Of Art Kołobrzeg, Ulica Teatralna Radom, Park Drawsko Pomorskie, Inkubator Ostrołęka

Teatr w internecie:
[Strona Teatru](#)
[Facebook](#) – 1 tys. obserwujących

Inne
Wydawnictwo Bernardinum wydało album ze zdjęciami Jerzego Wyrębskiego „Teatr Snów”

Uzupełniające:
Liczba widzów w roku 2024: 2 600 osób

Teatr Ubogi Relacji

Forma prawna: Teatr od 30 lat (jubileusz w 2024 r.) działa w Środowiskowym Domu Samopomocy typu B PZW PKPS, niegdyś Ośrodka Adaptacyjnym
Dyrektor/inna funkcja: Jacek Spica – założyciel, główny reżyser
Główna scena prezentacji: Teatr Atelier w Sopocie, miejsc 120
Teatr wygrał konkurs na Rezydenturę w Teatrze Atelier na lata 2024/2025

Misja Teatru: Co roku odnawialne przedsięwzięcie mające na celu wyrażenie uczuć, myśli i przeżyć jego aktorów. To efekt poszukiwań sposobu opowiadania o tym, co jest ważne w życiu, prezentowania swoich przekonań niezajdujących innego wyrazu.

Liczba premier z tytułami: 1, „[Teatrzyk Zielony Tur przedstawia...](#)”

Liczba pokazów własnych: 9

Liczba pokazów poza siedzibą: 4

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): w roku 2024

Teatr wystąpił na Gdynskim Maglu Teatralnym (2. miejsce), na International Theatre Festival for Children w Sopocie (wyróżnienie), Festiwal Osobliwości dla Osób z niepełnosprawnościami (festiwal bez nagród), 23. Międzynarodowym Przeglądzie Teatralnym Masska

Teatr w internecie:

[Facebook](#) – 414 obserwujących

Inne, ważne dla Teatru:

Teatr Ubogi Relacji działa nieprzerwanie od niespełna 30 lat. W 2024 obchodził spektakularnie swój jubileusz. Od samego początku zrzesza osoby z niepełnosprawnością intelektualną, które występują na scenie od zawsze bez wsparcia osób prowadzących teatr – reżyserów, instruktorów itp. Na uwagę zasługuje fakt, że część w/w wydarzeń to festiwale i przeglądy zrzeszające teatry amatorskie, studenckie, młodzieżowe, a więc dające możliwość pełnoprawnego zestawiania sztuki prezentowanej przez naszych aktorów oraz aktorów z teatrów półzawodowych. Nasz Teatr brał udział w projekcie finansowanym przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego realizowanym przez Instytut Teatru Przedmiotu, objeżdżając rejon Podlasia i docierając ze swoją sztuką do odległych zakątków wsi i miasteczek. Najstarszy aktor gra w Teatrze od początku jego istnienia, najmłodszy zaś ponad półtora roku. Tak duża rozbieżność wiekowa aktorów i ich dorobku artystycznego daje możliwość nieustannej pracy wielopokoleniowej i wzajemnej, twórczej, inspirującej integracji.

Nasz Teatr ma w swoim dorobku udział w wielu festiwalach w kraju i zagranicą: Międzynarodowe Biennale Terapia i Teatr w Łodzi (kilkukrotnie), Międzynarodowe Spotkania Artystów Nieprzetartego Szlaku w Lublinie, Festiwal Teatralny w Warszawie, Integracyjne Spotkania Teatralne „Na granicy” w Przemyślu, Festiwal Form Różnorodnych WASZka w Świdniku, Międzynarodowe Spotkania Artystyczne w Elblągu (kilkukrotnie), Festiwal POZA Pozy, Festiwal Akcept, Festiwal Windowisko oraz Świat Mało Znany w Gdańsku, Magiel Teatralny w Gdyni, 40 Biesiada Teatralna w Horyńcu Zdroju, VI Spotkania Relacji w Stalowej Woli, ponadto festiwale teatralne w Biskupcu, Tczewie, Ostródzie, Lidzbarku Warmińskim itd., a także występy zagraniczne na Litwie (Międzynarodowy Festiwal BEGASAS w Wilnie dwukrotnie oraz Międzynarodowy Festiwal Teatralny w Alytusie kilkakrotnie) oraz Międzynarodowy Festiwal Teatru i tańca w Turku w Finlandii. Wiele z tych wydarzeń to imprezy kulturalne, których edycję odbywają się od kilkunastu bądź nawet kilkudziesięciu lat.

Nasz Teatr jest organizatorem Międzynarodowego Przeglądu Teatralnego Masska, który odbywa się na deskach Sceny Kameralnej Teatru Wybrzeże oraz w Teatrze Atelier. Ponadto w przestrzeni plenerowej oraz w sieci w formule online. Daje to finalnie, rok rocznie cztery miesiące czynnych, nieprzerwanych działań artystycznych, w których uczestniczy około 35 grup teatralnych z całej Polski i ze świata. Na uwagę zasługuje fakt, że są to grupy zrzeszające aktorów z niepełnosprawnością intelektualną, ale i grupy młodzieżowe, a także lalkarze, teatry zawodowe i profesjonalne.

Od początku swojego działania Teatr wyprodukował 17 spektakli o zróżnicowanej formie, dotycząc teatru ruchu, pantomimy, teatru plastycznego, teatru tańca, monodramów w duecie, etiud

dramatycznych. Powodowani sukcesem innych grup teatralnych zrzeszających osoby z niepełnosprawnością intelektualną, które rezydują coraz liczniej w instytucjach kultury (Gdański Teatr Szeńskiowski) zdecydowaliśmy się stanąć do konkursu, mając świadomość ciężkich zobowiązań. Żywimy jednak przekonanie, że po 30 latach działalności aktorzy naszego Teatru są w pełni gotowi do pracy na profesjonalnej scenie. Na swój aktorski warsztat pracowali przez znaczną część swojego życia. Chcemy zapewnić im godne warunki pracy w teatrze, który już dawno przestał być wyłącznie miejscem społecznej rehabilitacji, a stał się areną do wyrażania siebie.

Jacek Spica – Założyciel i główny reżyser od samego początku działalności Teatru Ubogiego Relacji. Instruktor terapii zajęciowej, który powołał do istnienia prawie 30 lat temu jeden z najstarszych teatrów dla ludzi z niepełnosprawnością intelektualną w Polsce. Animator sztuki dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, dyrektor artystyczny Międzynarodowego Przeglądu Teatralnego Masska od samego początku jego trwania (23. edycja odbędzie się w roku 2024). Przez dwa semestry akademickie wykładowca Wyższej Szkoły Ateneum przedmiotu: Teatroterapia jako sposób rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Swoim doświadczeniem dzielił się ze studentami studiów pedagogicznych, zarażając pasją do tworzenia teatru. Od 35 lat starszy instruktor terapii zajęciowej w Środowiskowym Domu Samopomocy typu B PZW PKPS.

Paulina Lewandowska – od siedmiu lat współreżyser w Teatrze Ubogim Relacji. Współtworzy Międzynarodowy Przegląd Teatralny Masska, powołując pięć lat temu wirtualną formułę festiwalu, nawiązując współpracę z teatrami z Hiszpanii, Francji, Uzbekistanu, Gruzji, Rosji, Ukrainy, Niemiec. Terapeuta i oligofrenopedagog z kilkunastoletnim stażem pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Menadżer teatru dbający o materiały promocyjne grupy i funkcjonowanie w mediach społecznościowych. Od dziewięciu lat terapeuta, pedagog specjalny w Środowiskowym Domu Samopomocy typu B PZW PKPS.

Walny-Teatr

Forma prawna: fundacja

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: twórca Adam Mateusz Walny

Główna scena prezentacji: na bruku, 300 miejsc

Misja Teatru: rozwój teatru przedmiotu

Liczba premier z tytułami: 2,
[„Rozmowa mistrza Polikarpa ze śmiercią”](#) reż. Adam Walny,
[„Pieśni Głupca”](#) reż. Adam Walny

Liczba pokazów własnych: brak danych

Liczba pokazów własnych poza

siedzibą: brak danych

Udział w festiwalach i konkursach

(nazwy, nagrody): brak danych

Teatr w internecie:

[Strona Instytut Przedmiotu](#)

[Strona Fundacji Teatrum Mundi](#)

Facebook:

[Instytut Teatru Przedmiotu](#)

[Adam Walny](#)

[Walny Teatr](#)

[Centrum Kukły Polskiej](#)

[Kaskaderzy Teatru](#)

Inne, ważne z punktu widzenia Teatru pozainstytucjonalnego:

Adam Walny w 2024 rozpoczął obchody 30-lecia pracy artystycznej.

Kamień węgielny pod Centrum Kukły Polskiej przyniósł owoce. 15 grudnia 2024 miało miejsce otwarcie Archiwum Centrum Kukły Polskiej.

Instytut Teatru Przedmiotu prowadzi szeroką działalność edukacyjno-artystyczną, której ośrodkiem jest Centrum Kukły Polskiej w Dzięglu na Pomorzu. Archiwum to zarówno rzeczywiste zbiory Instytutu udostępniane w Galerii w Stodole w Dzięglu jak i ich wariant cyfrowy. Zbiory dotyczą zarówno rejestracji całych spektakli, fragmentów, fotografii jak i rzeczywistych figur, rekwizytów, lalek, elementów scenografii z kilkunastu spektakli teatralnych trzech artystów: Adama Walnego, Henryka Hryniewickiego i Damiana Kierka. Każdy z nich inaczej – na swój autorski sposób – realizuje w praktyce teatralnej ideę kukły polskiej. Rejestrację ich spektakli, wywiady z teoretykami, galerię zdjęć i bliższe poznanie teorii kukły polskiej możecie państwo śledzić w Archiwum Kukły Polskiej w Internecie, którego zbiory będą z pewnością bardziej dynamicznie powiększać się niż artefakty w ograniczonej metrażem Centrum Kukły Polskiej.

Instytut Teatru Przedmiotu w 2024 r.:

- zorganizowanie Międzyszkolnego Przeglądu Teatrów Przedmiotu, podczas którego zaprezentowano pięć spektakli przygotowanych przez teatry z pięciu szkół podstawowych z regionu kaszubskiego, które brały udział w serii warsztatów odbywających się w ramach projektu „Istnienie w Dłoni” dofinansowanego ze środków „KPO dla kultury”.
- otwarcie [Centrum Kukły Polskiej](#)
- otwarcie [Archiwum Kukły Polskiej w Dzięglu](#)
- organizacja Festiwalu IMPRO ART.
- organizacja [VII Międzynarodowego Festiwalu Teatru Przedmiotu „Rzeczy Istność”](#)
- organizacja [Festiwalu Kaskaderzy Teatru](#)

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: brak danych

Procentowo liczba widzów w roku 2024: brak danych

Teatr 3.5

Forma prawna: Fundacja Teatru 3.5

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Marek Kurkiewicz

Główna scena prezentacji: Pracownia Teatru 3.5 Dzierżoń [spektakle w przestrzeni zamkniętej], plenerowe [Polska, zagranica]

Adres siedziby: ul. Różana 4, Dzierżoń

Misja Teatru: kolektywna budowa niezależnej przestrzeni do wypowiedzi teatralnej

Liczba premier: 1, „Inżynieria Marzeń” wznowiony (po 10 latach) ze zreinterpretowanym, zaktualizowanym scenariuszem, reż. Marek Kurkiewicz

Liczba pokazów własnych: 7

Liczba pokazów poza siedzibą: 12

Teatr w internecie:

[Strona internetowa](#)

[FB Teatr 3.5 – 1,8 tys. obserwujących](#)

Udział w festiwalach i przeglądach:

- Festiwal Wioska Teatralna (Węgajty),
- Festiwal „Nadciągaj Noc Komety”,
- Festiwal Hybrydy Nowy Dwór Gdański,
- Festiwal „Supersprawni” Dzierżoń,
- Festiwal Teatrów Ulicznych w Górznie
- Festiwalu 4 Kultur w Dzierżoniu

Inne

Organizacja II Ogólnopolskiego Przeglądu Sztuki Integrującej „Super-sprawni” w Dzierżoniu – to nie tylko spektakle teatralne, muzyka i inne widoczne przejawy uprawiania sztuki, to także spotkania, dyskusje i edukacja kulturalna. Idea festiwalu jest jak najdalej idąca zasada inkluzywności dotycząca zarówno twórców, jak i odbiorców. W tym roku w „Super-sprawnym” wystąpiło aż 94 wykonawców z 15 grup, zespołów, lub indywidualnie. Do tego jeszcze prowadzący warsztaty zaproszeni goście. Przy samej realizacji festiwalu pracowało 25 osób, pracowników MOPS w Dzierżoniu, Dzierżońskiego Ośrodka Kultury, Teatru 3.5 i niewielkiego, ale prężnego grona niezastąpionych wolontariuszy.

Nowa strona internetowa.

Teatr Generacja

Forma prawna: Fundacja ArtFormacja22

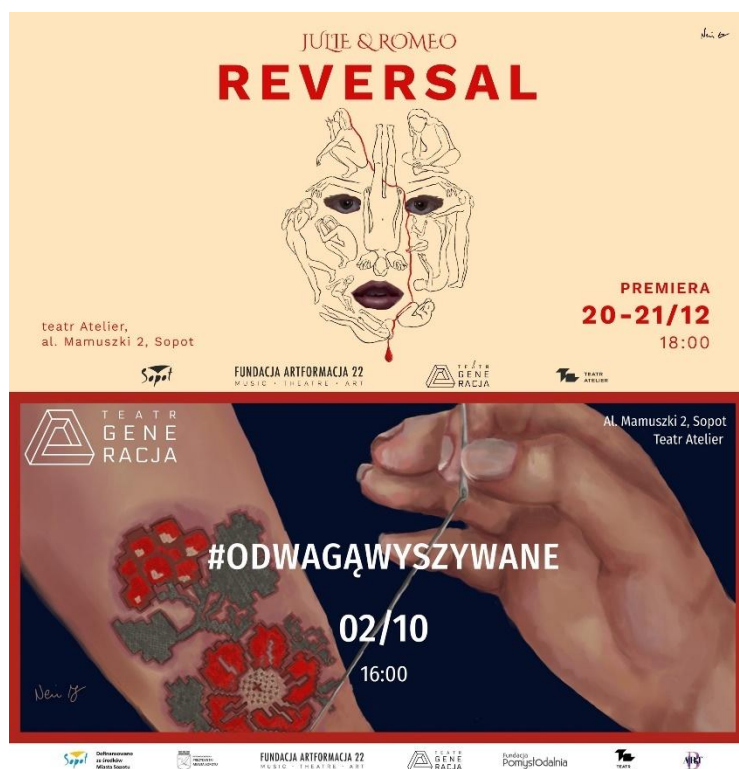
Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Magda „Bąbel” Adamowska

Główna scena prezentacji/ rezydentura: Teatr Atelier w Sopocie

Teatr Generacja formalnie powstał 14.01.2024 r.

Misja

Teatr Generacja powstał z potrzeby wykreowania przestrzeni, w której działać będą niezależni, kreatywni i innowacyjni artyści zarówno już profesjonalnie działający, twórcy rozpoczynający swoją karierę, a także amatorzy. Teatr koncentruje się na pokazywaniu sztuki performatywnej w różnych obszarach m.in. muzyka, teatr, art-visual, visual, taniec, performance. Ważnym aspektem jest, by realizowane projekty artystyczne, były potrzebne społecznie i wносиły „creative ferment” do rozwoju kultury i sztuki w Polsce i za granicą.

Liczba premier (spektakle) z tytułami: 3 „Teatr jest dziwny”, „[#odwagawyszywane](#)” Magda „Bąbel” Adamowska, Róża Kołoda, „[Julie & Romeo. Reversal](#)” reż. Róża Kołoda

Liczba pokazów własnych: 9
Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 1
Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): -

Koncerty: 2, koncert sylwestrowy „Do widzenia, do jutra”, spektakl-koncert „[Rozstrzelani](#)” reż. Żenia Dawidenka

Teatr w internecie:

[FB Teatr Generacja](#) – 430 obserwujących

[FB Fundacja ArtFormacja22](#) – 341 obserwujących

[Instagram](#) – 387 obserwujących

[Youtube](#)

[Tiktok](#)

Nagrody i wyróżnienia:

Sopocka Organizacja Pozarządowa Roku 2024.

Z laudacji:

Fundacja ArtFormacja22, która z pasją i energią wkroczyła na scenę działań społecznych i kulturalnych w marcu 2023 roku, jest żywym dowodem na to, że sztuka ma moc zmieniania świata. Jej siłą napędową, a zarazem nieocenioną inspiracją, jest Magda „Bąbel” Adamowska – Prezes Zarządu, która udowadnia, że nawet najbardziej odległe góry są w stanie się spotkać. Fundacja koncentruje się na promocji sztuki performatywnej, zwłaszcza muzyki i teatru, wykorzystując ich uniwersalny język, by budować mosty między ludźmi. Poprzez kulturę Fundacja łączy pokolenia, wspiera tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji – migrantów wojennych z Ukrainy oraz politycznych z Białorusi. Niestrudzenie inicjuje działania zwracające uwagę na aktualne problemy społeczne. ArtFormacja22 dostrzega także niezwykłą wartość współpracy międzysektorowej, tworząc przestrzeń dla synergii organizacji pozarządowych, instytucji publicznych i biznesu. Dzięki tej harmonijnej współpracy Fundacja staje się katalizatorem zmian, które mają realny wpływ na otaczający nas świat. Doceniamy i dziękujemy za Wasze zaangażowanie, wizję i niezwykłą energię, które pokazują, że kultura i współpraca mogą wspólnie czynić cuda.

Informacja własna:

Teatr Generacja w projekcie Devised Theatre 2024 zakłada znalezienie praktyk teatralnych, medialnych, wizualnych i innych, które poprowadzą nas w stronę twórczości kolektywnej. Projekt zakłada stworzenie strategii współpracy i tworzenia (devising), poszukującej nowych metod edukacji artystycznej i kulturalnej. Punktem wyjścia są problemy powstające na styku różnych społeczności, klas społecznych w Polsce oraz chęci poznawcze stanowisk osób z zupełnie odmiennego kontekstu kulturowego.

Teatr Generacja w samej swojej nazwie zakłada otwarcie na różne „generacje”, bo dziś sam podział na młodsze i starsze pokolenie wydaje się już nie wystarczać. W obrębie swoich „generacji” mocno się różnimy. Nie tylko wiekiem, lecz także albo przede wszystkim, zbiorem doświadczeń, osadzonych w określonym kontekście historycznym, kulturowym czy narodowym.

Devised Theatre – to technika często nazywana kolektywną twórczością – to metoda tworzenia teatru, w której scenariusz lub partytura spektaklu pochodzi ze wspólnej, często improwizowanej pracy zespołu wykonawczego.

Teatr Generacja powstał z potrzeby wykreowania przestrzeni, w której działać będą niezależni, kreatywni i innowacyjni artyści zarówno już profesjonalnie działający, twórcy rozpoczynający swoją karierę, a także amatorzy

Teatr koncentruje się na pokazywaniu sztuki performatywnej w różnych obszarach m.in. muzyka, teatr, art-visual, visual, taniec, performance. Ważnym aspektem jest, by realizowane projekty

artystyczne, były potrzebne społecznie i wносиły „creative ferment” do rozwoju kultury i sztuki w Polsce i za granicą.

Kierujemy swoje działania do osób z potrzebą samoistnej wypowiedzi przez sztukę, osób, które potrzebują przygotowania do dalszej twórczości zawodowej i osób chętnych, by w atrakcyjny sposób spędzić wolny czas. Podczas naszej pracy kreujemy stan świadomego i satysfakcjonującego bycia w procesie twórczym, szukamy równowagi pomiędzy technikami warsztatowymi, a świadomym kreowaniem języka teatralnego i skupiamy się na budowaniu poczucia pewności scenicznej.

W Teatrze Generacja zapewniamy zaproszonym artystom i twórcom amatorom kompleksową opiekę zawodowych artystów, zapewniających na każdym etapie pomoc, wiedzę, a sam Teatr Generacja dba o profesjonalne warunki zaprezentowania premier teatralnych i muzycznych.

Działania teatru obejmują trzy główne obszary:

- zajęcia teatralne; razem z grupami „TeAtrAkcja” (14+) „Weterani” (30+) tworzymy we wspólnej pracy spektakle, etiudy i inne formy sztuk widowiskowych, dając przy tym ogrom wiedzy teatralnej, aktorskiej, z zakresu pisania scenariuszy i produkcji wydarzeń.
- współpraca artystyczna; współpracujemy z profesjonalnymi artystami i grupami, tworząc wyjątkowe koncerty i występy; wspólnie działamy na rzecz rozwoju młodych talentów, które do nas dołączają.
- teatr na uchodźstwie; wspieramy teatry i artystów na emigracji, którzy z różnych względów przebywają obecnie w Polsce; współpracujemy z obcokrajowcami przy tworzeniu wspólnych spektakli, które sprzyjają integracji i odkrywaniu więzi kulturowych.

Liczba widzów w roku 2024: 880

Procentowo liczba widzów w roku 2024: 100 proc.

Fundacja Pomysłodalia

Forma prawna: fundacja

Prezes: Magdalena Olszewska

Miejsca prezentacji: miejsca udostępnione

Misja Teatru: tworzyć trwałe, przyjazne i rozwojowe okoliczności, aby zapaleni ideą ludzie realizowali pomysły własne i pomagali w realizacji pomysłów innych; pobudzać, pytać, wpływać; być prosumentem kultury, podejmować tematy i tworzyć wydarzenia, które powinny zaistnieć.

Teatr w internecie

[Strona fundacji](#)

Kanały na YouTube:

[Pomorze Kultury](#) – 3,59 tys. subskrybentów

[Gazeta Świętojańska](#) – 7,16 tys. subskrybentów

[Fundacja Pomysłodalia](#) – 25 subskrybentów

Facebook:

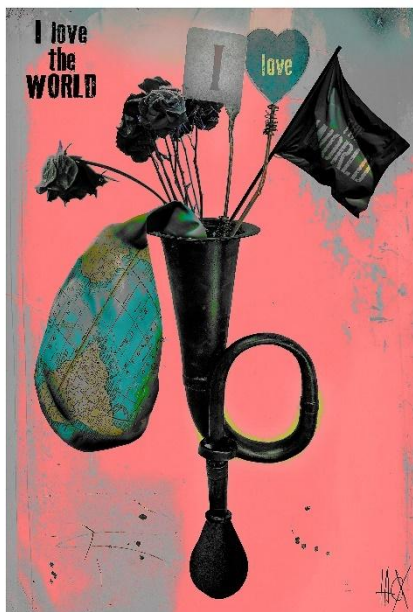
[Fundacja Pomysłodalia](#) – 1,5 tys. obserwujących

[Teatr na Pomorzu](#) – 3 805 członków

[Teatr jest nasz](#) – 3 396 członków

[Pomorze Kultury](#) – 2 361 obserwujących

[Gazeta Świętojańska](#) – 5 412 obserwujących

Liczba premier z tytułami: 1, „[I Love the World](#)” reż. Piotr Wyszomirski, Zbigniew Biegajło

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 17

Udział w festiwalach i konkursach:

- pokaz „Nie tylko Przemek” na Festiwalu OFF Północna w Teatrze Muzycznym w Łodzi
- pokaz „Kaszubskiego kosmosu” na Festiwalu Plastyki Teatrów Lalki i Formy w Słupsku
- pokaz „Kaszubskiego kosmosu” na XII Festiwalu Małych Form Ulicznych – Hybizio w Nowym Dworze Gdańskim
- pokaz „Nie tylko Przemek” w ramach VII edycji Festiwalu Monowschód w Wilnie

Fundacja od 2013 r. na bieżąco prowadzi/wydaje wortal teatralny „[Pomorze Kultury](#)” – multimedialny elementarz wiedzy na temat teatru w województwie, to także zbiór opinii, recenzji i materiałów poświęconych ludziom i wydarzeniom. Wyjątkowość polega na precyzyjnym rozpoznaniu środowiska teatralnego w Pomorskiem, na uważnym dokumentowaniu zjawisk i działań, na promowaniu artystów i animatorów związanych z regionalnym teatrem. Wortal nie recenzuje działań instytucji i artystów, ale obiektywnie przedstawia pełen wybór opinii, zaprasza do dyskusji, archiwizuje [zadanie współfinansowane ze środków Województwa Pomorskiego].

Fundacja jest też wydawcą „[Gazety Świętojańskiej](#)”, na łamach której ukazują się recenzje, felietony, opinie dotyczące nie tylko teatru na Pomorzu. [GŚ przyznała po raz kolejny nagrody wyróżniającym się ludziom teatru.](#)

Fundacja od 2022 r. współpracuje z Instytutem Teatralnym w Warszawie w ramach projektu „[Teatr polski poza Polską](#)”. W ramach międzynarodowych działań i kwereń fundacja zbiera materiały, archiwizuje i przetwarza dane i wprowadza na stronę teatrpozapolska.pl.

W 2024 r., podobnie jak rok wcześniej, Fundacja zorganizowała i koordynowała działania w ramach **III Zjazdu Unii Teatrów Polskich poza Polską**, w tym warsztaty aktorskie, choreograficzne, z pisania tekstów krytycznych, debatę z przedstawicielami polskich teatrów działających poza Polską.

Rozszerzając misję wspierania polskich teatrów i teatralników poza Macierzą, Fundacja Pomysłotalnia realizuje w latach 2023-25 trzyletni projekt „**Teatr polski poza Polską w Polsce**” dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury. W pierwszym roku realizacji projektu zaproszono do Polski jeden z najaktywniejszych teatrów działających poza granicami, czyli Polski Teatr „Studio” w Wilnie. W 2024 zaproszono do Polski trzy teatry: [Teatr Cieszyński Scenę Polską w Czeskim Cieszynie](#) (spektakl „Garderoba damska” w Instytucie Teatralnym), [Teatr Cieszyński Scenę Bajka w Czeskim Cieszynie](#) („Tkaczka chmur”, „Niesamowita wyprawa lewej skarpetki” w Kulturotece w Warszawie), [Teatr Nasz Chicago](#) („Kwartet dla czterech aktorów” podczas XXII Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Reżyserskiej Interpretacje 22 w Katowicach).

Dekadę temu w Teatrze Gdynia Główna premierę miał monodram w wykonaniu Mateusza Deskiewicza pt. [„Być jak Charlie Chaplin”](#) wyprodukowany przez Fundację Pomysłotalnia. Uroczysta celebrazja tego faktu odbyła się w [Teatrze Muzycznym w Gdyni](#).

II Kongres Kultury Pomorskiej

Fundacja Pomysłotalnia w grudniu 2023 r. przystąpiła do organizacji II Kongresu Kultury Pomorskiej pod hasłem „Kultura dobrych praktyk i pomysłów”. Rozmowa inicjująca odbyła się 5 grudnia 2023 w Zakładzie Kulturalnym. Finał miał miejsce: 18 października 2024 r. w Instytucie Kultury Miejskiej w Gdańsku i 19 października w Filharmonii Kaszubskiej Wejherowie.

Zanim doszło do wielkiego Finału, odbyło się 19 spotkań przedfinałowych. Dwa z nich były szczególnie dedykowane teatrowi. W Teatrze Gdynia Główna odbyło się spotkanie [„Porozmawiajmy o \(pomorskim\) teatrze”](#) a w Muzeum Piśmiennictwa i Muzyki Kaszubsko-Pomorskiej w Wejherowie [„Teatr bliżej widza – edukacyjne praktyki włączające Centrum MICET w Starym Teatrze w Krakowie”](#). W siedzibie Teatru Biuro Rzeczy Osobistych w Gdyni odbyło się przedfinałowe spotkanie m.in. z liderami trójmiejskich teatrów z osobami z NI zatytułowane: [„Jak włączać osoby z niepełnosprawnością intelektualną w obieg kultury”](#).

[II Kongres Kultury Pomorskiej w pigułce](#)

[Relacje ze wszystkich spotkań \(playlista\)](#)

W ramach Kongresu odbyła się również [I Pomorska Giełda Idei](#), na której zaprezentowały się grupy i osoby teatralne.

Inne

Dzięki współpracy z Nadbałtyckim Centrum Kultury Fundacja mogła zrealizować pokazy plenerowego wieloobsadowego spektaklu „Kaszubski kosmos” w pięciu miejscowościach na Pomorzu: w Swołowie w Zagrodzie Inicjatyw Twórczych podczas Festiwalu Plastyki Teatru Lalki i Formy, Brusach w Centrum Kultury i Biblioteki, w Muzeum – Kaszubskim Parku Etnograficznym im. Teodory i Izydora Gulgowskich we Wdzydzach, w Parku im. prof. Gerarda Labudy w Luzinie, w Żuławskim Ośrodku Kultury podczas festiwalu Hybizio w Nowym Dworze Gdańskim.

Do najnowszej premiery Fundacji „I Love the World” zaproszono aktorów Teatru Biuro Rzeczy Osobistych z Gdyni oraz jego lidera i reżysera Zbigniewa Biegajłę.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024 (fizycznie na spektaklach): ok. 3 500 osób

Procentowo liczba widzów w roku 2024 (frekwencja fizycznie na spektaklach): ok. 90 proc.

[Teatr inkluzywny/Teatr dla życia](#)

To określenie zastosowano na potrzeby Raportu, by nazwać formułę, w której mieści się m.in. teatr osób z niepełnosprawnością, w tym przede wszystkim osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Teatr inkluzywny na Pomorzu ma długą tradycję i mimo wielu trudności nie tylko trwa, ale rozwija się i poszukuje nowych form wyrazu. Teatr Ubogi Relacji (TUR) świętował w 2024 r. zaszczytny jubileusz 30-lecia. W szesnastoosobowym składzie teatr działa w Środowiskowym Domu Samopomocy (SDS) w

Sopocie typu B (dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, w skr. NI) i jest rezydentem w Teatrze Atelier. Mieszkańcy Sopotu od 23 lat mogą ich kojarzyć z **Międzynarodowym Przeglądem Teatralnym Masska**, na którym w tym roku wystąpiły 32 grupy teatralne, m.in. z Supraśla, Wilna, Kijowa, Warszawy, Lublina. Autorem plakatów Masski jest sopocki artysta, prof. ASP w Gdańsku Jacek Staniszewski. Premierą w roku jubileuszowym był spektakl „**Teatryk Zielony Tur przedstawia...**”.

Teatr Razem, założony przez Jarosława Rebelińskiego w 2005 r., w bieżącym roku wyprodukował spektakl pt. „**Anatomia ciszy**” do scenariusza i w reżyserii Doroty Bielskiej, która również odpowiadała za montaż filmów. Teatr zapowiada celebrację jubileuszu 20-lecia w kolejnym roku. Jarosław Rebeliński otrzymał z okazji Dnia Teatru Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury.

Od 2018 r. w Ośrodku Teatralnym „Rondo” w Słupsku pracuje Teatr Osobliwy, kierowany przez Agatę Andrzejczuk. W tym roku zespół wystawił aż trzy spektakle w różnych formułach: „**Żywioły**” (teatr plenerowy) reż. A. Andrzejczuk, „**Wysnute**” reż. A. Andrzejczuk i „**Rzecz o Narodzeniu Pańskim**” (połączone siły Teatru Osobliwego oraz Krejzoli [Warsztat Terapii Zajęciowej – PSONI Koło w Słupsku]) reż. Przemysław Laskowski i Agata Andrzejczuk. W tym roku odbył się także czterodniowy (24-27.10) **Festiwal Teatrów Osób z Niepełnosprawnościami „Osobliwości”**, którego uczestnikami były teatry i grupy amatorskie skupujące artystów z niepełnosprawnościami z całej Polski oraz zaproszeni specjaliści w dziedzinie teatru.

W Tczewie odbył się jubileuszowy **20. Międzynarodowy Przegląd Teatrów Wspaniałych** organizowany przez **Stowarzyszenie na Rzecz Szkolnictwa Specjalnego w Tczewie**. Początkowy przegląd realizowany był pod nazwą Dzieci Europy.

Po kilkuletniej przerwie Teatr Biuro Rzeczy Osobistych reaktywował przegląd **Gdyński Magiel Teatralny**, który jest inicjatywą trójmiejskich zespołów scenicznych skupiających osoby z

niepełnosprawnościami. Jego celem jest poszerzenie oferty w zakresie integracji środowiska z młodzieżą szkolną poprzez działania edukacyjne i społeczno-kulturalne. Aktorzy z BRO wystąpili także w spektaklu Fundacji Pomysłodalia „**I Love the World**” w ramach Latającego Cyrku Idei. Spektakl formalnie inspirowany koncepcją teatru społecznego włoskiego twórcy Pippo Delbono i teatru dla życia.

Po raz kolejny odbyła się edycja **Teatralnego Pasjansa** realizowanego przez Gdański Teatr Szekspirowski. Idea projektu jest prosta, ale wyjątkowa: grupy uczniów, seniorów i osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami (tak fizycznymi, jak i umysłowymi) pracują nad tymi samymi tekstami literackimi. W swoich ośrodkach lokalnych (miejscowościach woj. pom.), pod opieką profesjonalnych reżyserów teatralnych – przygotowują własną adaptację sceniczną znanych dzieł literackich. Jeden tekst jest jednocześnie przygotowywany przez jedną grupę seniorów, jedną uczniów i jedną grupę osób niepełnosprawnych. Grupy po okresie prób i występów lokalnych spotykają się w GTS, gdzie wystawiają swoje spektakle jeden po drugim. Przed innymi grupami i przed szeroką publicznością. Jest to dla wszystkich niebywale wzruszający moment. Trzy odsłony tego samego tekstu pozwalają pokazać, jak różni, ale i jak podobni do siebie są aktorzy z trzech występujących po sobie grup. W 2024 Środowiskowy Dom Samopomocy z Gdańska (liderka Sylwia Przystawko, reż. Marzena Nieczuja-Urbańska) oraz Fundacja „Sprawni Inaczej” WTZ z Gdańska Brzeźna (liderka Natalia Otręba, reż. Rafał Ostrowski) zajęły się Szekspirem, wybierając „Hamleta”. Zespół teatralny NIEFormalni (ZSS nr 1, Gdańsk, liderki: Marzena Czajkowska i Edyta Kondracka) pokazał „Romeo i Julię” w reż. Hanny Świętnickiej (ASP, Gdańsk)

Akademickie Centrum Kultury UG „Alternator” oraz Gdyńskie Centrum Kultury zaprosiły na projekt „SztukON – Sztuka nie zna granic!”. Zastanawiano się nad korzyściami płynącymi z zaangażowania w różnorodne formy kultury przez osoby z niepełnosprawnościami, a także nad wyzwaniem i barierami, jakie mogą napotkać osoby z niepełnosprawnością w dostępie do niej. Odbyły się panele dyskusyjne, występy artystyczne osób z niepełnosprawnością - koncert, spektakl i wernisaż.

Warto również odnotować, że mijający rok upłynął ponownie pod znakiem dostępności w teatrze. Teatry instytucjonalne brały udział w projekcie „**Projektowanie uniwersalne kultury – dostępność w instytucjach kultury**”. To projekt, który podejmuje temat dostępności i włączania osób z niepełnosprawnością oraz seniorów w działania instytucji kultury. Jego celem jest poprawa

dostępności instytucji kultury w przygotowaniu i realizacji oferty. Działania są finansowane z programu Funduszy Europejskich dla Rozwoju Społecznego 2021-2027. Teatr Wybrzeże od kilku lat zaprasza osoby z niepełnosprawnościami na spektakle, dając zniżki na bilety, tłumacząc dialogi na polski język migowy (PJM), przygotowując audiodeskrypcje, napisy w języku polskim, ale także w języku angielskim. W tym roku pojawił się również w ofercie spacer sensoryczny. We współpracy ze Stowarzyszeniem Okno na Świat TW przygotował [Przedprzewodnik w PJM z napisami w języku polskim](#).

[Teatr Miniatura](#) ma również przygotowanych wiele ułatwień dla osób z niepełnosprawnościami i stale poszerza katalog dostępności. W 2024 po raz pierwszy uczestniczył w Ogólnopolskim Festiwalu Kultury Bez Barrier, w ramach którego pokazali „Bajkę o księciu Pipo, koniu Pipo i księżniczce Popi” z tłumaczeniem na polski język migowy i z audiodeskrypcją.

W ramach II Kongresu Kultury Pomorskiej odbyło się spotkanie [„Jak włączać osoby z niepełnosprawnością intelektualną w obieg kultury”](#). Partnerami były: Teatr Biuro Rzeczy Osobistych, Polskie Stowarzyszenie na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną, Odział Gdynia.

Rekomendacje, dobre praktyki, pomysły, wizje dla rozwoju kultury pomorskiej po tym spotkaniu to:

- powołać Radę Teatrów Osób z NI
- pieniądze powinny iść za człowiekiem z NI
- wprowadzić wynagrodzenia/honoraria za pracę w kulturze dla ludzi z NI
- osoby z NI powinny być zatrudniane w teatrach instytucjonalnych
- w instytucjach kultury powinien być ambasador dostępności
- zawodowy teatr z osobami z NI powinien zostać wpisane do wizji rozwoju kultury pomorskiej.

Teatr (dla) imigrantów

Społeczność ukraińska mocno wrosła w tkankę społeczną i staje się integralną częścią pomorskiej kultury. Wszechstronna pomoc i bogata oferta kulturalna, jaką samorządy pomorskie dedykują imigrantom z Ukrainy czy Białorusi, może dawać im poczucie stabilności i nadziei na rozwój. Pomorski teatr przyłącza się do wielkiej akcji wsparcia, prezentując spektakle i stwarzając możliwości pracy ukraińskim oraz białoruskim artystkom i artystom.

W ramach jednego z przedfinałowych spotkań do **II Kongresu Kultury Pomorskiej – [Kultura \(dla\) imigrantów: edukacja i partycypacja](#)** – odbyły się: panele dyskusyjne i pokaz dwóch spektakli poruszających kwestie skutków i ofiar wojny na Wschodzie. Podczas dyskusji mówiły m.in. Joanna Śnieżko-Mistereck, Żenia Dawidenko, Iryna Kupchanka, Lizaveta Milintsevich na temat praktycznego sposobu na spektakl z migrantami i o migracji. Fundacja Pomysłodajnia zaprezentowała widzom wczesnoszkolnej spektakl **„Będzie dobrze”**, którego bohaterki, mama i córka, mierzą się z brakiem obecności taty dziewczynki pozostającego w kraju ich pochodzenia. W spektakl **„#odwagawyszywane”** Teatru Generacja zagrały uciekinierki zza wschodniej granicy, które uciekły przed wojną i zamieszkały w Sopocie. Spektakl o kobietach, które zmieniały bieg historii Ukrainy, wyzwalały się ze schematów, szły pod prąd. O buntowniczkach, które walczyły o swoje marzenia.

Teatr Generacja, który pracuje z migrantami i migrantkami, pod koniec roku pokazał premierowo na scenie Teatru Atelier spektakl **„Julie&Romeo. Reversal”** z udziałem nastoletnich wykonawców z grupy projektowej TeatrAkcja 14+.

W Teatrze Atelier odbył się **spektakl-koncert „Rozstrzelani” w reż. Żeni Dawidenki** upamiętniający białoruskich poetów, którzy padli ofiarą stalinowskich represji. Spektakl odbywał się w jęz.

białoruskim z polskimi napisami. Część dochodu ze sprzedaży biletów została przeznaczona na wsparcie więźniów politycznych na Białorusi.

Na początku stycznia w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim odbył się finał projektu dla młodzieży białoruskiej i ukraińskiej, która od października do końca grudnia 2023 brała udział w warsztatach teatralnych skierowanych do młodzieży białoruskiej i ukraińskiej w wieku 14-17 lat. Odbyły się one dzięki organizowanemu przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego programu rezydencji artystycznych dla twórców i twórczyń z Białorusi i Ukrainy. Warsztaty prowadzone były przez rezydentkę z Białorusi – Tatianę Kulesh i Annę Kosowych — aktorkę ukraińską.

Teatr amatorski

IX Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna KURTYNA w Gdyni Małym Kacku, XV Ogólnopolski Przegląd Teatrów Amatorskich „Wieżowisko” w Gniewinie, XXIII Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Masska” w Sopocie to największe w 2024 r. ogólnopolskie przeglądy teatru amatorskiego w naszym regionie z bardzo dużym udziałem grup teatralnych z Pomorza.

Festiwal Kurtyna odbywający się nadal we wnętrzu kościoła, już „wkrótce” może przenieść się do budowanego Katolickiego Centrum Kultury (przy ul. bpa J. B. Szłagi 3), które powstaje ze składek darczyńców. Obecnie fundusze są pozyskiwane na trzecią kondygnację budynku. W KCK ma być przestrzeń kulturalna, konferencyjno-formacyjna oraz pomocowa. Koalicja Teatrów Amatorskich, założona przez Stowarzyszenia Katolickie Centrum Kultury w Gdyni Małym Kacku dla amatorskich zespołów teatralnych z województwa pomorskiego, działa nadal (cały czas w ramach grantu NIW FIO). Czas pokaże, czy stanie się inicjatywą stale wspierającą teatry amatorskie na Pomorzu.

Na co dzień teatr amatorski działa w dziesiątkach gmin, liczba zespołów, licząc bardzo ostrożnie, przekracza sto (szkoły podstawowe, średnie, pracownie w domach kultury, UTW, domy seniora). Tradycyjnie liczące się ośrodki to Chojnice (Chojnickie Studio Rapsodyczne, liderzy: Grzegorz Szlanga, Łukasz Sajnaj i Adriana Zakrzewska), Słupsk (Materia Prima), Nowy Dwór Gdański (Krzysztof Kowalski i Teatr bez Kurtyny), Wejherowo (Teatr Lucki, Teatr pod Sową, Teatr Srebrna Nitka), Kwidzyn (grupa Sotie z liderem Sergiuszem Mizera). Warto zaznaczyć na mapie teatru amatorskiego na Pomorzu także: Rumie (Grupa Teatralna Reda prowadzona przez Piotra Biedronia, święcąca sukcesy Teatralna Szóstka działająca przy SP 6), Gniewino (Amator, Alebabki, Teatr pod Wieżą), Kaliską (Teatr Vector, Teatr Impuls), Pruszcz Gdański (Mała Akademia Teatralna), Luzino (Grupa Teatralna Szpilka). W Dzierzgoniu, pod kierunkiem Marka Kurkiewicza, działa Teatralna Grupa Seniorów powstała przy Centrum Wsparcia Rodziny. W Zblewie Mirosław Umerski pracuje z Kociowską Niezależną Formacją Teatralną.

Luzino świętowało w 2024 dwa znaczne jubileusze: [90-lecie luzińskiego ruchu teatralnego oraz 40-lecie Regionalnego Teatru Dramatycznego](#) działającego przy Gminnym Ośrodku Kultury w Luzinie od roku 1982. *Historia luzińskiego teatru zaczyna się więc w latach 30. XX wieku z inicjatywy Pawła Miotka. Zespół, który stworzył, miał swym repertuarze w dużej mierze propozycje kaszubskojęzyczne, w tym dramaty ks. Bernarda Sychty. Zmarł w wieku 46 lat, nie zdążwszy zrealizować wszystkich swoich pomysłów. Działalność tę kontynuował Jan Konrad Kotłowski. To właśnie on był założycielem Zespołu Teatralnego z Luzina. Od 1936 roku powróciło więc luzińskie promowanie kaszubskich tańców ludowych, pieśni i tekstów. Zespół występował w Kartuzach, Luzinie, Wejherowie (który był ówczesnie silnie związany z teatrem dążącym do profesjonalizacji powiązanym z działaczami kulturalnymi takimi*

jak Władysław Helleński czy Konrad Ponka, jaki był związany także z zespołem z Luzina), a nawet w Grudziądzu, Toruniu czy Warszawie. Brał także udział w dożynkach w Kartuzach i Gdyni. Ich starannie przygotowane występy były doceniane przez publiczność, a niektóre nawet nagradzane czy wspomniane w prasie. Najczęściej sięgano w repertuarze do dzieł autorstwa uznanych kaszubskich działaczy i pisarzy – ks. dr. Bernarda Sychty („Gwiazdka ze Gduńska”, „Dziewczã i miedza” i „Hanka sã żeni”) oraz ks. dr. Leona Heykego. Zespół realizatorski stanowili przede wszystkim mieszkańcy Luzina. (-) Ewelina Stefańska.

Luziński Regionalny Teatr Dramatyczny jest też dowodem na to, że sporo dzieje się w teatrze kaszubskim, powstają nowe teksty dramatyczne w języku rdzennej ludności (m.in. Roman Drzeżdżon czy [Adóm Hébel](#)). [Przegląd Teatrów „Zdrzadnio Tespisa”](#) w Chojnicach prezentuje to, co najciekawsze w tym gatunku. W 2024 widoczny był po raz kolejny Teatr Zymk prowadzony przez [Adóm Hébel](#), który również założył [Kabaret Kùnda](#).

Prowadzącymi i reżyserami w teatrach amatorskich są coraz częściej doświadczeni aktorzy pomorskich teatrów instytucjonalnych (m.in. Piotr Biedroń z Teatru Wybrzeże prowadzi Grupę Teatralną Reda, Anna Rau z Teatru Lalki „Tęcza” formację Materia Prima, Marzena Nieczuja-Urbańska Teatr Medium w Starogardzie Gdańskim. Dawno niewidziany entuzjazm towarzyszy nadal Teatrowi Alpaka.

Miejsca

Dla teatru pozainstytucjonalnego bez własnej siedziby współpraca z instytucją może być gwarantem okresowej stabilizacji, przynajmniej na czas produkcji konkretnego spektaklu. Od wielu lat mówi się o potrzebie stworzenia stabilnego zaplecza przestrzenno-technicznego dla bytów pozbawionych przywilejów, jakie nominalnie posiadają instytucje. Od lat mówi się także o współpracy instytucji z bytami zewnętrznymi, grupami, organizacjami pozarządowymi w celu optymalizacji wykorzystania przestrzeni teatralnej w instytucjach i wsparcia zewnętrznych bytów w okresie produkcji spektakli. Biblioteki chętnie zapraszają w swoje progi, jednak najczęściej nie dysponują zapleczem technicznym i finansami pozwalającym na prezentację spektakli.

Zakład Kulturalny w Gdańsku na pewno wyróżniał się pod względem ambicji, powierzchni, założeń i współpracy. Niestety, w związku z niesprzyjającymi okolicznościami – działalność w tym miejscu została zamknięta. Wejherowskie Centrum Kultury to przykład stabilnej instytucji, z ogromnymi możliwościami przestrzenno-technicznymi, która nawiązuje współpracę z organizacjami pozarządowymi, teatrami pozainstytucjonalnymi, teatrami repertuarowymi – zarówno w sferze impresariatu, jak i współprodukcji. OTR w Słupsku to bardzo przyjazne miejsce dla różnych bytów i grup teatralnych, które korzystają nie tylko z gościnności instytucji, ale także z zaplecza technicznego. Zaraz za Słupskiem należałoby umieścić Teatr Atelier, który gości aż sześć grup rezydencyjnych: Fundację ArtFormacja22 – Teatr Generacja; Fundację Sopocki Teatr Muzyczny Baabus Musicalis; Fundację Teatr Czwarte Miasto; Stowarzyszenie Artystyczno-Terapeutyczne Lunatycy; Stowarzyszenie Teatr Nieduży; Środowiskowy Dom Samopomocy – Teatr Ubogi Relacji. Gdański Archipelag Kultury to sieć gdańskich domów kultury deklarujących otwartą wspólnotę.

Na szczególną uwagę zasługują intensywne działania Instytutu Teatru Przedmiotu Adama Walnego, który prowadzi szeroką działalność edukacyjno-artystyczną. Ośrodkiem aktywności jest Centrum Kukły Polskiej w Dzięglu na Pomorzu. W tym samym powiecie, chojnickim, działa w sposób zauważalny Chojnickie Centrum Kultury, które w sposób szczególny animuje lokalną społeczność teatralną. Jako jedyne miejsce na Pomorzu (zapewne jedyne w Polsce) celebrowało Międzynarodowy Dzień Teatru przez cały miesiąc.

Wybrane miejsca stanowią tylko przykłady możliwych koncepcji: rozwoju, współpracy, lokalności.

Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku

Dyrektorka Słupskiego Ośrodka Kultury: Jolanta Krawczykiewicz

Kierownik Ośrodka Teatralnego Rondo: Aleksandra Karnicka

Sceny, ul. Niedziałkowskiego 5a:

Sala widowiska – 120 miejsc

Sala Prób – 50 miejsc

Misja Teatru: Misją Pracowni teatralnej Ronda jest tworzenie sprzyjających warunków pracy dla twórców nieprofesjonalnych w dziedzinie teatru oraz łączenie działań w zakresie twórczości profesjonalnej i amatorskiej. Przybliżanie sztuki teatru szerokiej publiczności poprzez organizowanie spektakli, festiwali teatralnych, konkursów i spotkań oraz wykorzystywanie technik teatralnych w działaniach edukacyjnych, wychowawczo-profilaktycznych i terapeutycznych. Istotą powyższych działań jest nauczanie innych korzystania z dóbr kultury i bycia jej aktywnym uczestnikiem.

Teatr jest sztuką, która skupia wszystkie inne jej dziedziny, dlatego Teatr Rondo podejmuje działania wyzwajające twórczy potencjał artystów wokół teatru (fotografia, muzyka, film, literatura, plastyka), co z kolei pozwala na integrowanie środowiska twórców i jednocześnie buduje różnorodną grupę twórców i odbiorców skupionych wokół „Ronda”. Dzięki swym specyficznym funkcjom techniki teatralne mogą być wykorzystywane nie tylko w wymiarze artystycznym, ale także wychowawczym, profilaktycznym i terapeutycznym, dlatego w Teatrze Rondo podejmowane są inicjatywy dotyczące promocji zdrowia i zapobiegania patologiom społecznym. Poprzez wysoką jakość proponowanych realizacji (spektakli, koncertów, zajęć warsztatowych, festiwali, konkursów, promocji książek, projektów interdyscyplinarnych) Teatr podwyższa kompetencje odbiorców kultury, co podnosi potencjał społeczeństwa w ogóle. Docelowo mieszkańcy Słupska dzięki uczestnictwu w naszych działaniach rozwijają swoją kreatywność również w innych dziedzinach życia.

Liczba premier z tytułami: 9, [„Zaklęte w perle”](#) spektakl taneczny Teatru Tańca Enza reż. Gabriela Keller- Janus, [„Utopielisko. Piosenki Zatopione”](#), reż. Anna Rau, [„Iwona?”](#) Grupy teatralne: Poczekalnia Snów i Warsztatowa NOVA, reż. Wiesław Dawidczyk, [„Bul bul bul”](#) Młodzieżowa Grupa teatralna „Amanita” reż. Małgorzata Burjan, [„Spacer po linie”](#), Teatru Tańca Enza Junior reż. i chor. Agnieszka Chmielnik, [„Żywioty”](#), Teatr Osobliwy reż. Agata Andrzejczuk, [„Wysnute”](#) Teatr Osobliwy reż. Agata Andrzejczuk, [„Lepszy wyżej niż. W mauzoleum polskiej piosenki”](#)

reż. Marek Sadowski, [„Rzecz o Narodzeniu Pańskim”](#), grupy teatralne: Teatr Osobliwy oraz Krejzole reż. Przemysław Laskowski i Agata Andrzejczuk

Liczba pokazanych spektakli: 80

Liczba pokazów własnych: 34 + spektakl plenerowy

Liczba pokazów impresaryjnych: 12

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 33 („Sam na scenie”, Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy TL Tęcza, „Witkacy pod Strzechy” i Festiwal „Osobliwości”).

Teatr Tańca „Enza” i Enza junior

Zaproszenie na Festiwal Ruchu „Move” do Zielonej Góry spektakl „Po cichu Cię...”;
I nagroda na Festiwalu Teatrów Tańca „Sfera Ruchu Toruń” spektakl „Po Cichu Cię...”;
Zaproszenie na Festiwal „Solo Duo” do Bytomia - spektakl „Po Cichu Cię...”;
I nagroda na Festiwalu Tańca w Sławnie za fragment spektakl „Maanam Barokowo”;
Wyróżnienie na Festiwalu Tańca w Grodzisku Mazowieckim z układem „Dogonić czas”;

Teatr Osobliwy

I Nagroda za spektakl „Żadanice” na I Międzynarodowy Festiwalu Teatrów Inkluzyjnych w Oldenburgu;
Prezentacja spektaklu „Żadanice” w ramach obchodów jubileuszu 30-lecia Teatru Ubogich Relacji, Teatr Atelier Sopot;
Premiera filmu o Teatrze Osobliwym „Próba. Rzecz o ludziach” w reżyserii Tomasza Giczewskiego, prezentacja filmu podczas Festiwalu „Maska” w Sopocie;

Agata Andrzejczuk

nagroda za scenografię, nagroda za reżyserię na I Międzynarodowy Festiwalu Teatrów Inkluzyjnych w Oldenburgu;

Stanisław Miedziewski, Mateusz Nowak

Nagroda Publiczności dla monodramu „teatralność” na 38. Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym, Koprivnice, Czechy;
Nagroda Oddziału Bydgosko-Toruńskiego ZASP za „wybitną kreację aktorską” w monodramie „Od przodu i od tyłu” na 38. Toruńskich Spotkaniach Teatrów Jednego Aktora w Toruniu;
Prezentacja monodramu „Od przodu i od tyłu” w ramach jubileuszowego 10. Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego „Sankryza” Druskienniki, Litwa;
Prezentacja monodramu „Od przodu i od tyłu” w ramach 7. Międzynarodowego Festiwalu Monospektakli MONOWschód Wilno, Litwa;
Prezentacja monodramu „Od przodu i od tyłu” podczas 2. Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego, Koszyce, Słowacja.

Teatr w internecie

Strona SOK

YouTube – 186 subskrybentów

Facebook – 6,5 tys. obserwujących

Instagram – 1 786 obserwujących

Materia Prima

Strona internetowa

Kanał na YT – 1,58 tys. subskrybentów

Facebook – 749 obserwujących

Instagram – 332 obserwujących

Spotify

Podcast „Ej, Słuchajcie!” na Spotify

Podcast "Ej, Słuchajcie!" na Podbean

TikTok

X

Soundcloud

Teatr Osobliwy

[Facebook](#) – 541 obserwujących

W okresie 01.01.2024 - 31.12.2024 zanotowano następujące statystyki:

18 144 - odwiedzin (wzrost o 185,6 % w porównaniu do poprzedniego roku)

231 - rozpoczęte obserwowania (wzrost o 31,3% w porównaniu do roku 2023)

38 857 - zasięg postów (wzrost o 67,6% w porównaniu do poprzedniego roku)

13 549 - interakcje z zawartością - polubienia, komentarze, udostępnienia łącznie (wzrost o 136,7 % w porównaniu do poprzedniego roku)

Ważne z punktu widzenia SOK:

Po raz kolejny z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru zrealizowano przegląd spektakli teatralnych pod nazwą **3 Teatry**, to inicjatywa trzech słupskich scen: TL Tęcza, OT Rondo oraz Nowego Teatru. Festiwal po raz kolejny udowodnił, że możliwe jest by trzy instytucje miejskie nie rywalizowały ze sobą o prymat, a liderzy wspierali się i dopingowali. W programie było 18 spektakli mijającego sezonu artystycznego i Gala przeglądu z wręczeniem Słupskiej Nagrody Teatralnej (laureat: Materia Prima – OT Rondo).

W tym roku po raz pierwszy została przyznana **Nagroda Teatralna im Antoniego Franczaka**. Nagrodę finansową otrzymały dwie instruktorki i jeden instruktor „za wytrwałość w pracy instruktorskiej i wierność idei edukacji teatralnej” na 21. edycji Festiwalu „Sam na scenie”. Nagroda pochodzi ze środków wpłaconych przez rodzinę i przyjaciół zmarłego Antoniego Franczaka założyciela Teatru Rondo. Podejmujemy starania o trwałe zasilanie tego funduszu, tak aby ta nagroda była hołdem jego pamięci.

Powstał dokument o codziennej pracy Teatru Osobliwego założonego 6 lat temu przez Agatę Andrzejczuk pt. **„Próba. Rzecz o ludziach”**. To filmowy zapis spotkań aktorów z artystą Tomaszem Giczewskim. Grupa dziesięciu młodych ludzi z niepełnosprawnościami na próbach, w podróży na festiwal... itp. To film o dojrzałości i emancypacji.

Najważniejsze festiwale teatralne realizowane w OT Rondo od ponad 20 lat to: „Sam na scenie” i „Witkacy pod strzechy”, w tym roku doszedł trzeci – **Festiwal Teatrów Osób z Niepełnosprawnościami „Osobliwości”**, którego uczestnikami były teatry i grupy amatorskie skupiające artystów z niepełnosprawnościami z całej Polski oraz zaproszeni specjaliści w dziedzinie teatru. Podczas czterech dni festiwalowych, oprócz prezentacji konkursowych, odbyły się warsztaty dla uczestników oraz koncert zespołu rockowego „Na Górze” i pokazy mistrzowskie – spektakle Teatrotterapii Lubelskiej „Nieposkromienie” i Teatru Scena Robocza z Poznania „Dla nas nie zabraknie krzeseł”. Ideą festiwalu była nie tylko możliwość zaprezentowania własnej twórczości, ale stworzenie przestrzeni do wymiany doświadczeń pomiędzy twórcami.

Projekty:

Stała współpraca ze Stowarzyszeniem Słupskie Towarzystwo Kultury Teatralnej – Teatr Rondo, Kulturalny Punkt Zapalny, Instytutem Witkacego a także pozyskiwanie środków zewnętrznych na realizację programów teatralnych pozwala na powiększenie oferty artystycznej i edukacyjnej. W roku 2024 zrealizowaliśmy 10 teatralnych projektów artystyczno-edukacyjnych, w tym:

1. Monodram „Smaki i dotyki” w wykonaniu Krystyny Maksymowicz i w reżyserii Stanisława Miedziewskiego, oparty na opowiadaniu Ingi Iwasiów pt. „Porada”. Po spektaklu rozmowa widzów z pedagogką teatralną Martą Gosecką na temat uzależnień.
2. Festiwal miejski „Trzy teatry” z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru przegląd spektakli trzech słupskich scen: Teatru Lalki Tęcza, Teatru Rondo oraz Nowego Teatru.

3. 21. Sam na scenie – edycja dedykowana pamięci Antoniego Franczaka, we współpracy ze Słupskim Towarzystwem Kultury Teatralnej – Teatr Rondo, ZG Towarzystwa Kultury Teatralnej w Warszawie.
4. Premiera filmu „Próba. Rzec o ludziach” w reżyserii Tomasza Giczewskiego. Projekt w ramach Inicjatywy Lokalnej „Film dokumentalny o Teatrze Osobliwym”.
5. 27. „Witkacy pod strzechy” – konkurs międzynarodowy we współpracy ze Słupskim Towarzystwem Kultury Teatralnej – Teatr Rondo, Instytutem Witkacego.
6. Festiwal Teatrów Osób z Niepełnosprawnościami Osobliwości.
7. Warsztaty teatralno-integracyjne dla uczniów szkół podstawowych pn. „Osobliwe osvajanie – wysnute historie”, w tym spektakl „Wysnute” z Teatrem Osobliwym.
8. „Od przodu i do tyłu – 10 lat od premiery” monodram Mateusza Nowaka w reż. Stanisława Miedziewskiego.
9. Projekt „Sięgnąć po-moc” – pokaz spektakli młodzieżowej grupy „Amanita” w ramach kampanii „dzieciństwo bez przemocy” z Fundacją „Dajemy Dzieciom Siłę” i Krajową Koalicją na rzecz Ochrony Dzieci.
10. Spektakl „Rzec o Narodzeniu Pańskim” wraz z warsztatami i spotkaniami z publicznością. Wyjątkowe jasełkowe widowisko stworzone w kooperacji przez Teatr Osobliwy i grupę teatralną Krejzole z Warsztatu Terapii Zajęciowej przy PSONI koło w Słupsku.

Obawy:

Wśród obaw niestety na pierwsze miejsce wysuwa się niepokój o środki na zaplanowane w roku 2025 na działania. Piszemy granty, staramy się pozyskiwać sponsorów, ale „końdra wydaje się coraz krótsza”, gdyby nie ścisła współpraca ze stowarzyszeniami przy organizacji wydarzeń teatralnych wielu z nich nie moglibyśmy zorganizować.

Drugi bolesny problem to płace, często tracimy wartościowych pracowników, ponieważ podniesienie progów płacy minimalnej bez zwiększenia dotacji spowodowało spłaszczenie siatki płac i doprowadziło do absurdów przy i tak negatywnym naborze do pracy w kulturze. Dotacja podmiotowa SOK wystarcza na podstawowe potrzeby, większość wydarzeń w tym też teatralnych organizowanych jest z przychodów własnych lub środków pozyskanych z zewnątrz.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2024: 6 550 + 200 na spektaklu plenerowym

Procentowo liczba widzów w roku 2024: (sala 100 miejsc) średnio wykorzystane 80 proc.

Przychody w roku 2024 (ogółem i w rozbiciu na źródła):

Ośrodek Teatralny RONDO jest w strukturach Słupskiego Ośrodka Kultury, zewnętrzne środki pozyskane na wydarzenia teatralne:

– przez SOK: 120 460,-

Miasto Słupsk, Spektakl „Smaki i dotyki” – 7 tys.

MKiDN, Miasto Słupsk, sponsorzy Festiwal Teatrów Osób z Niepełnosprawnościami „Osobliwości” – 90 tys.

Projekt „Sięgnąć po – moc” – 3 660 zł-

Miasto Słupsk, Spektakl „Rzec o Narodzeniu Pańskim” – 19 800 zł

– przy wsparciu stowarzyszeń: 161 630 zł

STKT-Teatr Rondo: Miasto Słupsk, Województwo Pomorskie, Fundacja PFR, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, środki własne pochodzące z darowizn, projekty: „Trzy teatry”, „Sam na scenie”, „Witkacy pod strzechy...”, „10lat po premierze” – razem 113 300 zł

KPZ: PFRON - projekt „Osobliwe osvajanie – wysnute historie” – 48 330 zł

Wejherowskie Centrum Kultury/ Filharmonia Kaszubska

Dyrektor naczelny i artystyczny / inna funkcja osoby prowadzącej: Jolanta Rożyńska

Adres: ul. Sobieskiego 255, Wejherowo

Przestrzeń:

główna sala – na 376 miejsc siedzących + 6 miejsc dla osób niepełnosprawnych

sale prób: orkiestry, chóru, teatru, baletu

Misja: Teatr – bliski sercu Wejherowskiego Centrum Kultury

Wejherowskie Centrum Kultury to miejsce, gdzie działania teatralne zajmują wyjątkową pozycję w szerokim wachlarzu inicjatyw i szerokim profilu działalności. To tutaj kultura nabiera kształtu. Sztuka sceniczna na przestrzeni lat stała się nieodłącznym elementem naszej misji. Tworzenie, udostępnianie i propagowanie wartości kulturowych to fundament, na którym budujemy naszą codzienność. Dążymy do tego, by każdy spektakl, każde wydarzenie teatralne dostarczało widzom niezapomnianych wrażeń, pobudzało wyobraźnię i było źródłem artystycznych emocji.

Nasze działania teatralne to coś więcej niż tylko organizacja wydarzeń. To starannie przemyślana oferta repertuarowa, która uwzględnia zarówno różnorodność, jak i wysoką jakość artystyczną. Każdy tytuł dobieramy z myślą o tym, by wzruszyć, rozbawić, skłonić do refleksji czy zaangażować widza. Ogromne zainteresowanie publiczności oraz ciepłe przyjęcie prezentowanych spektakli świadczą o tym, że nasza misja ma realne odzwierciedlenie w odbiorze społecznym.

Nie ograniczamy się jednak wyłącznie do własnych inicjatyw. Dzięki współpracy z licznymi agencjami artystycznymi i teatrami, nasza scena staje się przestrzenią dla różnorodnych produkcji – od kameralnych spektakli po widowiskowe show. Skrupulatnie weryfikujemy zgłoszenia, śledzimy premiery teatralne oraz ich pozycje repertuarowe, aby każda propozycja była wyjątkowa i godna uwagi naszych widzów. Nasze spektakle to nie tylko rozrywka. Często to także przestrzeń do dialogu, refleksji i budowania wspólnoty wokół sztuki.

Edukacja teatralna – kuźnia talentów

Teatr to również edukacja, która stanowi niezwykle ważny element naszej działalności. Dzięki różnorodnym warsztatom i zajęciom artystycznym oferujemy dzieciom, młodzieży czy dorosłym możliwość rozwijania swoich talentów. Nasze działania edukacyjne to prawdziwa kuźnia talentów, której efekty można podziwiać na scenie Filharmonii Kaszubskiej. Prezentacje uczestników to nie tylko artystyczne wydarzenie, ale także okazja do pokazania siły lokalnej kreatywności i zaangażowania we wspólnie tworzoną sztukę.

Konkursy teatralne i wspieranie młodych talentów

Jesteśmy również niezwykle dumni z organizacji czytania performatywnego, które pierwotnie towarzyszyło Ogólnopolskiemu Przeglądowi Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka. Uczestnicy mają niepowtarzalną szansę wystąpić na profesjonalnej scenie, zdobyć cenne uwagi od ekspertów i rozwijać swoje umiejętności. To ważne wydarzenie, które nie tylko promuje teatr, ale także integruje i inspirowe miłośników sztuki scenicznej z całej Polski.

Teatr to dusza Wejherowskiego Centrum Kultury. To przestrzeń, która łączy artystów, widzów i pasjonatów w jednej wspólnej misji – odkrywania i dzielenia się pięknem sztuki scenicznej.

Liczba premier z tytułami: **4**,

„Symbioza” Teatr Ruchu Mo-sHe reż., choreografia, scenariusz – Monika Leśko-Mikołajczyk, „Urodziny” Młodzieżowy Teatr na Styku Światów, „Trans-Atlantyk i inne teksty Gombrowicza” – czytanie performatywne w reż. Macieja Wiznera, „Kochanie, wróciłem” – koprodukcja Wejherowskiego Centrum Kultury z Teatrem Miejskim w Gdyni, w reż. Krzysztofa Babickiego

Liczba pokazów własnych: 17

Liczba pokazów impresaryjnych: 16

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 0

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 0

Teatr w internecie

[Strona internetowa](#)

[Kanał na YouTube](#) – 1,52 tys. subskrybentów

[Facebook](#) – 31 tys. obserwatorów

[Instagram](#) – 1,3 tys. obserwujących

W 2024 pożegnaliśmy Elżbietę Czeszejko – wieloletnią instruktorkę i choreografkę Wejherowskiego Centrum Kultury. Wydarzenie Assemblé Elżbiety Czeszejko było okazją do wspomnień, wzruszeń i podsumowań. Assemblé to jeden z baletowych skoków. Pojęcie to z francuskiego znaczy dosłownie „zbierać”. Na scenie Filharmonii Kaszubskiej również można było zobaczyć imponujący zbiór pedagogicznych osiągnięć Elżbiety Czeszejko, która zaszczepiła miłość do tańca w sercach kolejnych dziecięcych pokoleń.

Zobaczyć można było fragmenty ostatnich realizacji scenicznych Pani Elżbiety, efektowne układy choreograficzne, a także krótkie popisy taneczne podsumowujące ostatni rok edukacji. Gościnnie wystąpili tancerze Opery Bałtyckiej w Gdańsku oraz Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej im. Janiny Jarzynówny-Sobczak w Gdańsku.

Teatr w Filharmonii Kaszubskiej

Pełniąc misję edukacji artystycznej, Wejherowskie Centrum Kultury prowadzi zajęcia stałe oraz warsztatowe. Zajęcia o charakterze teatralnym odbywają się w ramach:

- grupy teatralnej dla dzieci i młodzieży Teatr na Styku Światów, prowadzonej przez Alicję Araszkiewicz; Akcja teatralna „Urodziny”.
- grup choreograficznych, prowadzonych przez następczynię Elżbiety Czeszejko – Oliwię Szumny, które prezentują swoje umiejętności w ramach licznych konkursów o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym oraz podczas realizacji teatralnych – w tym roku był to

balet „Dziadek do orzechów” w reżyserii i choreografii, który podczas grudniowych prezentacji cieszył się olbrzymią popularnością;

- Teatru Tańca Sarasvati i Dziecięcego Teatru Tańca, prowadzonych przez Sangmo Borysiewicz – efekty prac uczestników są prezentowane podczas różnych pokazów plenerowych oraz w spektaklach produkcji Wejherowskiego Centrum Kultury;
- Teatru Ruchu Mo-sHe, którego choreografką jest Monika Leśko-Mikołajczyk. Teatr przygotował w tym roku niezwykle widowiskową premierę. „Symbioza” w reżyserii i choreografii Moniki Leśko to efekt współpracy doświadczonego zespołu tancerzy i performerów Mo-sHe z żywiołowością młodego zespołu Teatru Tańca Pasja. Jak twierdzi sama twórczyni: „Symbioza jest dyskursem o relacjach między człowiekiem a przyrodą, kobietą a mężczyzną, o umiejętności dawania i brania, o potrzebie poczucia bezpieczeństwa”
- warsztatów teatralnych dla dorosłych prowadzonych przez Mikołaja Mizaka.

We wrześniu i październiku w ramach projektu „Syncyzna. Gombrowicz na nowo” zorganizowany został cykl spotkań interpretacyjnych dla miłośników literatury i teatru „Jak czytać Gombrowicza?”. Prowadzenia podjęli się Marzena Szymik-Mackiewicz, która od 1995 r. jest związana z Działem Literackim Teatru Miejskiego w Gdyni. Redaktorka wielu publikacji dokumentujących realizacje artystyczne gdyńskiej sceny oraz aktor tamtejszej sceny, Maciej Wizner. Efektem zajęć było zaprezentowane w foyer filharmonii czytanie interpretacyjne „Iwony, księżniczki Burgunda” a także odbywające się na scenie czytanie performatywne „Trans-Atlantyku i innych tekstów Gombrowicza”.

Wejherowskie Centrum Kultury poza prowadzeniem własnych grup twórczych jest otwarte na pomoc innym zespołom o charakterze teatralnym. Udostępniamy pracownię filharmonii na potrzeby grupy teatralnej „Niezależni znajomi”, tworzonej przez studentów i licealistów szkół Wejherowa i okolic.

Służymy pomocą w wypożyczaniu kostiumów, elementów scenografii, sprzętu oświetleniowego czy audio. Wspieraliśmy choćby organizację świątecznego przedstawienia teatralnego w kościele pw. Św. Leona Wielkiego w Wejherowie czy udostępniając salę z pełnym wyposażeniem Miejskiej Biblioteki Publicznej w ramach realizacji spektaklu charytatywnego na rzecz Hospicjum domowego pw. św. Tadeusza Judy.

Wypożyczyliśmy stroje z lat 20. i 30., strój Antoniego Abrahama oraz drewniany wóz i elementy scenograficzne na potrzeby Nocy Muzeów dla Muzeum Piśmiennictwa i Muzyki Kaszubsko-Pomorskiej w Wejherowie. Wspomagamy również naszymi zasobami technicznymi oraz niejednokrotnie bywamy miejscem prezentacji. W roku 2024 udostępniliśmy salę na prezentację spektaklu ekologicznego pt. „Niezwyczajne przygody Ekoskrzatów”. Publiczność stanowiły dzieci i młodzież z wejherowskich szkół. Z naszej gościnności korzystali także organizatorzy festiwalu ArteFonie, prezentujący na naszych deskach spektakl muzyczny „Laboratorium Ballad i Romansów”.

Corocznie organizujemy inscenizację Misterium Męki Pańskiej wspólnie ze Stowarzyszeniem Misterników Kaszubskich. Prezentacja odbywa się w okresie wielkanocnym, na górach Kalwarii Wejherowskiej. W ramach warsztatów doskonaliliśmy umiejętności dykcyjne uczestników podczas zajęć z Ewą Walczak – aktorką Teatru Muzycznego w Gdyni.

W ramach warsztatów letnich zorganizowaliśmy warsztaty teatralne dla dzieci w wieku 7-12 lat, prowadzone przez naszą instruktorkę Alicję Araszkiewicz.

Zespół Wejherowskiego Centrum Kultury również angażuje się w działania teatralne. W tegorocznym spektaklu charytatywnym, organizowanym przez Miejską Bibliotekę Publiczną w Wejherowie „Intryga doskonała” wystąpił kierownik działu promocji – Adam Szulc.

W Filharmonii Kaszubskiej odbyły się miejskie eliminacje Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego, organizowanego przez Towarzystwo Kultury Teatralnej.

W listopadzie tego roku, ze względu na dwuletnią cykliczność tego wydarzenia nie odbyła się kolejna edycja Ogólnopolskiego Przeglądu Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka pn. Aby osłodzić miłośnikom teatru czas oczekiwania – zorganizowaliśmy kolejne czytanie performatywne. W tym roku w reżyserii Macieja Wiznera, aktora współpracującego z Teatrem Miejskim w Gdyni. W realizacji wykorzystano fragmenty scenariusza utworu „Trans-Atlantyk” wg adaptacji Waldemara Śmigasiewicza. Na scenie Filharmonii Kaszubskiej wystąpiły utalentowane młode osoby oraz profesjonalni aktorzy.

Do działań teatralnych Wejherowskiego Centrum Kultury należą nie tylko działania o charakterze edukacyjnym, ale również prezentacje teatrów zawodowych. W tym roku na deski Filharmonii Kaszubskiej zaprosiliśmy choćby: Teatr Dramatyczny z Warszawy, który w ramach projektu Teatr Polska zaprezentował spektakl „Chłopaki płaczą” w reż. Michała Buszewicza, Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku ze spektaklem „Nasz mały PRL” w reż. Moniki Janik-Hussakowskiej czy też Teatr Miejski im. W. Gombrowicza w Gdyni prezentujący spektakl „Kopenhaga” w reż. Krzysztofa Babickiego. Olbrzymim powodzeniem cieszył się także spektakl, który zrealizowaliśmy we współpracy z Teatrem Miejskim w Gdyni – „Kochanie wróciłem” w reż. Krzysztofa Babickiego.

Planując naszą ofertę teatralną w 2024 r., zwróciliśmy szczególną uwagę na najmłodszych. Na naszej scenie, ze spektaklami skierowanymi do dzieci, zaprezentowały się: Teatr Baj Pomorski („Lalki śpiewają”), Teatr Komedii Valldal („Marvin”), Teatr Lalek Pleciuga („Perfekty i Ambaras”), Bałtycki Teatr Dramatyczny im. Juliusza Słowackiego w Koszalinie („A morze nie”). Niezwykłym zainteresowaniem cieszył się także spektakl baletowy „Dziadek do orzechów” (produkcja Wejherowskiego Centrum Kultury).

Filharmonia Kaszubska ma w swojej ofercie możliwość wynajęcia sali. Chętnie korzystają z niej liczne agencje artystyczne i teatry. Szczególnie naszą scenę i publiczność ceni Teatr Capitol z Warszawy. W tym roku nasi widzowie mieli okazję obejrzeć następujące spektakle: „Łóżko pełne cudzoziemców” w reż. Jerzego Bończaka, „Przyjazne dusze” w reż. Marcina Sławińskiego. Nasza publiczność mogła podziwiać także „Kolację dla głupca” w reż. Cezarego Żaka, „Nienasyconych” w reż. Anity Sokołowskiej, „Rodzinne rewolucje” w reż. Wojciecha Malajkata, Och Teatr z Warszawy zaprezentował zaś spektakl „Oszuści”.

Podkreślenia wymaga fakt, że napływają do nas liczne głosy publiczności, która przekazuje nam wyrazy uznania dla wykonywanej przez zespół Wejherowskiego Centrum Kultury pracy. Prezentowane na deskach Filharmonii Kaszubskiej spektakle niemal każdorazowo odbywają się przy pełnej widowni.

Szczególnym powodzeniem cieszyła się, wspólna z Teatrem Miejskim w Gdyni, produkcja „Kochanie, wróciłem”. Spektakl ten powtórzył sukces produkcji „Umrzeć ze śmiechu”, który jest prawdziwym fenomenem. Grany był u nas już kilkakrotnie. Cieszymy się, że mamy publiczność, która gotowa jest wybierać się do nas niemal jak do teatru repertuarowego. Bywali widzowie, którzy wybierali się na nasz spektakl kilkakrotnie, każdorazowo dostrzegając w nim coś nowego i chętnie dzieląc się z nami swoimi spostrzeżeniami.

Niezwykle ciepło przyjęto też naszą premierę „Symbiozy”. To wyjątkowy obraz oprawiony w niemal organiczne kostiumy i scenografię projektu Joanny Borkowskiej. Widowiskowym układom choreograficznym towarzyszą wizualizacje Filipa Borkowskiego i pokaz światła w reżyserii Jacka Rogalewskiego. Całości dopełnia zaś kolaż muzyczny The Cinematic Orchestra, Orbital, Bonobo. Tą symbiotyczną współpracę twórców spleta wizja reżyserki Moniki Leśko-Mikołajczyk. Subtelność

i siła przeplatające się w spektaklu, dają przestrzeń do refleksji nad tym, co istotne, by współistnieć z otaczającym nas światem. Spektakl jest fantazją o współodczuwaniu, współodpowiedzialności za drugiego człowieka i świat, w którym żyjemy.

Olbrzymim uznaniem cieszyły się także spektakle „Historia dzieci syberyjskich” i „Copernic 550” realizowane w ramach projektu Młody Duch Tańca. To taneczny projekt polsko-japoński, który swą prapremierę miał w 2017 r. i wielokrotnie gościł na polskich oraz japońskich wiodących scenach teatrów muzycznych i operowych, zawsze zbierając znakomite recenzje. Pomysłodawcą oraz reżyserem tego widowiska jest wybitny polski tancerz – Wiesław Dudek – Ambasador Polskiej Kultury oraz Fundator i Prezes Fundacji Duch Tańca Wiesława Dudka – organizator przedsięwzięcia. Wykonawcami są zaś młodzi artyści ze szkół baletowych w Polsce i Japonii.

Ważnymi ośrodkami krzewiącymi zainteresowania teatralne i pielęgnującymi miłość do tej dziedziny sztuki są także Miejska Biblioteka Publiczna im. Aleksandra Majkowskiego w Wejherowie oraz tutejsze I Liceum Ogólnokształcące im. Jana III Sobieskiego, które od początku istnienia pomaga nam w organizacji Ogólnopolskiego Przeglądu Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka. W szkole od lat funkcjonuje grupa teatralna Prawie Lucki, której opiekunką jest charyzmatyczna polonistka Edyta Łysakowska-Sobiczewska. Przy bibliotece funkcjonuje grupa teatralna Errata, która zrzesza osoby dorosłe z Wejherowa i okolic. Grupa rozpoczęła działalność od opanowania podstaw gry aktorskiej, pracowała nad dykcją, uczyła się jak operować głosem. Uczestnicy sporo czasu poświęcili także na elementarne zadania aktorskie. Teorię regularnie przekuwają w praktykę, przygotowując małe formy sceniczne. Okazji do prezentacji osiągnięć grupy nie brakuje. Prowadzi bogatą działalność kulturalną, a występy teatralne są jej mocną stroną. Uczestnicy bardzo angażują się m.in. w produkcję spektakli charytatywnych na rzecz Hospicjum Domowego im. Świętego Judy Tadeusza w Wejherowie. Instruktorem i jednocześnie reżyserem większości spektakli jest dyrektorka biblioteki Ewelina Magdziarczyk-Plebanek.

Z gościnności biblioteki korzysta także Teatr Srebrna Nitka, działający przy Stowarzyszeniu Wejherowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Grupa istnieje od 2013 r. i w tym czasie przygotowała i wystawiła na terenie naszego miasta wiele spektakli.

Liczba widzów na spektaklach w roku 2024: ok. 13 500

Gdański Archipelag Kultury

Z podsumowania GAK: *Prawie 3 tys. wydarzeń, 120 tys. odbiorców. Od FETY po Gdańskie Noce Jazzu i Święto Ulicy Uroczej – kultura łączy i inspirować! Blisko pół miliona zł pozyskanych na rozwój. Kluczowe projekty: „Wilno w Gdańsku”, KuratorRING i „Festiwal Zrównoważony” (228 tys. zł z KPO), „Kurs Kulturalnego Człowieka” (101 tys. zł z MKiDN), Nowe stroje dla ZPiT „Gdańsk” (64 tys. zł z EtnoPolska, Narodowe Centrum Kultury), Szkolenia kadry i międzynarodowe partnerstwa (157 tys. zł z Erasmus+). Nasze domy kultury działają w 7 dzielnicach Gdańska, a nasz Mobilny Dom Kultury odwiedził Jasień, Oliwę, Biskupią Górkę i Osowę. Wyróżnienia i współprace: Giełda Projektów NCK Animacja+Młodzież” i wizyta studyjna dla Opolskiej Sieci Mentorów.*

Miejsce: Gdański Archipelag Kultury oddział Wyspa Skarbów GAK

Forma prawna: instytucja kultury Miasta Gdańska

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Monika Dylewska-Libera - dyrektorka

Główne sceny prezentacji:
Teatr w Blokowisku – ok 80 miejsc
Klub Winda – ok. 60 miejsc
GAK Orunia – ok. 200 miejsc
Wyspa Skarbów: Galeria, 45 miejsc
Scena Muzyczna

Liczba premier z tytułami: 5,
Teatr w Blokowisku: „Przywiązanie” (spektakl-egzamin w wykonaniu studentek Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie, filii w Białymstoku”, „Hikikomori” reż. Maciej Śliwiński
Winda: „Altyn Khoki” reż. Roman Włodkowski
GAK Stacja Orunia: „Watch me!” chor. Magda Jędra, „I Love the World” Latający Cyrk Idei reż. Piotr Wyszomirski, Zbigniew Biegajło;
Liczba pokazów własnych: 36
Liczba pokazów własnych poza siedzibą: brak danych
Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak danych

Inne:

FETA 2024 odbywała się pod hasłem „fantazja” – stan, w którym nasza wyobraźnia pracuje na najwyższych obrotach, sprawiając przyjemność, tworząc niekiedy wizje przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. To śmiałość i pewność siebie. To pokłady kreatywności, które dzięki formie teatralnej mogą stać się rzeczywistością. Do Gdańska przyjechali artyści z Polski, Francji, Niemiec, Portugalii, Danii, Hiszpanii, Szwajcarii, Norwegii.

GAK w 2024 ogłosił konkurs i wyłonił kuratora FETY w edycji XXVII. Kuratorką edycji 2025 została **Monika Kozłowska**, wyłoniona w konkursie za swoją wyjątkową wizję i pasję do teatru ulicznego. U jej boku jako producentka kreatywna festiwalu stanie **Sara Warzyńska**, od lat związana z Gdańskim Archipelagiem Kultury i festiwalem FETA.

Kosakowskie Centrum Kultury

Miejsce (dom kultury, centrum kultury, ośrodek, inna forma): Kosakowskie Centrum Kultury

Forma prawna: Samorządowa Instytucja Kultury Gminy Kosakowo

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Dyrektor Tomasz Świercz

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Scena w siedzibie KCK, Pierwoszyno ul. Kaszubska 11, liczba miejsc: 200 os.

Misja: tworzenie i upowszechnianie kultury

Kosakowskie Centrum Kultury posiada dwie sceny plenerowe w Mechelinkach (amfiteatralna) i w Rewie. Przy KCK działają dwie sekcje teatralne, dziecięca i młodzieżowa.

Liczba premier z tytułami: **2**, „**Balladyna**” reż. Weronika Konieczna, „**Przedostatni przystanek**” reż. Liliana Witkiewicz

Liczba pokazów własnych: 4

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: -

Liczba pokazów impresaryjnych: 5

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

-

[Strona Kosakowskiego Centrum Kultury](#)

[FB KCK](#) – 4,7 tys. obserwujących

Fabryka Kultury w Redzie

Miejsce: Fabryka Kultury w Redzie

Forma prawna: samorządowa instytucja kultury posiadająca osobowość prawną.

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Dyrektor Tomasz Wiśniewski

Główna scena prezentacji: Fabryka Kultury w Redzie ul Łakowa 59 a, liczba miejsc 200

Misja (jeżeli jest): brak

Liczba premier z tytułami: **1**, „**Dom Burzliwej**

Starości na Hawajach” reż. Piotr Biedroń

Liczba pokazów własnych: 10

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 8

Liczba pokazów impresaryjnych: 16

Udział w festiwalach i konkursach:

[Strona internetowa Fabryki Kultury w Redzie](#)

[FB FKwR](#) – 12 tys. obserwujących

[YouTube](#) – 285 subskrybentów

Informacja własna dotycząca teatru i działań teatralnych

Od roku 2017 funkcjonuje w Fabryce Kultury Grupa Teatralna Reda. To wyjątkowy zespół artystyczny, który w swoich spektaklach łączy zabawę z refleksją nad istotnymi tematami społecznymi. Pod kierownictwem znanego reżysera i aktora Piotra Biedronia grupa co roku przygotowuje nowe widowiska, teatralne, których motywy przewodnie oscylują wokół relacji rodzinnych, zawodowych oraz przyjacielskich. Szczególne miejsce w repertuarze zajmują spektakle komediowe, które mimo swojego lekkiego charakteru poruszają ważne problemy i życiowe dylematy. W tych zabawnych, a zarazem często wzruszających przedstawieniach, widzowie mają okazję doświadczyć różnych tajemnic rodzinnych, co prowadzi do wielowątkowych i groteskowych sytuacji. Te konfrontacje, pełne nieporozumień i emocji, ukazują różnorodność ludzkich relacji i wyzwań, jakie mogą pojawić się w trakcie życia. Premiery odbywają się zazwyczaj w czerwcu, a spektakle prezentowane są nie tylko mieszkańcom Redy, ale również w hospicjum, klubach seniora, domach opieki oraz sanatoriach. Dzięki temu Grupa Teatralna Reda przyczynia się do integracji różnych pokoleń oraz podnoszenia jakości życia seniorów, oferując im chwile radości i refleksji. Grupa nie ogranicza się jedynie do lokalnych występów. Uczestniczy w licznych konkursach, festiwalach oraz przeglądach małych form teatralnych, gdzie zdobywa liczne nagrody, co świadczy o wysokim poziomie artystycznym jej produkcji. Spektakle Grupy Teatralnej Reda są skierowane do szerokiej publiczności – zarówno młodzieży, jak i dorosłych, przez co przyciągają różnorodne widownie, które poszukują nie tylko rozrywki, ale również refleksji nad własnymi doświadczeniami i relacjami. Dzięki takim inicjatywom teatr staje się nie tylko miejscem zabawy, ale także przestrzenią do ważnych życiowych spotkań i rozmów.

W listopadzie minęło 10 lat od oficjalnego otwarcia budynku i rozpoczęcia nowego rozdziału w historii redzkiego domu kultury.

Liczba widzów w roku 2024 (na spektaklach): 2 000

Procentowo liczba widzów w roku 2024 (na spektaklach):

Festiwale i przeglądy

28. edycji (25.07-4.08) [Festiwalu Szekspirowskiego](#) nadano motto: „A niech się głowy toczą”. Jeden z głównych politycznych rozgrywających w szekspirowskim „Antoniuszu i Kleopatrze” określa walkę o przywództwo „grą o głowy”. Jak bardzo ta gra bywa brutalna, przekonują się nie tylko kolejni bohaterowie scenicznych konfliktów rozpalających naszą wyobraźnię, ale też przygodne ofiary tych starć...Nawiązujemy też do gwałtownych zmian społecznych, zawirowań politycznych, kapryśnego koła losu, kręgu dziejów, powtarzalności problemów i mechanizmów, które miały jednostki i niszczą wspólnoty. Niech się toczą głowy. Niech się toczą wojny i spory polityczne, niech nas miały żarna historii: takie ich prawidła. Nie znaczy to jednak, że musimy pokornie godzić się na to, co nam daje los. To, jaką postawę przyjmujemy wobec niesprawiedliwości świata, czyni nas ludźmi. „A niech się głowy toczą”: brzmi też niczym ciche przyzwolenie na przemijanie. Przyzwolenie to pojawia się chyba dopiero kiedy wyrobimy sobie nawyk spokojnej refleksji, godząc się z nieuchronnością losu i nabierając odporności na rzeczy, na które nie mamy przecież wpływu. Terapia Szekspirem? Czemu nie.

Autorką tegorocznego motta jest Anna Kowalcze-Pawlik. Literaturoznawczyni i tłumaczka, wieloletnia członkini Zarządu Polskiego Towarzystwa Szekspirowskiego, obecnie jego Prezes.

Zwycięzcę konkursów organizowanych podczas Festiwalu Szekspirowskiego (Złoty Yorick, Nowy Yorick oraz SzekspirOFF 2024) wyłoniło międzynarodowe Jury w składzie: Emily Ansenk (dyrektorka Holland Festival, historyczka sztuki i była dyrektorka Kunsthal Rotterdam), Inge Ceustermans (dyrektorka generalna Festival Academy, organizacji non-profit zainicjowanej przez European Festivals Association, w latach 2003-2012 była dyrektorka generalna brukselskiego zespołu artystów Needcompany pod kierownictwem artystycznym Jana Lauwersa, doradza artystom w zakresie ogólnej strategii i stosunków międzynarodowych) oraz Dorota Semenowicz (kuratorka, teatrolożka, dramaturżka, doktorka nauk humanistycznych, w latach 2009–2023 programerka Malta Festival Poznań).

ZŁOTY YORICK

„Burza. Regulamin wyspy”, reż. Katarzyny Minkowskiej, Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu za ważny i artystycznie znaczący głos w toczącej się dyskusji na temat dynamiki i struktur władzy w teatrze.

„Twórcy i twórczynie bardzo sprawnie uwspółcześnili dramat Szekspira, zachowując jego strukturę oraz uniwersalność. Dramat pozostał poruszającą opowieścią o narcyzmie, uprzywilejowaniu, zachłanności, przekraczaniu granic, buncie i przebaczeniu” – napisało w uzasadnieniu Jury festiwalu. Zwycięski teatr otrzymał statuetkę Złotego Yoricka i nagrodę pieniężną w wysokości 40 000 zł ufundowaną przez Partnera Konkursu Bank Pekao S.A.

SzekspirOFF

Statuetkę i nagrodę główną w wysokości 15 000 zł ufundowaną przez Partnera Konkursu ASTE otrzymało „To bitch or not to bitch” – Hertz Haus.

Nagrodę przyznano za innowacyjne podejście do twórczości Szekspira na poziomie treści (wybór poematu „Gwałt na Lukrecji”) i formy przedstawienia.

W werdykcie podkreślono oryginalne podejście do tematu gwałtu, bez sięgania po bezpośrednie reprezentacje przemocy, skupienie się na śladach, jakie gwałt pozostawia na kobiecym ciele i kobiecej psychice oraz na opiece nad skrzywdzonym ciałem.

NOWY YORICK

Statuetkę otrzymała „Ekspedycja »Burza«” w reżyserii Alexandra Dulaka, (wybór Teatru Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Warszawie). Spektakl został nagrodzony za wykreowanie na scenie wyrazistego, zapadającego w pamięć obrazu samotności i bólu agonii przy minimalistycznym wykorzystaniu narzędzi teatralnych.

Nagroda Dziennikarzy

„Burza. Regulamin wyspy”, reż. Katarzyny Minkowskiej, Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu. Za wpisanie w strukturę utworu Szekspira współczesnej opowieści, gorzkiej i czułej zarazem, o tym, jak żegnamy starych mistrzów i z podniesionym żaglem wypływamy w nieznane.

Członkowie jury postanowili również wyróżnić spektakle: „Makbet” reż. Paweł Palcat, Bałtycki Teatr Dramatyczny w Koszalinie oraz „To bitch or not to bitch” – Hertz Haus.

Nagroda Polskiego Towarzystwa Szekspirowskiego „Księga Prospera”

Nagrodę przyznano spektaklowi „Ofelia. Studium przedmiotu” – Kaczmarek / Pi Pa Piwosz / Romanova za porywające emocjonalnie i pogłębione intelektualnie odczytanie „Hamleta” po zdjęciu z niego horacjańskiego filtru oraz za wyrafinowaną formalnie opowieść, w której woda i karafki mają moc ilustrowania walki o władzę.

„Księga Prospera” to nagroda przyznawana przez Polskie Towarzystwo Szekspirowskie od roku 2023, za najciekawsze sceniczne odczytanie utworów Williama Szekspira.

Festiwal FETA poprowadził 26. edycję (11-14.07). Festiwalowi przyświecał hasło „fantazja” – stan, w którym nasza wyobraźnia pracuje na najwyższych obrotach, sprawiając przyjemność, tworząc niekiedy wizje przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. To śmiałość i pewność siebie. To pokłady kreatywności, które dzięki formie teatralnej mogą stać się rzeczywistością. Do Gdańska przyjechali artyści z Polski, Francji, Niemiec, Portugalii, Danii, Hiszpanii, Szwajcarii, Norwegii.

28 września 2024 w Teatrze Miejskim w Gdyni odbył się finał **17. edycji konkursu o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną**. Kapituła GND w składzie: Piotr Dobrowolski, Beata Gućzalska, Ewa Hevelke (przewodnicząca) i Jacek Kopciński przyznali nagrodę główną Radosławowi Maciągowi – reżyserowi i dramaturgowi, absolwentowi Wydziału Reżyserii Dramatu Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie. Kapituła konkursowa doceniła jego sztukę pt. „Tęsknię za domem”. O zwycięstwo w 17. edycji konkursu walczyło pięć sztuk. Wyłoniono je spośród 163 zakwalifikowanych zgłoszeń.

Festiwal Scena Wolności w Słupsku miał już swoją 5. edycję. Na organizowanym przez Nowy Teatr w Słupsku festiwalu (14-26.11) pokazano dwa nowiutkie spektakle organizatora, „Na borg” w reż. Marty Streker i „Mały Paryż” w reż. Dominika Nowaka wg scenariusza Michała Tramera (dyr. Teatru Łaki Tęcza w Słupsku). Ponadto pokazano „Chciałem być” w reż. Michała Siegoczyńskiego z Teatru Powszechnego w Łodzi, „III Furie” w reż. Marcina Libera Teatru im. H. Modrzejewskiej w Legnicy, „Pewnego długiego dnia” Luca Percevala z Narodowego Starego Teatru w Krakowie, „Nie smućcie się. Ja zawsze będę z wami” reż. Wiktor Rubin z Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie, „Królowa” reż. Piotr Sieklucki z Teatru Nowego Proxima w Krakowie oraz „Kdo zabił meho otce” spektakl w j. czeskim z polskimi napisami w reż. Jakuba Cermaka z Teatru Venuše ve Švehlovce w Pradze.

II edycja Festiwalu Plastyki Teatrów Lalki i Formy (21-26.04.2024) organizowanego przez Teatr Łalki Tęcza w Słupsku odbyła się wiosną. Pokazano 13 spektakli konkursowych, ponadto jedno przedstawienie gospodarzy „Przygody Kubusia” Teatr Łalki Tęcza i spektakl plenerowy „Kaszubski kosmos” Fundacji Pomysłodalnia. Jury w składzie: Monika Gerboc, Anna Jazgarska, Lucyna Kozień Bartholomäus, Martin Kleppek, Mateusz Mirowski (przewodniczący) po obejrzeniu trzynastu przedstawień konkursowych postanowiło przyznać: trzy równorzędne nagrody w wysokości 4 tys. zł: Pauli Czarneckiej (za umiejętność zbudowania herstorycznej narracji środkami teatru formy w przedstawieniu „Mi estas Lidia”), Divadla Houze (za zbudowanie metaforycznych i emocjonalnych scen lalkowych w przedstawieniu „Návrat Ondreja Baláža alebo Obrázky z Veľkej vojny”), zespołowi przedstawienia „Kulka” Fundacji LALE. Teatr (za odwagę, błyskotliwość i precyzję w operowaniu minimalizmem). Nagrodę w wysokości 5 tys. zł Grupie Wolność (za odwagę, kunszt i mistrzowską animację przedstawienia „Syn”). Nagrodę Główną Festiwalu Plastyki Teatrów Łalki i Formy Słupsk 2024 ufundowaną przez Marszałka Województwa Pomorskiego otrzymała Grupa Wolność za przedstawienie „Syn”.

Międzynarodowy Konkurs Interpretacji Dzieł Stanisława Ignacego Witkiewicza „Witkacy pod strzechy” po raz 27. został zorganizowany (27-29.09) przez Słupskie Towarzystwo Kultury Teatralnej – Teatr Rondo, Instytut Witkacego i Słupski Ośrodek Kultury przy wsparciu finansowym Miasta Słupska, Województwa Pomorskiego, Fundacji PFR, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Treść [Zjednoczonego Protokołu decyzji Jurorki Ekscentrycznej Ziućy Zająćówny, Jurora Honorowego Macieja Witkiewicza oraz wszystkich innych osób przyznających nagrody 27. Międzynarodowego Konkursu Interpretacji Dzieł Stanisława Ignacego Witkiewicza „Witkacy pod strzechy” w dniu 29 września 2024 r.](#)

Festiwal Objazdowych Teatrów Łalkowych Młodego Widza „Fotel” edycja VIII tym razem były to trzy dni spotkań z teatrem (23-25.00) w formule mobilnej. Spektakle pokazywane były w Juszkwie,

Borkowie i Ciepłowie. Wystąpiły m.in. teatry Gili-Gili z Poznania i dolnośląska Gracholka, czyli Graża Wielgus, oraz Piotr „Chlip” Chlipalski, Teatr Barnaba, Teatr Malutki w Łodzi.

16. Gdański Festiwal Tańca rozciągnięty w czasie z bogatym programem odbywał się od 17.02-15.12. Złożyły się na niego: warsztaty, premiery rezydencji, Noc Muzeów, wieczór z młodymi talentami, przegląd główny i konkurs Solo Dance Contest, pokazy gościnne (w tym premiera Katarzyny Chmielewskiej). Z „lokalsów” wystąpiły jeszcze: h.art company, Herzt Haus, solo Natalia Murawska, solo Magdalena Kowala. Werdykt SDC: Jury w składzie: Andrius Katinas, Uri Ivgi i Artur Grabarczyk przyznało trzy nagrody: I nagroda dla Charly Santagado za solo „Nohow” – 2 500 euro, II nagroda – Ana Kuszarecka za solo „Whoframedthethings” – 1 700 euro; III nagroda dla Heung Won Lee za solo „Speechless” – 1 300 euro. Nagroda Publiczności w wysokości 500 euro dla Leny Skrzypczak za solo „People dressed in Flowers”.

Organizowany przez Teatr Gdynia Główna **Ogólnopolski Festiwal Teatralny „Pociąg do Miasta”** (5-11.08) w jubileuszowej odsłonie X edycji, tym razem z podtytułem Stacja Artyst/k/a. Znowu zapowiadało się ambitnie: *Oczekujemy sztuk o wielkiej kreatywności – bo przecież tym słyną wszystkie zawody związane z branżą. „Odjazd” artystyczny i chęć niesienia pomocy i radości to misja wielu wydarzeń związanych ze sztuką. Pasja kreowania nowych światów, wizjonerstwo, szukanie nowych rozwiązań starych problemów i misja opisywania i „zaczarowywania” świata – to wszystko tematy, którymi chcemy się zająć w tegorocznej odsłonie festiwalu. Chętnie też obejrzymy spektakle, które pokazują trud i znoj pracy nad obrazem, tekstem czy inscenizacją – nad efektem końcowym, który jako ostateczny jest pokazywany widzom i widzkom po długim i spędzonym w mazole etapie tworzenia. Być może warto wyśmiać stereotyp artystki/artysty, wszystkie te uniesienia i egzaltacje, długie szaliki i zapuszczone włosy oraz długie suknie – i skonfrontować je z realiami pracy artystycznej, wymagającej dzisiaj bycia równocześnie managerem, sprzątaczką, producentką, konferansjerem, aktorem i grantopisarką w jednym. #Sztukatorpraca i wykonywany zawód, a nie mrzonki marzyciela. Choć trzeba przyznać, że wrażliwość i marzenia są nadal potrzebne w tej pracy i bez nich nie byłoby żadnej sztuki.* [Ostatecznie zakwalifikowano 7 spektakli.](#)

Podczas dwudniowego **Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Amatorskich „Wieżowisko” w Gniewinie**, 15. edycji (27-28.11), zaprezentowały się 24 grupy teatralne: 7 dziecięcych, 8 młodzieżowych, 8 dorosłych oraz 1 międzypokoleniowy. Nagrodę Grand Prix sponsorowała Arka Gdynia. Sponsorem Głównym „Wieżowiska” była spółka Polskie Elektrownie Jądrowe Sp. z o.o., odpowiedzialna za przygotowanie procesu inwestycyjnego w projekcie budowy pierwszej polskiej elektrowni jądrowej.

Amatorski z nazwy, z profesjonalną oprawą, gazetą festiwalową, możliwością oglądania w czasie rzeczywistym online - [Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna / Kurtyna](#) odbył się po raz dziewiąty w Małym Kacku (24-30.11). Przeglądowi towarzyszyło [III Forum Teatrów Chrześcijańskich](#).

Festiwal Sztuk Autorskich i Adaptacji Windowisko – Gdański Archipelag Kultury ogłosił we wrześniu 2023 konkurs dramaturgiczny na scenariusz teatralny Miasto Równości w ramach festiwalu Windowisko 2023. W połowie grudnia jury w składzie: Iwona Borawska, Ewa Ignaczak oraz Romuald „Wicza” Pokojski przyznało trzy równorzędne wyróżnienia: Maksymilianowi Brańce za dramat „Kreska kropka kreska”, Urszuli Gołdowskiej za dramat „Kiedy przestałam się poruszać”, Romanowi Włodkowskiemu za dramat „Altym Khoki”. Nagrodę Główną przyznano Krzysztofowi Kowalskiemu za dramat „Trzy Matki”. [W 2024 miała miejsce premiera spektaklu „Altym Khoki” w reż. Romana Włodkowskiego.](#)

W Sopocie odbyła się XXIII edycja [Międzynarodowego Przeglądu Teatrów Masska](#). Najdłuższa w historii, 5-dniowa (17-21.11), 32 grupy teatralne, 5. odsłona Masski online, 4. (tym razem warsztatowa) odsłona Masski plenerowej.

W Tczewie odbył się XX [Międzynarodowy Przegląd Teatrów Wspaniałych](#) (24-26.09). W ramach wydarzenia zorganizowany został otwarty przegląd prezentacji scenicznych w Centrum Kultury i Sztuki w Tczewie oraz blok warsztatów artystycznych dla uczestników w Tczewie i w Gołuniu na Kaszubach. Dodatkowo odbyły się zajęcia integracyjne dla uczestników, biesiada regionalna, barwny korowód ulicami Tczewa oraz koncert. W ramach tegorocznej edycji wystąpiło 27 zespołów z Polski i Litwy.

[IX edycja cyklu MONOTEATR](#). Tym razem z podtytułem: Materia ożywiona. To cykl prezentacji wybranych zjawisk solowego lalkarstwa w Polsce, które pokazują bogactwo artystyczne i różnorodność sposobów uprawiania tej formy teatralnej, a nie były dotąd grane w Gdańsku. Na scenie Teatru w Oknie i w innych przestrzeniach (GTS, Urząd Marszałkowski, IKM) zaprezentowali się artyści, dla których tworzenie jednoosobowego teatru lalkowego jest jedyną drogą artystyczną rozwijaną przez wiele lat lub stanowi osobną część w działalności na różnych polach teatru. Organizatorem jest Fundację Theatrum Gedanense, kuratorka wydarzenia: Marzenna, Wiśniewska (UMK w Toruniu), koordynacja: Dorota Sentkowska, produkcja: Aleksandra Dacyl.

Pięciodniowy (1-5.10) XIX Międzynarodowy 23. [Festiwal ANIMO w Kwidzynie](#) organizowany przez Scenę Lalkową im. J. Wilkowskiego był jak zawsze bogaty w wydarzenia. [Wideopodsumowanie](#).

Adam Walny w tym roku zadziwił rozmachem. Może to z powodu jubileuszu 30-lecia pracy artystycznej, a może działa tak na niego Pomorze. Zorganizował Międzyszkolny Przegląd Teatrów Przedmiotu, stworzył [Centrum Kukły Polskiej](#) i [Archiwum Kukły Polskiej w Dziegłach](#), zorganizował Festiwal IMPRO ART, [VII Międzynarodowy Festiwal Teatru Przedmiotu „Rzeczy Istność”](#) i [Festiwal Kaskaderzy Teatru](#)

Nie odbył się w 2024 r. **Festiwal Ulicznej Sztuki FUSy** organizowany przez wiele lat przez Kwidzyńskie Centrum Kultury.

Dwudniowy (13-14.07) [XII Festiwal Form Ulicznych „Hybzo”](#) w Nowym Dworze Gdańskim ponownie został organizowany przez Żuławski Ośrodek Kultury i Fundację „Kreatywna Edukacja”.

W lipcu odbyły się jeszcze: [XIII Festiwal Teatrów Ulicznych w Sztumie](#) (13.07) organizowany przez Sztumskie Centrum Kultury i XXIX [Festiwal Sztuki Ulicznej „Chojnicka Fiesta” im. Eugeniusza Mikołajczyka](#) (5-6.07) organizowany przez Chojnickie Centrum Kultury.

Fundacja Teatru BOTO zaprezentowała konkursowe [VIII Sopockie Konsekwencje Teatralne](#) – ogólnopolski przegląd małych form scenicznych (6.10-8.12) i [XIII edycję Festiwalu Teatru Dokumentalnego i Rezydencji Artystycznej „Sopot non-fiction”](#) (24-31.08). Duża Konsekwencja trafiła za „**Dziewictwo**” monodram **Zuzanny Wiatr** (za refleksje nad kulturowo-religijnym zagadnieniem dziewictwa, problematyzacja form kulturowych, które człowiek przybiera samodzielnie lub mu je narzucono). Średnia Konsekwencja dla „**Kobiet w oblężeniu**” Teatru **Ryba Latająca** (za niezwykle, lecz różnorodne przedstawienie dramatycznych kobiecych doświadczeń oraz za wycucie minimalizmu formy). Mała Konsekwencja została przyznana spektaklowi „**Bez nadzienia**” **Eweliny Gronowskiej** z Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach (za inteligentny dowcip, doskonały język i charyzmatyczną grę aktorską oraz spójną warstwę estetyczną i wizualną). Dodatkowo ze względu na wysoki poziom artystyczny tegorocznej edycji jury postanowiło przyznać wyróżnienia monodramowi **Julity Koper pt. „Masara”** (za niezwykle siłą narracyjną i aktualność społeczną oraz autentyczność gry i podkreślenie cielesności) oraz monodramowi **Olgi Nawrockiej „Happy Birthday”** (za dystopię)

ujęcie kondycji ludzkiej, intertekstualizm oraz futurystyczne akcenty. - ten spektakl został nagrodzony również nagrodą publiczności).

We wrześniu (26-28.09) odbyła się [XIV edycja Festiwalu BytOFFSky](#) z obszernym, trzydniowym programem (spektakle, koncerty, instalacje artystyczne, performensy, wystawy, warsztaty – improwizacji teatralnej, techniki scenografii, performatywny i instalacji teatralnej, parady, spotkania).

[II Baltic Opera Festival 2024](#) – druga edycja została zaplanowana w terminie 20-25.07 w przestrzeni Opery Leśnej w Sopocie oraz w Operze Bałtyckiej w Gdańsku. Pokazano trzy tytuły operowe i koncert w bardzo ciekawych okolicznościach przestrzennych - Stocznia CRIST S.A. w Gdyni i zaproszono Ukrainian Freedom Orchestra pod dyrekcją Keri-Lynn Wilson.

[Festiwal Rozproszony Between.Pomiędzy](#) odbywał się w terminie 13-19.05. Złożyły się na niego: spektakle, koncert, seminarium, spotkania, premiera książki, konferencja)

[II edycja Przeglądu Studenckich Teatralnych Realizacji Offowych PSTRO](#) w Teatrze Miniatura to 7 spektakli i wystaw. Przegląd jest okazją do pokazania artystycznych projektów przygotowanych przede wszystkim przez studentki i studentów Uniwersytetu Gdańskiego, w tym roku pojawił się również spektakl spoza Trójmiasta – Teatru bez Nazwy z Uniwersytetu w Białymstoku.

W Słupsku odbył się po raz [21. Turniej Teatrów Jednego Aktora „Sam na scenie”](#)

[Przegląd Teatrów Kaszubskich „Zdradnio Tespisa”](#) organizowany przez Chojnickie Centrum Kultury oraz Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie odbył się jako wydarzenie jednodniowe (26.10).

[Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry”](#) powrócił do Sopotu po trzyletniej nieobecności. Grand Prix XXIII Festiwalu Dwa Teatry Sopot 2024 dla najlepszego spektaklu Teatru Telewizji otrzymały spektakle „1989” oraz „Zapiski z wygnania”. Nagrodę za najlepszy oryginalny scenariusz słuchowiska otrzymał Tomasz Man m.in. za spektakl „Mała Piętnastka”. **Katarzynę Szynkierę** uhonorowano „nagrodą specjalną za twórczą odwagę” za spektakl „1989”.

W 2024 na Openerze pokazano jeden, głośny spektakl Teatru Studio „The Employees” w reż. Łukasza Twarkowskiego. Program teatralny Opener Festival jest realizowany we współpracy z warszawskim Nowym Teatrem.

Kolejny rok z letnim przeglądem monodramów w Helu, czyli [Teatrem w Remizie](#). Trzy spektakle i jeden recital to zasługa niestrudzonego Wiesława Gerasa. Jedyny teatr na skalę Europy, który od 2007 r. odbywa się w czynnej remizie Ochotniczej Straży, choć rozszerza się od kilku lat o inne miejsca w Helu.

Sukcesy (wybrane nagrody i splendory)

[Pomorskie nagrody z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru](#)

18 marca 2024 roku w Olsztyńskim Teatrze Lalek odbyła się uroczysta gala z okazji Światowego Dnia Lalkarstwa. Wydarzenie zorganizowały wspólnie Polski Ośrodek Lalkarski POLUNIMA, Sekcja Teatrów Lalkowych ZASP oraz olsztyński Teatr. Zarząd POLUNIMA w składzie: Ewa Piotrowska, Bernarda Anna Bielenia, Jacek Malinowski, Michał Derlatka i Marek Chodaczyński postanowił przyznać również Nagrodę WILKA 2024 dla **Sceny Lalkowej im. Jana Wilkowskiego w Kwidzynie**.

Kolejny obfity rok w nagrody dla spektaklu „1989” w reżyserii Katarzyny Szyngiery Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie oraz Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego.

„Morze” nagród dla „Pięknej Zośki” w reżyserii Marcina Wierchowskiego Teatru Wybrzeże. Liczne nagrody otrzymali za ten spektakl Karolina Kowalska i Piotr Biedroń.

Spektakle Teatru Wybrzeże i Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego („Piękna Zośka” i „1989”) miały swoje premiery w Teatrze TV.

Krytyka teatralna

Najczęściej o teatrze na Pomorzu piszą: Grażyna Antoniewicz („Polska Dziennik Bałtycki”), Katarzyna Fryc („Gazeta Wyborcza Trójmiasto”), Anna Jazgarska (teatralny.pl, „Teatr”), Alina Kietrys (Magazyn Pomorski), Magdalena Raczek, Łukasz Rudziński (trójmiasto.pl), Agata Olszewska i Anna Umińska (gdansk.pl), Beata Baczyńska, Katarzyna Wysocka, Piotr Wyszomirski (Gazeta Świętojańska), Edward Jakiel i Wojciech Jerzy Kieler (teatrologia.info), Piotr Sobierski i Jarosław Zalesiński („Teatr”), Gabriela Pewińska-Jaśniewicz (Zawsze Pomorze) oraz bloger Przemysław „Przemek” Gulda (konto na Instagramie).

Pośrednicząc między teatrem a publicznością, krytyka teatralna może realizować różne funkcje: poznawczo-oceniającą, operacyjną, postulatyczną, funkcję metakrytyczną, a dodatkowo – funkcję mitotwórczą i dokumentacyjną. Układ tych funkcji, ich współzależność i hierarchia są podstawą do wyodrębniania różnych modeli krytyki, np.: krytyki obiektywnej i subiektywnej (impresyjnej), krytyki fachowej (teatrologicznej) i dziennikarskiej, użytkowej, perswazyjnej, krytyki znawców, postrzegających spektakl jako element procesu rozwoju teatru lub krytyki profanów, zorientowanej na czas teraźniejszy.

Krytyka teatralna może być działalnością stałą, doraźną lub prowadzoną okresowo. Można rozpatrywać ją w kategoriach profesji (zawód krytyka teatralnego) lub w kontekście jednego z nurtów aktywności pisarskiej poszczególnych autorów. Stali recenzenci są kronikarzami teatru swoich czasów, najbardziej aktywnym i kompetentnym personelem instytucji krytyki teatralnej, który Jerzy Koenig podzielił według stopnia na: sprawozdawców (tajny, skryty, półjawny), recenzentów (gorliwy, dostojny, alarmowy, sztabrecenzent), krytyków młodszych (podręczny, usługowy, etapowy) i krytyków starszych (kontrcsato, wicecsato, csato [od nazwiska Edwarda Csató, redaktora „Teatru” w latach 1952-1968]), zaś Anna Burzyńska, diagnozując status współczesnej krytyki teatralnej, według zapotrzebowania na: dziennikarza teatralnego, publicystę teatralnego, eseistę teatralnego i pisarza teatralnego (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

Brak krytyki artystycznej, która cieszyłaby się uznaniem społecznym i środowiskowym powoduje, że zacierają się granice między arcydziełem a kiczem, co widoczne jest przy wielu nieuzasadnionych standing ovation. Niektórzy nawet nie kryją się z tym, że piszą pod kątem sympatii osobistych lub zobowiązań patronackich. Dodatkowy smutek to nikła aktywność pomorskich akademików, których w praktyce w ogóle nie słychać w otwartym dyskursie publicznym.*

** Tekst z poprzedniego raportu nie stracił na aktualności, dlatego został ponownie przywołany*

Warte odnotowania są rozmowy krytyczne, w lekkiej formule, popremierowe, jakie nadal uprawiają w cyklu „[Po premierze](#)” na kanale TV Słupsk Daniel Klusek i Jacek Szuba.

Rozstrzygnięto XI edycję [Konkursu im. Andrzeja Żurowskiego](#) na recenzje teatralne dla młodych krytyków. Kapituła konkursu w składzie: prof. Bożena Frankowska, Sławomira Łozińska, Remigiusz Grzela i dr Tomasz Miłkowski – przewodniczący, na posiedzeniu w Warszawie oceniała nadesłane na konkurs 72 prace 24 uczestników tej edycji. Laureatem nagrody przyznawanej przez Panią Prezydent Miasta Gdyni Aleksandrę Kosiołek został **Paweł Kluszczyński**. Laureatką nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego Mieczysława Struka wybrano **Annę Pajęcką**.

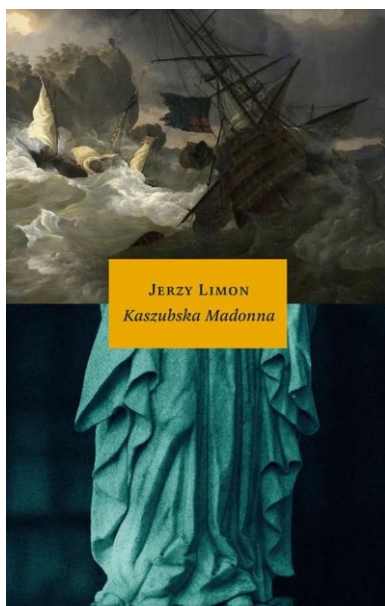
Gazeta Świątojańska w 2024 przyznała następujące nagrody:

- w kategorii **Celebracja kompetencji 2023 Sopotkiemu Teatrowi Tańca** – Za jasną postawę obalania stereotypów w dziedzinie tańca i ruchu, wielokontekstową propozycję artystyczną skierowaną na poszukiwanie odpowiedzi na ważne pytania współczesnego człowieka. Za celebrowanie i kreowanie wydarzeń kulturowych i kulturotwórczych w alternatywnych warunkach finansowych. Za determinację w tworzeniu relacji, pielęgnowanie estetyzujących narracji oraz imperatyw jakości. Za pasję. Za 25 lat miłości do tańca, która nic nie kończy, a wszystko zaczyna;
- w kategorii **Celebracja inkluzywności 2023 Zbigniewowi Biegajle** – Za zbudowanie w kwadrze stulecia Teatru Społecznego Biuro Rzeczy Osobistych. Za proste odpowiedzi na trudne pytania. Za transformatywny dialog społeczny na rzecz akceptacji odmienności, budowanie przestrzeni dla szacunku dla potrzeb ludzi z niepełnosprawnościami. Za skoncentrowane i twórcze rozcztywanie problemów światów równoległych i zmiany kierunków w celu szukania punktów przecięcia. Za podjęcie wyzwania zmierzenia się z narzuconymi ograniczeniami i zbudowanie ulotnej trwałości artystycznej. Za doBRO 25 lat;
- w kategorii **Synergia 2023 Jolancie Krawczykiewicz** – Za stworzenie warunków do rozwoju i artystycznych poszukiwań różnych grupom działającym w obszarze teatru. Za pełne zrozumienie istoty współpracy i współdzielenia się zasobami. Za promocję różnorodności i akceptację zmienności. Za stworzenie bezpiecznego azylu, swoistego domu offu, poprzez który udało się osiągnąć efekt synergiczny.

Ogólnopolskiemu Festiwalowi Teatralnemu „Pociąg do Miasta – Stacja WiejskoMiejska” towarzyszył konkurs na recenzje teatralne „[Młoda Krytyka](#)”. Ogólnopolskiemu Festiwalowi Plastyki Teatru Lalki i Formy w Słupsku towarzyszyli i komentowali aspiranci sztuki krytycznej skupieni w [Szpile - Klubie Młodych Dziennikarzy](#) (Młodzi, nie znający słowa nuda, bezwzględni i kontrowersyjni... To właśnie MY).

Alina Kietrys odebrała medal za Zasługi dla Kultury **Gloria Artis** w Domu Literatury w Warszawie.

Wydawnictwa

Tytuł: **Kaszubska Madonna** (wznowienie po 33 latach)

Autor: Jerzy Limon

Wydawca: słowo/obraz terytoria

Czym [...] jest Kaszubska Madonna Jerzego Limona? Oczywiście [...] jest przede wszystkim literackim eksperymentem, skomplikowaną grą z czytelnikiem, a równocześnie przymiarką do opus magnum Limona, czyli „Wieloryba”. Jest także doskonałą literacką zabawą (pamiętam szelmowski uśmiech Jurka, gdy czytał mi kolejne „odnalezione” fragmenty źródeł) i łamigłówką dla co bardziej wnikliwych czytelników. Ale jest także Kaszubska Madonna nienatrętnym i pozbawionym zadęcia hołdem dla „długiego trwania” Kaszubów, wspólnoty etnicznej i kulturowej godnej niejednej jeszcze opowieści.

(-) Władysław Zawistowski

Tytuł: **Entre Almanach 2024**

Autor: red. Ivam Cabral Marcio Aquiles Robson Corrêa de Camargo Tomasz Wiśniewski

Wydawnictwo: Uniwersytet Gdański

[Książka do pobrania](#)

Entre Almanach to zbiór tekstów w języku portugalskim, które odzwierciedlają teatr w jego najróżniejszych odmianach. Książka została wydana we współpracy z Uniwersytetem Gdańskim, partnerem, który od lat współpracuje z SP Escola de Teatro,

promując dyskusje i wymianę intelektualną, oraz z Federalnym Uniwersytetem w Goiás. Jest kontynuacją serii almanachów *Between.Pomiędzy*, wydawanych w Polsce od 2013 roku.

Książka podzielona jest na pięć części: *Poezja, Between.Pomiędzy: miejsce spotkania, Teatr w Brazylii, Teatr w Polsce* oraz *Samuel Beckett, Jacques Lecoq, Peter Brook, Complicité i nie tylko*. Wśród zamieszczonych artykułów znajdują się teksty o irlandzkim dramaturgu Samuelu Beckettcie, o teatrze Estúdio Lusco-Fusco, o literaturze Oswalda de Andrade, o twórczości reżysera Jana Klaty, o poezji Tadeusza Różewicza, o Teatrze Pieśń Kozła, o związkach Becketta z psychoanalizą oraz o globalnej działalności platformy TheTheatreTimes.com.

Tytuł: **Sztuka się robi**

Autor: pod red. Agnieszki Kochanowskiej

Wydawnictwo: Teatr Miniatura

[Publikacja do pobrania](#)

Publikacja, która podsumowuje trzy dotychczasowe edycje projektu teatralnych rezydencji artystycznych SZTUKA SIĘ ROBI. Są w niej rekomendacje dotyczące tworzenia spektakli dla przedszkolaków, świetne podsumowanie Marzenny Wiśniewskiej z Uniwersytetu

Mikołaja Kopernika w Toruniu, ale też wiele rozmów z osobami tworzącymi i uczestniczącymi w SZTUKA SIĘ ROBI.

Tytuł: [Małe i zapomniane - komedie jednoaktowe Zofii Mellerowej](#)

Autor: Anna Sobiecka

Wydawca: Uniwersytet Pomorski w Słupsku

Monografia, skupiająca się na sztukach jednoaktowych Zofii Mellerowej, podobnie jak wcześniejsza publikacja poświęcona „małym” i „zapomnianym” formom Michała Bałuckiego, łączy model studiów analityczno-interpretacyjnych z edycją tekstów źródłowych. Część pierwsza rozprawy przybliży dramatopisarstwo pisarki w kontekście przemian literackich i teatralnych epoki, w tym także okoliczności powstania i recepcję trzyaktowego „Zyzia”. W części drugiej pracy zaprezentowano wszystkie sztuki jednoaktowe Mellerowej, łącznie z publikowanym po raz pierwszy z rękopisu Niebezpiecznym lekarstwem. W Uzupełnieniach pracy zamieszczono wykazy prapremier, wznowień, tłumaczeń i recenzji teatralnych omawianych jednoaktówek autorstwa Mellerowej, a także wybór ważniejszych omówień jej dorobku literackiego oraz wspomnień pośmiertnych dedykowanych autorce Fałszywych blasków.

**Wykorzystane opisy pochodzą z materiałów nadesłanych, medialnych oraz opisów wydawnictw.*

Personalalia

[Wanda Neuman](#) (55-lecie pracy artystycznej)

[Elżbieta Mrozińska](#) (35 lat pracy artystycznej)

[Bogdan Smagacki](#) (35 lat pracy artystycznej)

Adam Walny (30-lecie pracy artystycznej)

[Olga Barbara Długońska](#) (25 lat pracy artystycznej)

[Beata Buczek-Żarnecka](#) (35 lat pracy artystycznej)

Pożegnania

[Andrzej Richter](#) (1939-2024)

[Prof. Ewa Nawrocka](#) (1942-2024)

Dobre praktyki

Scena Inicjatyw Aktorskich – Teatr Miniatura

Projekt Inicjatyw Aktorskich – Teatr Muzyczny

Rezydencja w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim

Rezydencje w Teatrze Atelier

Paszport GERASA (uprawniający do przekraczania granic w świecie monodramu)

Repertuar do końca sezonu – Teatr Muzyczny, Opera Bałtycka

Wyprzedzające deklaracje dyrektorów o rezygnacji ze stanowiska i przygotowania do ogłoszenia konkursu – Nowy Teatr w Słupsku (Dominik Nowak), Teatr Lalki Tęcza w Słupsku (Michał Tramer)

Warte odnotowania

[90-lecie luzińskiego ruchu teatralnego oraz 40-lecie Regionalnego Teatru Dramatycznego z Luzina.](#)

Podczas 28. Międzynarodowego Festiwalu Szekspirowskiego można było zobaczyć spektakl „Hamlet” peruwiańskiego zespołu **Teatro La Plaza**. Niezwykłość tego zdarzenia polega na tym, że pokazano zupełnie inny punkt widzenia w odniesieniu do możliwości, ale także podejścia do kształcenia osób z niepełnosprawnościami. Teatr powstał dwadzieścia lat temu w Limie, w Peru. Jest przestrzenią twórczości teatralnej, która za pośrednictwem dialogu z publicznością, bada i interpretuje rzeczywistość w celu zbudowania krytycznego punktu widzenia. Ich spektakle tworzone są wspólnie przez osoby artystyczne z niepełnosprawnościami i normatywne. Kwestionują, prowokują i zaskakują. Bazując na tekstach nowej dramaturgii oraz na klasyce, artystki i artyści starają się sformułować kluczowe pytania, które pozwalają lepiej zrozumieć naszą rzeczywistość, czasy, w których żyjemy i złożoną naturę człowieka.

W tym roku po raz pierwszy została przyznana **Nagroda Teatralna im Antoniego Franczaka**. Nagrodę finansową otrzymały dwie instruktorki i jeden instruktor Słupskiego Ośrodka Kultury „za wytrwałość w pracy instruktorskiej i wierność idei edukacji teatralnej” na 21. edycji Festiwalu „Sam na scenie”. Nagroda pochodzi ze środków wpłaconych przez rodzinę i przyjaciół zmarłego Antoniego Franczaka założyciela Teatru Rondo. Antoni Franczak – reżyser monodramów, spektakli i widowisk plenerowych, instruktor teatralny, wieloletni dyrektor Słupskiego Ośrodka Kultury. Z inicjatywy rodziny na konto Słupskiego Towarzystwa Kultury Teatralnej – Teatr Rondo wpływają darowizny na fundusz „Tosiek”.

[Technopera](#) w reżyserii Piotra Wyrzykowskiego pokazana w GTS – multimedialne wydarzenie łączące operę z kulturą techno. Widowisko zbudowane zostało wokół pytania: „Czego nie wyjawia nam maszyna i dlaczego?”.

[Film o Krystynie Łubieńskiej na 49. Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni](#)

Kolejnych 7 odcinków [videokronik Teatru Wybrzeże](#). Celem serii jest popularyzacja historii Teatru Wybrzeże. W ramach cyklu średnio raz w miesiącu przypominane są wybrane wydarzenia, które opatrzone komentarzem, cytataми z recenzji i zdjęciami. Ponadto 8 odcinków nowego cyklu [Kulisy spektakli](#).

[Sztuka się robi: konkurs Teatru Miniatura](#) na koncepcję spektaklu dla dzieci. Trzecia edycja poświęcona została ponownie teatrowi dla przedszkolaków, artyści skupili się na poszukiwaniu rozwiązań scenicznych biorących pod uwagę widownię z różnorodnymi potrzebami.

Spotkania [Teatru przy stole](#) rozpoczęły się w Sopocie w styczniu. Czytania koordynowane od stycznia 2016 r. są przez prof. Małgorzatę Jarmułowicz. Opiekę reżyserską nad projektem od lat sprawuje Krzysztof Gordon. W 2024 odbyło się dziesięć czytań z udziałem aktorów Teatru Wybrzeże.

[PC Drama](#) zakończyła rok z wynikiem ośmiu czytań.

[Platforma Teatru Amatorskiego](#), prowadzona od 2019 przez gdańskie Stowarzyszenie Lampart.

[Gdyńska Nagroda Dramaturgiczna](#) trafiła do **Radosława Maciąga** – reżysera i dramaturga, absolwenta Wydziału Reżyserii Dramatu Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie. Kapituła konkursowa doceniła jego sztukę pt. „Tęsknię za domem”. Laureat otrzymał pamiątkową statuetkę oraz nagrodę pieniężną w wysokości 50 tysięcy złotych. Najlepszą sztukę dramatyczną minionego roku wybrało jury w składzie: Piotr Dobrowolski, Beata Gućzalska, Ewa Hevelke (przewodnicząca) i Jacek Kopciński.

[X lat Sopockiego Teatru Muzycznego Baabus Musicalis](#), który z przytupem wkroczył w amerykański świat musicali dziecięcych.

W Sopocie jako rezydent działa **Teatr Czwarte Miasto**, który w lutym obchodził swoje **X-lecie**. *W Teatrze Czwarte Miasto zajmujemy się nie tylko działalnością teatralną i produkcją własnych przedstawień, ale także impresariatem, polegającym na zapraszaniu ciekawych artystów z całej Polski. Łączymy różne formy sceniczne: dramat, teatr lalkowy, teatr cienia, pantomimę, kabaret, musical, wzbogacając je o projekcje multimedialne, interakcję z widzami i dyskusje tematyczne ze specjalistami. Angażując do współpracy profesjonalistów, przeprowadzamy warsztaty i animacje teatralne. Przez lata działalności, na różnych scenach, wystawiliśmy 23 premiery sztuk teatralnych, a w tym 9 prapremier. Wykorzystaliśmy twórczość polskich wieszczów, dramaty zagraniczne oraz autorskie wiersze i scenariusze współczesne. Łącznie zagraliśmy około 1 100 spektakli, w tym w Polsce: 650 bajkowych (100 z nich charytatywnie), 200 dla dorosłych, 50 impresaryjnych, 200 wystawionych za granicą. W Europie: Niemcy, Rumunia, Belgia, Francja, Holandia, Luksemburg oraz w Stanach Zjednoczonych: Miami, Pensylwania, Nowy Jork, New Jersey. Wystawiamy również nieodpłatnie sztuki dla hospicjów oraz innych ośrodków pomocy. Od pięciu lat rozszerzamy swoją działalność o wydarzenia kinowe oraz wydarzenia on-line, organizując plenerowe projekcje filmowe i tworząc programy kulturalne w sieci.*

[X-lecie Teatru UG Standby Studio](#)

Centrum Teatralne Uniwersytetu Gdańskiego im. Jana Ciechowicza wystartowało w 2024 z nowym projektem - podcastem „ZA KULISAMI”. Poszczególne odcinki są dostępne na platformach Spotify, Apple Podcasts i [YouTube](#). W 2024 powstało 19 odcinków.

XV-lecie najmniejszego teatru w Trójmieście, [Teatru w Oknie](#).

Rekomendacje

II Kongres Kultury Pomorskiej przyniósł ożywcze rozmowy także w temacie pomorskiego teatru i jego wpływu na kształt kultury w regionie. Zasadniczo rekomendacje można sprowadzić do kilku postulatów: potrzebna jest wyższa uczelnia teatralna na Pomorzu, należy wzmocnić teatr kaszubskojęzyczny, potrzebny jest Pomorski Przewodnik Teatralny, należy stworzyć warunki do odrodzenia krytyki artystycznej. Rozmowy na temat teatru dla życia przyniosły wiele interesujących

rekomendacji: należy powołać Radę Teatrów Osób z NI, wprowadzić wynagrodzenia/honoraria za pracę w kulturze dla ludzi z NI, osoby z NI powinny być zatrudniane w teatrach instytucjonalnych, w instytucjach kultury powinien być ambasador dostępności, zawodowy teatr z osobami z NI powinien zostać wpisany do wizji rozwoju kultury pomorskiej.

Rzeczywistość domaga się nowego myślenia o teatrze na wszystkich poziomach jego funkcjonowania. Czas na transparentną, odważną debatę, czas na dobre praktyki i pomysły, czas na wizje i wizjonerów.

Ciągle aktualne są rekomendacje i wnioski z poprzednich lat...

Należy skierować większy strumień pieniędzy na innowacyjne projekty artystyczne. Stworzyć właściwie „oprzyrządowane” miejsce dla inicjatyw artystycznych. Off nie powinien być tylko wyzebrany, ale może być także profesjonalnie oświetlony, nagłośniony i promowany. Najlepsze praktyki w tym względzie to Ośrodek Teatralny „Rondo” w Słupsku, obecnie Teatr Atelier czy Chojnickie Centrum Kultury. Paradoksalnie Trójmiasto, centrum województwa, nie ma takich miejsc i nie ma woli, by takie miejsca powstały albo zostały zaadaptowane. Pomyślmy, jak wykorzystać rezerwy tkwiące w istniejących teatrach, skoro na nowe nas nie stać. Bez prawdziwej, realnej alternatywy nasz teatr się nie rozwinie.

Potrzebujemy synergii powstałej z różnorodności zamiast dominacji. Przy doskwierającym braku miejsc w Trójmieście konieczny do zmiany sytuacji jest nowy mechanizm finansowania wspierający produkcję i eksploatację realizacji pozainstytucjonalnych.

Skoro teatr jest najważniejszy, a jest, może warto budować nową publiczność poprzez domyślaną edukację kulturalną? Ciągłą, a nie projektową. Teatr jako przedmiot nauczania w szkołach samorządowych? Czemu nie, nie byłibyśmy aż tak oryginalni w tym względzie, a pomysł przyniósłby już po kilku latach gwarantowane efekty.

Najwyższy czas na realizację podstawowej zasady nowoczesnego społeczeństwa – subsydiarności. Organizatorem / głównym podmiotem prowadzącym: teatru instytucjonalnego, festiwalu, cyklu dużych wydarzeń, profesjonalnego medium, badania – może być kompetentna organizacja pozarządowa lub biznes. Dobre praktyki w tym względzie znane są już w Polsce.*

* Tekst z poprzednich raportów nie stracił na aktualności, dlatego został ponownie przywołany po lekkiej redakcji

Opracowali: Magdalena Olszewska, Piotr Wyszomirski

Raport przygotowano w ramach zadania „Pomorze Kultury – monitoring i promocja kultury województwa pomorskiego w 2024 roku”, zrealizowanego ze środków Województwa Pomorskiego.